Project Name: Achomi
Book Name: Gospel of Matthew
Email: Info@korpu.org
WebSite: www.korpu.org

انجیل مَتّی

۱

شَجرَه نامَهِ عیسی مَسیح

۱ شَجَرَه نامَهِ عیسی مسیح،
که از نَسل داوود پادشاه و ابراهیم پیغامبر هاد:
۲ ابراهیم بایِ اِسحاک،
اِسحاک بایِ یعکوب و
یعکوب بایِ یهودا و کاگّیاش هاد.
۳ یهودا بایِ فِرِص و زِراح هاد
وَ اسم نَنَشو تامار هاد.
فِرِص، بایِ حِصْرون،
و حِصْرون بایِ رام هاد،
۴ رام بایِ عَمیناداب هاد،
عَمیناداب بایِ نَحْشون،
و نَحْشون بایِ سَلمون هاد.
۵ سَلمون بایِ بوعَز هاد. نَنَهِ بوعَز راحاب هاد.
بوعَز بایِ عوبید هاد و نَنَهِ عوبید
روت هاد.
عوبید بایِ یَسا هاد.
۶ یَسا بایِ داوود هاد،
داوود بایِ سلیمون هاد.
نَنَهِ سلیمون کَبل از اِکه زِنِ داوود بِبِه، زِنِ اوریا هاد.

۷ سلیمون بایِ رِحُبعام هاد،
و رِحُبعام بایِ اَبیّا، و اَبیّا بایِ آسا هاد.
۸ آسا بایِ یَهوشافاط هاد،
یَهوشافاط بایِ یورام،
و یورام بایِ عُزّیا هاد.
۹ عُزّیا بایِ یوتام هاد، یوتام بایِ آحاز،
و آحاز بایِ حِزِقیا هاد.
۱۰ حِزِقیا بایِ مَنَسی هاد، مَنَسی بایِ آمون،
و آمون، بایِ یوشیا هاد.
۱۱ یوشیا، بایِ یِکُنیا و کاکَیّاش هاد.
تِی اِ زَمونا هاد که یهودِنیا اُ بابِل
تبعید بُدِت.

۱۲ بعد از تبعید یهودِنیا اُ بابِل:
یِکُنیا بایِ شِئَلْتیئیل و شِئَلْتیئیل
بایِ زِروبابِل هاد.
۱۳ زِروبابِل بایِ اَبیهود هاد،
اَبیهود بایِ اِلیاقیم،
و اِلیاقیم بایِ عازور هاد.
۱۴ عازور بایِ صادوق هاد،
صادوق بایِ اَخیم،
و اَخیم، بایِ اِلیود هاد.
۱۵ اِلیود بایِ اِلعازار هاد، اِلعازار بایِ مَتّان،
و مَتّان بایِ یعکوب هاد.
۱۶ یعکوب بایِ یوسف هاد، یوسف شویِ مریم هاد،
که عیسیِ معروف وَ مسیح،
از آنا اُ دنیا اُمَ.
۱۷ پَ، از زَمون ابراهیم تا زَمون داوود چهارده نَسل هادِت و از زَمون داوود تا زَمون تبعید یهودِنیا اُ بابِل، چهارده نَسل، و از زَمون تبعید اُ بابِل تا زَمون مسیح چهارده نَسل هادِت.

اُدنیا اُندَهِ عیسی مسیح

[۱۸] دنیا اُندَهِ عیسی مسیح اینا هاد: مریم، نَنَهِ عیسی، نُمزادِ یوسف هاد. ولی گبل از اِکه زِن و شو بِبِت، معلوم بو که مریم از روح کدوس خدا حاملَه بُدِ. [۱۹] یوسف شویِ مریم، که مرد عادلی هاد و اُشناهِست اُ مریم رُسوا بِکو، تصمیم اُشگِرِت که بی سَروصدا از مریم جدا بِبِه. [۲۰] ولی وَختی یوسف تِی اِ فکریَه‌وا هاد، جِخُو یَک فرشتَهِ خداوند تِی خُو اُ آنا ظاهر بو و اُشگُت: «اَی یوسف، که از نَسل داوودِش، از اِ مَترِس که مریم زِنَت بِبِه، چون چِی که شُ اَشکامِه از روح کدوس خدائِه. [۲۱] آنا پُسی اُ دنیا اَدارِ و تو اسمُش عیسی اَنِسِش، چون آنا اُ کومُش از گناهیاشو نجات اَدَ.» [۲۲] هَمَهِ اِیا اتفاک اُفتَه، تا مِ چِی که خداوند وَزابُنِ اِشعیایِ پیغامبر اُشگُتِستاد، اُ اَنجوم بِرَسِه که:

[۲۳] «بِبِن باکِرَه‌ای حاملَه اَبِه، پُسی اُ دنیا آدارِ
و اسمُش عِمانوئیل اَنِسِت،»

عِمانوئیل یعنی 'خدا خود اَمائِه'. [۲۴] وَختی یوسف از خُو بیدار آبو، هَموناکِه فرشتَهِ خداوند شُ آنا فَرمو دَدِستاد، اَنجوم اُشدَ و اُ مریم شُ زِنَ کِه. [۲۵] ولی تا موکَه‌ای که مریم اُ پُسُش اُدنیا بیارِ خود آنا نِخَت؛ و یوسف اسم آن پُسا عیسی اُشنَه.

۲

دیدار اِستَرَ شناسیا

[۱] عیسی تِی زَمونِ هیرودیسِ پادشاه، تِی شهر بِیت‌لِحِم که تِی منطکَهِ یهودیَه هاد اُدنیا اُمَ، بعد از دنیا اُندَهِ عیسی، چنتا عالم اِستَرَ شناس که از مَجوسِنِیا هادِت، از سرزمین شَرک اُ شهر اورشلیم اُندِت، [۲] و شُگُت: «پادشاه یهودِنیا که تازَه اُدنیا اُندِ کُئِه؟ اَسِی که اِستَرَهِ آنا تِی شرک مُدی و اُندِستِم اُشبِپَرَستِم.» [۳] وَختی اِ خبرا اُ گاش هیرودیسِ پادشاه رَسی، آنا و هَمَهِ مردم اورشلیم اُمرَهِ آنا پریشون بُدِت. [۴] هیرودیس، اُ هَمَهِ کاهِنِی گپِ معبد و معلمِی تورات کوم جمع شاکِه و از آنایا اُشپُرسی که مسیح موعود بایدِ کُ اُدنیا بیاد. [۵] آنایا جواب شُنادَ: «تِی بِیت‌لِحِمِ یهودیَه، اَسِی که میکایِ پیغامبر اُشنِوِشتِه که:

[۶] «"تو اَی بِیت‌لِحِم که تِی سرزمین یهودائِش،
تو بین حاکِمِی یهودا اصلا کامتَه نِهِش.

چون از تو حاکمی اَدا
که اُکومِ ما، اسرائیل چیپُنی اَکو.“»
۷ پَ هیرودیس پادشاه پنهونی شُ عالمِی اِستَرَ شناس جار زاد و از آنایا
اُشپُرسی که اِستَرَ کَی ظاهر بُدِستاد. ۸ پَ هیرودیس اُ آنایا شُ بِیت‌لِحِم فِرِستَ و
شُ آنایا گُت: «اُچی وَدِکَّت اَزدُمِ بَچ بِگردی و وَختی تُناجو، اُ ما خبر هاتی، تَ ما
هم بِلگام و اُشپِرَستام.» ۹ اِستَرَ شناسیا بعد از حرفِی پادشاه، اُ رَه اُفتَدِت و مِ
اِستَرَئی که تِی شرک شُدِدِستاد، جلوتَه از آنایا اَچو تا بلاخره بَرَئِه جَی که بَچ هاد،
وَایستَ. ۱۰ آنایا وَ دِدَهِ اِستَرَ بُری خوشحال و خارام آبُدِت. ۱۱ وَختی اُ داخل
خونَه چِدِت و اُ بَچ خود نَنَشو مریم شُدی، سُجدَه شُکِه و آن بَچا پرستش
شُکِه. بعد صندوکچَه‌یّاشو واز شُناکِه و طِلا و کُندُر و مُر اُ مِ بَچا تَکدیم شُکِه.
۱۲ تِی خُو اُ اِستَرَ شناسیا هشدار دَدَ بو که اُ حَدِ هیرودیس پادشاه آنِگَردِت، پَ
آنایا هم از رَهِیدو اُ مملکت خوشو چِدِت.

گُروختَ اُ مصر

۱۳ بعد از چِدَهِ اِستَرَ شناسیا، یَک فرشتَهِ خداوند تِی خُو اُ یوسف ظاهر بو و
اُشگُت: «آپابِش، اُ بَچ و نَنَشو واسِه و اُ مصر بِگُروخ و تِی آنکا وامان تا اُ تو خبر
هاتام، چون هیرودیس اَزدُمِ بَچِئِه تا نابود اُشبِکو.» ۱۴ پَ یوسف آپابو، مِ شاوا
بَچ و نَنَشو شاسِه و اُ مصر چو، ۱۵ و تا موگه‌ای که هیرودیس مُرد تِی آنکا آمود. اِ
اتفاکا اُفتَه تا چِی که خداوند وَزابُنِ هوشع پیغامبر اُشگُتِستاد اُ اَنجوم بِرَسِه که:
«اُ پُسُم از مصر جار اُمزاد.»
۱۶ وَختی هیرودیس اُشدی که اِستَرَ شناسیا شُن آنا گول زادِ، بُری تَریخ بو و
طِبک زَمونی که از اِستَرَ شناسیا پُرس و جو اُشکِردِستاد، فَرمو اُشدَ تا تِی
بِیت‌لِحِم و هَمَهِ مِ منطکه‌وا اُ هَمَهِ پُسِی دو ساله و گامتَه‌وا بِکُشِت. ۱۷ پَ چِی که
اِرمیایِ پیغامبر اُشگُتِستاد اُ اَنجوم رَسی که:
۱۸ «صدایی از شهر رامَه اُ گاش اَرَسِه.
صدای گِریخ و زارِنِ بلند.
راحیل اَسِی بَچِی نَسلُش گریخ اَکو
و اُشنائِه آروم آبِه.
اَسِی که آنایا دِگه نِهِت.»

یوسف اُ شهر ناصِرَه اَدَگَردِ

[۱۹] ولی بعد از اِکِه هیرودیس مُرد، یَک فرشتَهِ خداوند تِی خُو اُ یوسف که تِی مصر هاد ظاهر بو [۲۰] و اُشگُت: «آپابِش، اُ بَچ و نَنَشو واسِه و اُ سرزمین اسرائیل اُچا، چون آناياکِه شُئِست اُ بَچ بِکُشِت، مُردِستِت.» [۲۱] یوسف آپابو، بَچ و نَنَشو شاسِه و اُ سرزمین اسرائیل چو. [۲۲] ولی وَختی اُششُنُفت آرکِلائوس وَجَی باشو هیرودیس تِی منطکَهِ یهودیَه حکومت کِردا، اُشتِرسی اُ آنکا اُچه و چون تِی خُو شُن آنا هشدار دَدِستاد، اُ طرف منطکَهِ جلیل چو. [۲۳] یوسف چو و تِی ناصِرَه آمود. اینا بو تا چِی که پیغامبریا شُگُتِستاد اُ اَنجوم بِرَسِه که «اُ آنا ناصری اَگائِت».

۳

یحیایِ تعمیددَهندَه رَهِ مَسیح آمادَه اَکُو

[۱] بُری سال از اُندَهِ آنایا اُ شهر ناصِرَه گذشت. تِی آن رازِیا یحیایِ تعمیددَهندَه اُمَ و تِی بیابُنِ یهودیَه شُ مردم تعلیم اَدَ. [۲] یحیی شَگُت: «توبَه بِکِنی، چون پادشاهِنِ آسِمو، نَزیکِه.» [۳] اَسِی که یحیی مِئِه که اِشعیایِ پیغامبر دربارَش اُشگُتِه:

«صدای یَک نفر تِی بیابو که کال اَکو:
”رَهِ خداوندا آمادَه آکِنی!
مَسیریاشا راست آکِنی!“»

[۴] یحیی جُمَه از پشم اُشتر شُبار اَکِه و کمربند چرمی شُ کُمَرُش اَبَست، خوراکُش مَیگِ و عسل صَحرو هاد. [۵] مِ موکَوا مردم از شهر اورشلیم و کُلِ منطکَهِ یهودیَه، و از هَمَهِ اَطراف رود اردُن اُ حَدِ یحیی اَچِدِت و [۶] اُ گناهیاشو اعتراف شواکه، و از دست یحیی تِی رود اردُن غُسل تعمید شواگِرت.

[۷] ولی وَختی یحیی اُشدی که بُری از عالِمِی فِرکَهِ فَریسی و صَدّوقی شُحَد داندِت تا تعمید بِگِرت، شُ آنایا گُت: «اَی شما که از تخم و تَرَگَهِ مار هی، کِ شُ شما هشدار دَ تا از غضبی که اُندا بِگُروخی؟ [۸] پَ کَری بِکِنی که معلوم بِبِه توبَه تُکِرد. [۹] و خود خوتو مَگائی: ”اَما از نَسل ابراهیمِ پیغامبرِم.“ اَسِی که اُ شما اَگام، خدا شَشابِه از اِ سَنگیَه‌وا اَسِی ابراهیم اولاد اُ وجود بیارِ. [۱۰] حتی هَمِ الانُشَم تیشَه اُ ریشَهِ درختیا رَسِدِ. هر درختی که میوَهِ خَش نِدَ بُلِدَ اَبِه و تِی تَش

بِستَه اَبِه.
[۱۱] «ما اُ شما اَسِی توبَه، وَ هُو تعمید اَتام؛ ولی کسی که بعد از ما اَدا کُدرتُش از ما بِشتَئِه؛ و ما حتی لیاکَت اُمنی جِتِنِیاش واسیام، آنا اُ شما وَ روح کدوس خدا و تَش تعمید اَدَ. [۱۲] آنا چَنگَکُش اُشبارِ و خَرمانُش پاک اَدَکو و گانومُش تِی انبار جمع اَدَکو، ولی کاها تِی تَشی که هِسوَخت خاموش آنابِه اَسُخِنِه.»

غُسل تعمید عیسی

[۱۳] مِ موگوا عیسی از منطکَهِ جلیل اُ رود اردُن حَدِ یحیی اُمَ تا از آنا تعمید بِگِر.
[۱٤] یحیی سعی اُشکِه جلووِ اِ کَرِ عیسی بِگِر و شُ آنا گُت: «ماهام که باید از تو تعمید بِگِرام، تو حَدِ ما اُنداش؟» [۱۵] ولی عیسی جواب اُشدَ: «بِهِر الان اینا بِبِه، چون اَسِی اَما وَلمِه که هَمَهِ حُکمِ شریعتا اَنجوم هاتِم.» پَ یحیی راضی بو.
[۱٦] وَختی عیسی تعمید اُشگِرِت، تا از هُو دَر اُمَ، جِخُو آسِمونیا لِی آنا واز آبُدِت و اُ روح خدا اُشدی که چُنِ کموتری زیر اُمَ و لِی آنا شَست؛ [۱۷] و از آسِمو صدایی اُمَ که: «اِبِه پُسِ عزیزوم که بُری از آنا راضیام.»

٤

امتحان بُدَهِ عیسی

[۱] مِ موگوا روح خدا، اُ عیسی شُ بیابو بو تا ابلیس امتحانُش بِکو. [۲] بعد از اِکِه عیسی چِهل راز و چهل شُو روزَه اُشگِرِت، گُشنَش هاد. [۳] امتحان کنندَه اُمَ و شُ عیسی گُت: «اَگَه پُسِ خدائِش، اُ اِ سَنگیَه‌وا فَرمو هادِ تَ آ نو بِبِت.» [٤] ولی عیسی جواب اُشدَ: «تِی کتاب تورات نوشتَه بُدِ که:
«"انسان فَکَط وَ نو زندَه نی،
بلکه وَ هر کلومی که از دَهن خدا دَر اَدا."»
[۵] بعد ابلیس اُ عیسی شُ شهر مُکدّس که اورشلیمه بو و لِی بلندترین جَی معبد اُشنَه، [٦] و شُ آنا گُت: «اَگَه تو پُسِ خدائِش، اُ خوت زیر هُبی، اَسِی که تِی کتاب زبور داوود نوشتَه بُدِ:
«"آنا اُ فرشتَیّاش دربارَهِ تو فَرمو اَدَ."
و
"آنایا لِی دَستیاشو تَبرِت،

که نِکو پات اُ سنگی بِخَه.“»
۷ عیسی شُ آنا جواب دَ: «اِ هم تِی کتاب تورات نوشتَه بُدِ کِه،
«”خداوند، خدای خوتا امتحان مَکو.“»
۸ دَفَیدو ابلیس اُ عیسی شُ لِی کاوِ بُری بلندی بو و هَمَهِ پادشاهِنِی دنیا و شکوه و جلالشو، ۹ شُ آنا نِشو دَ و شُ عیسی گُت: «اگَه اُ ما سُجده بِکِنِش و بِپَرَستِش، هَمَهِ اِیا اُ تو اَتام.» ۱۰ پَ عیسی شُ آنا گُت: «دور آبِش اَی شیطون! چون تِی کتاب تورات نوشتَه بُدِ که:
«”خداوند، خدای خوتا بِپَرَست
و فَکَط اُ آنا خدمت بِکو.“»
۱۱ مِ موکَوا ابلیس اُ عیسی وِل اُشکِه و فرشتَیا اُندِت، اُ عیسی خدمت شُکِه.

عیسی خدمتُش شروع اَکُو

۱۲ وَختی عیسی اُششُنُفت که اُ یحیی شُگِرتِه، اُ منطکَهِ جلیل آگِشت. ۱۳ عیسی از شهر ناصِرَه دَر اُمَ و اُ شهر کَفَرناحوم چو و تِی آنکا آمود. کَفَرناحوم حَدِ دریاچَهِ جلیل وِ تِی منطکَهِ زِبولون و نَفْتالی هاد. ۱۴ اِ اتفاک اُفتَه تا چِی که اِشعیایِ پیغامبر اُشگُتِستاد، اُ اَنجوم بِرَسِه که:
۱۵ «سرزمین زِبولون و سرزمین نَفْتالی،
رَهِ دریاچَه جلیل، آنراوِ رود اردُن،
جلیلِ غیر یهودِنیا؛
۱۶ مردمی که تِی تاریکی زندگی اَکِنِت،
نورِ گاتی شُدِدِ،
و اُ آنایاکِه تِی سرزمین و سایَهِ مرگ زندگی اِکِنِت،
نوری اُشزادِ.»
۱۷ از مِ زَمونا عیسی شروع اُ اعلام کِردَهِ اِ پیغوما اُشکِه که: «توبَه بِکِنی، چون پادشاهِنِ آسِمو، نَزیکِه!»

اولین شاگردِی عیسی

۱۸ وَختی عیسی لَبِ دریاچَهِ جلیل رَه اَچو، اُ دوتا کاکَ اُشدی، وَ اسم شَمعون، که شُن آنا پِطرُس اَگُت، و کاگشو آندِریاس. آنایا تور شُن تِی هُو اَبِست، چون مَهیگیر هادِت. ۱۹ عیسی شُ آنایا گُت: «اَزدُمبالَهِ ما بِلگی، و ما اُ شما صیاد آدامیا اَکِنام.» ۲۰ آنایا جِخُو توریاشو وِل شُکِه و اَزدُمبالَهِ عیسی چِدِت.

[۲۱] هَمیناکِه اَچِدِت، عیسی اُ دوتا کاکَی دِگَه اُشدی وَ اسمِی یعکوب و یوحنا، که پُسِی زِبِدی هادِت. آنایا اُمرَهِ باشو زِبِدی تِی کایِک هادِت و توریاشو نَک شواَدَکِه، عیسی شُ آنایا جار زاد. [۲۲] آنایا جِخُو اُ کایک و باشو وِل شُکِه و اَزدُمبالَهِ عیسی چِدِت.

شفای مریضیا

[۲۳] عیسی تِی کُلِ منطکَهِ جلیل اَگِشت و تِی عبادتگاهِی آنایا تعلیم شَدَ و خبر خَشِ پادشاهِنِ خدا رو اعلام شَکِه و هر درد و مریضِنِ مردُما شفا شَدَ. [۲۴] پَ آوازَهِ عیسی تِی کُلِ سوریَه اُشپیچی، مردم هَمَهِ مریضیاشو که مَرَضیا و دردِی مختلف شُهاد، آنایاکِه دیو شُهاد، آنایاکِه صرع شُهاد و کسِی که فلج هادِت، شُنحَد اَدائو و عیسی شُ آنایا شفا اَدَ. [۲۵] پَ جماعتِ گاتی از منطکَهِ جلیل و دِکاپولیس، شهر اورشلیم، منطکَهِ یهودیَه و آنراوِ رود اردُن اَزدُمبالَهِ عیسی چِدِت.

۵

موعظَهِ سِرِ کاو

[۱] وَختی عیسی آن جماعتا اُشدی، اُ بَرَئِه کاوی چو و شَست. بعد شاگردیاش شُحَد اُندِت [۲] و عیسی شروع اُشکِه شُ آنایا تعلیم دَ و اُشگُت:

[۳] «خوش وَحال آنایاکِه تِی روح فخیرِت،
اَسِی که پادشاهِنِ آسِمو
مالِ آنایائِه.
[٤] خوش وَحال آنایاکِه ماتام اَگِرِت،
اَسِی که دِلشو آروم اَدَبِه.
[٥] خوش وَحال آنایاکِه اُفتادَئِت،
اَسِی که آنایا وارث زِمی
اَبِت.
[٦] خوش وَحال آنایاکِه گُشنَه
و تشنَئِه عدالتِت،
اَسِی که آنایا سیر اَدَبِت.

۷ خوش وَحال آدامِی رحیم،
اَسِی که اُ آنایا رَحم اَبِه.
۸ خوش وَحال آناياکِه دلشو پاکِه،
اَسِی که آنایا اُ خدا اَبِنِت.
۹ خوش وَحال آناياکِه اَزدُمبالَهِ صُلح دَدَئِت،
اَسِی که اُ آنایا بَچِی خدا
اَگائِت.
۱۰ خوش وَحال آناياکِه
تِی رَه عدالت آزار و اذیت اَبِت،
اَسِی که پادشاهِنِ آسِمو
مالِ آنایائِه.
۱۱ «خوش وَحال شما، وَختی که مردم وَخاطر ما، اُ شما دُشمو اَتِت و آزار و اذیت اِکِنِت و هر حرف بَدی وَ دارُو وَ ضد شما اَگائِت. ۱۲ خَش بی و شادی بِکِنی چون پاداشتو تِی آسِمو گاتِه. چون هَمینا هم اُ پیغامبرِی که کَبل از شما هادِت، آزار و اذیت شُکِه.

نور و نُمَک

۱۳ «شما نُمَک دنیا هی. ولی اگَه نُمَک طُمُش از دست هادَ، چینا اَبِه دَفَیدو سور اُشبِکِنِش؟ دِگَه اُ درد گَری ناخَه، غیر از اِکِه اُ دَر لِزی و مردم پا شُلو نِسِت.
۱۴ «شما نور دنیا هی. نابِه شهری که لِی کاوی نَک بُدِ، کایم بِکِنِش. ۱۵ هِسکَه چراغ روشن ناکو تا زِرِ سبد هُنِسِه، بلکه لِی پایَه اَنِسِه تا نورُش اُ هَمَهِ کسِی که تِی خونَه هِت بِخَه. ۱۶ هَمینا هم بِهِری نورتو اُ مردم بِخَه، تا آنایا گَرِی خَشتو بِبِنِت و اُ بایِ شما که تِی آسِموئِه، حمد و ستایش بِکِنِت.

مَسیح اُمَ تا شریعتا اُ اَنجوم بِرَسِنِه

۱۷ «گمون مَکِنی که اُندِستام تا اُ تورات و نوشتَه‌ئِی پیغامبریا باطل بِکِنام؛ نِندِستام تا اُ آنایا باطل بِکِنام، بلکه اُندِستام تا شُ اَنجوم بِرَسِنام. ۱۸ چون حکیکتاً اُ شما اَگام، تا زَمونی که آسِمو و زِمی سِرِ جاشِ، هِسوَخت هَمزَه یا نُکتَه‌ای از تورات از بین ناچِه، تا وَختی که هَمَهِ آنا اُ اَنجوم بِرَسِه. ۱۹ پَ هرگَه یکی از کوچکترین حُکمِی شریعتا بی اهمیت بِدانِه و اُ بَکیَه هم یاد هادَ که اینا بِکِنِت، تِی پادشاهِنِ آسِمو، کینگِلتَه از هَمَه اُ حساب آدا. ولی هرگَه حُکمِی

شریعتا اَنجوم هادَ و اُ بَکیَه هم یاد هادَ، آنا تِی پادشاهِنِ آسِمو گات اُ حساب اَدا.
[۲۰] اَسِی که اُ شما اَگام، اَگَه تِی صالح بُدَ از معلمِی تورات و عالمِی فِرکَهِ فَریسی جلو نِزِنی، هِسوَخت اُ داخل پادشاهِنِ آسِمو ناچی.

تَریخ بُدَ

[۲۱] «تُشُنُفتِ که شُن کَدیمِنیا گُتِه، "کَتل مَکو، و هرکَه کَتل بِکو، لایِک اِئِه که محاکمَه بِبِه." [۲۲] ولی ما اُ شما اَگام، هرکَه از کاکَشو تَریخ بِبِه، لایِک اِئِه که محاکمَه بِبِه؛ هرکَه اُ کاکَشو توهین بِکو، لایِک اِئِه که جُلوِو شورا محاکمه بِبِه؛ و هرکَه اُ کاکَشو 'اَحمَک' بِگِه، لایِک تَشِ جَهنَمِه. [۲۳] پَ اَگَه موکَه‌ای که تِی کُربونگاه هَدیَه تَکدیم کِرداش، تُیاد اُمَ که کاکَتو از تو چِی شُ تِی دِلِه، [۲۴] هَدیَه‌اُت مِکا، جلوِو کُربونگاه وِل بِکو و اُچا. اول خود کاکَتو صلح بِکو و بعد بِدا و هَدیَه‌اُت تَکدیم بِکو. [۲۵] خود شاکیت وَختی که هَنو تِی رَهِ مَحکَمَئِش، جِخُو صلح بِکو، نِکو آنا تُ دَست کاضی دَ و کاضی هم تُ تحویل نگهبون دَ، و اُ زندان بِفتِش. [۲۶] حکیکتاً، اُ تو اَگام که، تا کِرنِنِ آخرُش نِتِش هِسوَخت از زندان دَر نِدِئِش.

شَهوَت

[۲۷] «تُشُنُفتِ که تِی تورات گُتَه بُدِ، "زِنا مَکو." [۲۸] ولی ما اُ شما اَگام، هرکَه وَ شَهوَت اُ زِنی چَش بِکو، مِ لحظَه‌وا تِی دِلُش خود آنا زِنا اُشکِردِ. [۲۹] اَگَه چَشِ راستُت باعث گناه کِردَت اَبِه، اُ دَر بیا و شُدَر بِی، چون بِهتَئِه که عضوی از بَدنُت از دست هاتِش تا اِکِه کُلِ بَدنُت اُ جهنم بِفتِه. [۳۰] و اَگَه دست راستُت باعث گناه کِردَت اَبِه، کَتُش بِکو و شُدَر بِی، چون بِهتَئِه که عضوی از بَدنُت از دست هاتِش تا اِکِه کُلِ بَدنُت تِی جهنم اُچِه.

طَلاک

[۳۱] «هَمینا هم گُتَه بُدِ که "هرکَه اُ زِنَش طَلاک هادَ، باید اُ آنا طَلاکنامَه هادَ."
[۳۲] ولی ما اُ شما اَگام، هرکَه اُ زِنَش وَ هر دلیلی غیر از زِنا طَلاک هادَ، باعث زِناکار بُدَهِ آنا اَبِه. و هرکَه اُ زِنی که طَلاک اُشکِرتِه بِگِرِ، زِنا اَکو.

گَسام

[۳۳] «هَمینا هم تُشُنُفتِ که اُ کَدیمِنیا گُتَه بُدِ، "گَسام دارُو آمَخو، بلکه اُ گَسامی

که وَ اسم خداوند اَدَخرِش، عمل بِکو.“ [۳۴] ولی ما اُ شما اَگام، هِسوَخت کَسام آمَخوری، نِه اُ آسِمو، اَسِی که تخت پادشاهِنِ خدائِه، [۳۵] نِه اُ زِمی، چون کرسِنِ زِرِ پَی آنائِه، و نِه اُ شهر اورشلیم، اَسِی که شهر آن پادشاه گَپِه. [۳۶] و اُ سِرَت هم کَسام آمَخو، چون اُتناشابِه مویی هم سَفید یا سِیَه بِکِنِش. [۳۷] بِهِری ’بلهِ‘ شما ’بله‘ بِه و ’نَهِ‘ شما ’نَه‘، بِشتَه از اِ، از شَریرِه.

اِنتکام

[۳۸] «تُشُنُفتِ که تِی تورات گُتَه بُدِ، ”چَش وَ عوضِ چَش و دُدو وَ عوضِ دُدو.“ [۳۹] ولی ما اُ شما اَگام، جلووِ آدام شریر مَوَایستی. اَگَه کسی شُ زِرِ گاشِ راستُت زاد، آنراوِ لوتَم شُسِه واگَردِن. [۴۰] و اَگَه کسی اُشبِئِه تو دادگاه بِکَشِنِه و جُمَت تَزواسی، عبات هم اُ آنا هادِ. [۴۱] اَگَه یَک سرباز رومی مجبور اُشکِردِش یَک فَرسَخ بار شُسِه بِبرِش، تو دو فَرسَخ بار شُسِه بِبُ. [۴۲] اَگَه کسی چی از تو شَئِست اُ آنا هادِ و از کسی که از تو گَرض اُشبِئِه، لو آمَگَردِن.

اُ دشمنُت محبت بِکو

[۴۳] «تُشُنُفتِ که تِی تورات گُتَه بُدِ، ”خاطر هُمسادَت اُتبِئِه و از دشمنُت متنفر بِش.“ [۴۴] ولی ما اُ شما اَگام اُ دُشمنیاتو محبت بِکِنی و اُ آناياکِه اُ شما آزار و اذیت اَکِنِت، دعای خیر بِکِنی، [۴۵] تا بَچِی باتو که تِی آسِموئِه بی. اَسِی که آنا آفتُووُش اُ آدامِی بَد و خوب آزاد و بَروش اُ سِرِ آدامِی عادل و آدامِی ظالم اَلِزِنِه. [۴۶] چون اَگَه اُ کسِی محبت بِکِنی که اُ شما محبت اَکِنِت، چه اَجری تُهَه؟ مَ حتی خَراجگیریا هم اینا ناکِنِت؟ [۴۷] و اَگَه فَکَط اُ کاکَیاتو سلام بِکِنی چه گَرِ بِهتَه‌ای از بَکیَه تُکِردِ؟ مَ حتی بُت‌پرستیا اینا ناکِنِت؟ [۴۸] پَ شما هم باید کامل بی هَموناکِه بایِ آسِمونیتو کامِلِه.

٦

کمک کِردَ اُ فخیریا

[۱] «حَواستو بِه که کَری خیرتو جلووِ چَشِ مردم اَنجوم نِتی وَ اِ نیّت که تُبِنِت، چون اینایی حَدِ باتو که تِی آسِموئِه، اَجری تُنی.

[۲] «پَ وَختی اُ فخیری کمک اَکِنِش، جار مَزاد، چُنِ کَری که ریاکاریا تِی عبادتگاهِی یهود و کوچَه‌یا اَکِنِت تا مردم از آنایا تعریف بِکِنِت. حکیکتاً اُ شما

اگام که، اِیا اَجرشو شُگِرِته. [۳] بلکه هر وَخت اُ فخیری کمک اَکِنِش، مَهِر دست چپُت از کَری که دست راستُت آکو باخبر بِبِه، [٤] تا کمکی که اَکِنِش بِنهونی بِه؛ و بایِ آسِمونیت که چِی‌یَی بِنهونا اَبِنِه، اُ تو اَجر اَدَ.

دعا

[٥] «موگه‌ای که دعا اَکِنی، چُنِ ریاکاریا مَبی. اَسِی که آنایا دوست شُهَه تِی عبادتگاهیا و سِرِ کوچَه‌یّا وَایستِت و دعا بِکِنِت، تا مردم شُبِبِنِت. حکیکتاً اُ شما اگام، اِیا اَجرشو شُگِرِته. [٦] ولی وَختی که دعا اَکِنِش اُ تِی جات اُچا، دَر وابان و حَدِ بایِ آسِمونیت که از چَش بِنهونِه دعا بِکو. و بایِ آسِمونیت که چِی‌یَی بِنهونا اَبِنِه، اُ تو اَجر اَدَ.

[۷] «موگه‌ای که دعا اَکِنی، حرفِ بی معنی تکرار مَکِنی، میناکِه بُت‌پرستیا اَکِنِت، چون گمون اَکِنِت وَخاطر زیاد گُتَه، دعاشو کَبول اَبِه. [۸] پَ چُنِ اِیا مَبی، چون بایِ آسِمونیتو کَبل از اِکِه از آنا چِی تُبِهِه، اَدانِه که اُ چه نیاز تُهَه.

[۹] «پَ شما اینا دعا بِکِنی:

«اَی بایِ اَما که تِی آسِموئِش،
اسم تو مُکدّس بِه.
[۱۰] پادشاهیت بیاد.
خواستَهِ تو، هَموناکِه تِی آسِمو اَنجوم اَبِه،
لِی زِمی هم اَنجوم بِبِه.
[۱۱] نُنِ هر رازَمو، اِراز اُ اَما هادِ.
[۱۲] و کَرضیامو بِبَخش،
هَموناکِه اَما هم، کسِی که اُ اَما کَرض شُهَه مُبَخشِدِ.
[۱۳] و مُن تِی امتحان مَیار،
بلکه از دست شریر آزاد مُبِکو. [اَسِی که پادشاهی و کُدرت و شکوه و جلال، تا اَبَد مالِ توئِه. آمین.]

[۱٤] چون اَگه شما خَطاهِی مردُما بِبَخشی، بایِ آسِمونیتو هم اُ شما اَبَخشِه. [۱٥] ولی اَگه شما خَطاهِی مردُما نِبَخشی، بایِ آسِمونیتو هم، خطائیاتو نابَخشِه.

روزَه

[۱٦] «وَختی که روزَه اَگِری، چُنِ ریاکاریا لوتُرُش مَبی، چون آنایا شَکلشو عوض اَکِنِت تا اُ مردم نِشو هاتِت که روزَه هِت. حکیکتاً اُ شما اَگام که، آنایا اَجرشو

شُگِرتِه. ۱۷ ولی تو وَختی روزَه اَگِرِش، اُ سِرَت روغن بِزاد و لوت بِشُر ۱۸ تا روزَه گِرِتَهِ تو نِه مردم، بلکه بایِ آسِمونیت که از چَش پِنهونِه بِبِنِه، و بایِ آسِمونیت که چِیزِی پِنهونا اَبِنِه، اُ تو اَجر اَدَ.

گنج تِی آسِمو

۱۹ «لِی زِمی اَسِی خوتو گنج جمع آمَکِنی، جَی که بید و مانگ اَزاد و دُزیا اَدِئِت و اَدُزِت. ۲۰ بلکه اَسِی خوتو تِی آسِمو گنج جمع آکِنی، آنکاکِه نِه بید و مانگ اَزاد و نِه دُزیا اَدِئِت و دُزی اَکِنِت. ۲۱ چون هر جَی که گنجُت بِه، دلُت هم آنکائِه.

۲۲ «چَش، چراغ بَدنِه. اگه چَشُت سالم بِه، کُلِ بدنُت پُر از نور اَبِه. ۲۳ ولی اگه چَشُت بَد بِه، کُلِ بدنُت پُر از تاریکی اَبِه. پَ اگه نوری که تِی توئِه تاریکی بِه، چه تاریکِنِ گاتیه!

۲۴ «هِسکَه اُشناشابِه نوکر دوتا ارباب بِه، اَسِی که یا از یکی متنفر اَبِه و خاطر یِکِیدو شَئِه، یا اُ یکی وفادار اَبِه و اُ یِکِیدو خوار اَدَکو. شما تُناشابِه هم نوکر خدا بی و هم نوکر پول.

نگرون مَبی

۲۵ «پَ اُ شما اگام، نگرون زندگیتو مَبی که چه بِخوری یا چه واخوری، و نِه نگرون بَدَنتو که چه اُبار کِنی. مَ زندگی از خوراک و بدن از جُمَه مُهِمتَه نی؟ ۲۶ اُ پرندَئِی آسِمو چَش بِکِنی: آنایا نِه اَگرِت و نِه جورُم اَکِنِت و نِه تِی انباریا جمع اَدَکِنِت، با اِ حالا بایِ آسِمونیتو اُ آنایا خوراک اَدَ. مَ شما بُری باارزشتَه از آنایا نِهی؟ ۲۷ کِی از شما که اُشبِشابِه وَ نگرونی یَک ساعت اُ عمرُش اضافَه بِکو؟ ۲۸ «و اَسِی چه اَسِی جُمَه نگرونی؟ اُ گُلِی سوسن صَحرو چَش بِکِنی که چینا رشد اَکِنِت؛ نِه زحمت اَکَشِت و نِه رشتَه اَریسِت. ۲۹ ولی اُ شما اگام، حتی سلیمون پادشاه هم وَ هَمَهِ شکوه و جلالُش چُنِ یکی از آنایا جوهو نِبو. ۳۰ پَ اگه خدا اُ علافِ صَحرو اینا اَپوشِنِه، اُ علافی که اِراز هَه و صبا اُ تِی تُنور اَبِئِت، مَ بُری بِشتَه اُ شما ناپوشِنِه، آی کام ایمونیا؟

۳۱ «پَ نگرون مَبی و مَگائی که چه بِخورِم یا چه واخورِم و یا چه اُبار کِنِم. ۳۲ اَسِی که بُت‌پرستیا اَزدُمبالَهِ هَمَهِ اِ چِیَه‌وا هِت، و بایِ آسِمونیتو اَدانِه که شما اُ هَمَهِ اِیا نیاز تُهَه. ۳۳ ولی اول اَزدُمبالَهِ پادشاهِنِ خدا و عدالت آنا بی، مِ موگوا هَمَهِ اِ چِیَه‌وا اُ شما دَدَ اَبِه. ۳۴ پَ نگرون صبا مَبی، چون صبا نگرونِنِ خوش اُشَه. مشکلات اِراز اَسِی اِراز بَسِه!

۷

کضاوت کِردَهِ بَکیَه

۱ «کضاوت مَکِنی، تا شما هم کضاوت نِیی. ۲ چون وَ هر حُکمی که اُ بَکیَه کضاوت بِکِنی، اُ شما هم کضاوت اَبِه، و خود هر کِئلَه‌ای که کِئلَه بِکِنی اَسِی شما کِئلَه اَبِه. ۳ اَسِی چه تِکَه کاهی که تِی چَشِ کاکَتوئِه اَبِنِش، ولی کُندَه درختی که تِی چَشُتِ نابِنِش؟ ۴ یا چینا تَشابِه اُ کاکَتو بِگائِش، "بِهِر تِکَه کاها از تِی چَشُتِ دَر بیارام" وَختی کُندَه درختی تِی چَشُتِ؟ ۵ اَی ریاکار، اول کُندَه درختا از تِی چَشُت دَر بیا مِ موکَوا بِهتَه اَبِنِش تا تِکَه کاها از چَشِ کاکَتو دَر بیارِش.
۶ «چِی که مُکدّسِه، اُ سگیا مَتی و مرواریدیاتو جلووِ خوکیا مَبِئی، نِکو یَک وَخت اُ آنایا زِرِ پا هُنِسِت و واگردِت اُ شما حملَه بِکِنت.

تُبِئِه، واجُری، دَر بِزِنِه

۷ «تُبِئِه، که اُ شما دَدَ اَبِه؛ بِگردی، که اَدَجُری، بِزنی، که تُنُزلو واز اَدَبِه. ۸ چون هرکَه اُشبِئِه، اُدست اَدارِ و هرکَه بِگردِ، اَدَجُرِ و هرکَه بِزاد، دَر از لوش واز اَدَبِه.
۹ کدوم یکی از شما اَگَه پُسُش از آنا نو اُشبِئِه، سنگ اُ آنا اَدَ؟ ۱۰ یا اَگَه مَهی اُشبِئِه، مار اُ آنا اَدَ؟ ۱۱ پَ اَگَه شما که شریر هی اَدانی که چینا، هَدیَه‌ئِی خَشا اُ بَچیاتو هاتی، چاد بِشتَه باتو که تِی آسِموئِه اُ آناياکِه از آنا شُبِئِه چی‌یَی خَش اَدَ.
۱۲ پَ خود مردم هَمونا رفتار بِکِنی که تُئِه آنایا خود خوتو رفتار بِکِنِت. اِئِه، خلاصَهِ تورات و نوشتَه‌ئِی پیغامبریا.

دَرِ تاگ

۱۳ «از دَرِ تاگ داخل اُچی، چون دَری که فِراخِه و رَهی که آسونِه اُ طرف نابودی اَچِه و کسِی که داخل اَچِت بُری هِت. ۱۴ ولی مِ دَری که تاگِه و رَهی که سختِه اُ طرف زندگی اَچِه، و کسِی که آنا اَدَجُرِت، کامِت.

درخت و میوَش

۱۵ «از پیغامبرِی دارُوی دوری بِکِنی. آنایا تِی جُمَهِ کهریا حَدِ شما اَدِئِت، ولی تِی باطن، گرگِی وحشی هِت. ۱۶ اُ آنایا از میوَیاشو اَشناسی، مَ اَبِه از بُتَّهِ خار انگور و از خار بیابو انجیر واچِنی؟ ۱۷ پَ هَمینا، هر درخت سالم میوَهِ خَش اَدَ، ولی

درخت دردی میوَهِ بَد اَدَ. [۱۸] درخت سالم اُشناشابِه میوَهِ بَد هادَ و درخت دردی هم اُشناشابِه میوَهِ خَش هادَ. [۱۹] هر درختی که میوَهِ خَش نِدَ بُلِدَ اَبِه و تِی تَش بِستَه اَبِه. [۲۰] پَ اُ آنایا از میوَیاشو اَشناسی.
[۲۱] «اینا نی که هرکَه اُ ما "سَرورُم، سَرورُم" بِگِه اُ پادشاهِنِ آسِمو اَچِه، بلکه کسی اُ پادشاهِنِ آسِمو اَچِه که خواستَهِ بامو که تِی آسِموئِه، اَنجوم هادَ. [۲۲] خیلیا تِی راز کیامَت اُ ما اَگائِت: "خداوندا، خداوندا، مَ اَما وَ اسم تو پیشگویی مُنِکِه؟ مَ وَ اسم تو دیویا از آدامیا مُن دَر نِکِه؟ مَ وَ اسم تو بُری معجزه اَنجوم مُنِدَ؟" [۲۳] مِ موگوا واضح اُ آنایا اَگام، "هِسوَخت اُمنِشناسِدِستی. اَی بَدکاریا از ما دور آبی!"

معمار دانا و معمار نادون

[۲۴] «پَ هرکَه اِ حرفِی ما بِشناوِ و اُ آنایا عمل بِکو، چُنِ مردِ دانایِیه که خونَش لِی سنگ نَک اُشکِه. [۲۵] باد و بَرو اُمَ، سیل اُمَ و اُ مِ خونَه‌وا فشار شَئو، ولی مِ خونَه‌وا خراب نِبو اَسِی که پِی‌اُش شُن لِی سنگ نَدِستاد. [۲۶] ولی هرکَه اِ حرفِی ما بِشناوِ و اُ آنایا عمل نِکو، چُنِ مردِ نادونیه که خونَش لِی شِن نَک اُشکِه. [۲۷] باد و بَرو اُمَ، سیل اُمَ و اُ مِ خونَه‌وا فشار شَئو، مِ خونَه‌وا زیر اُمَ و خرابیش بُری گات هاد!»
[۲۸] وَختی عیسی اِ حرفیَه‌وا تَموم اُشکِه، جماعت از تعلیم آنا حُشکشو اُشزادِستاد، [۲۹] اَسِی که آنا وَ کُدرت و اختیار تعلیم شَدَ، نِه چُنِ معلمِی تورات آنایا.

۸

عیسی اُ یَک مرد جُذامی شفا اَدَ

[۱] وَختی عیسی از کاو زیر اُمَ، جماعت گاتی اَزدُمبالَش چِدِت. [۲] یَکدفَه یَک مردی که جُذام اُشاد حَدِ عیسی اُمَ و جلووُش زانو اُشزاد و اُشگُت: «سرورُم، اَگه اُتبِئِه تَشابِه شفا ماتِش.» [۳] عیسی دستُش دراز اُشکِه و شُ لِی آن مَردا نَه و اُشگُت: «مَئِه؛ شفا بِگِر!» آن مَردا چِخُو، از جُذام شفا اُشگِرِت. [۴] عیسی شُ آنا گُت: «حَواسُت به دربارَهِ اِ کضیَه‌وا اُ کسی چِی نِگائِش، ولی اُچا و خوتا اُ کاهِنِ معبد نِشو هادِ و کُربونِنِ مخصوص شفا که موسی پیغامبر حُکم اُشکِردِ، تَکدیم

بِکو تَ اُ آنایا ثابت بِبِه که تو شفا اُتگِرِتِه.»

ایمون اَفسر رومی

۵ وَختی عیسی اُ شهر کَفَرناحوم رَسی، یَک افسر رومی شُحَد اُمَ و وَ التماس شُ آنا گُت: ۶ «سَرورُم، نوکرُم فلجِه و تِی خونَه اُفتَدِ و بُری عذاب گَشِدا.» ۷ عیسی شُ آنا گُت: «ما اَدِیام و اُ آنا شفا اَتام.» ۸ ولی مِ افسر رومی جواب اُشدَ: «سرورُم، ما لایِک نِهام زِرِ سَکفِ خونَهِ ما بِلِگش. ولی تو فَکَط یَک کَلَمَه بِگِه، نوکرُم شفا اَگِرِ. ۹ چون ما خومَم مأمورام. و سربازِی اُمَ که زِر دست ما هِت. اُ یکی بِگام "اُچا" اَچِه؛ اُ یکی بِگام "بِدا"، اَدا و اُ نوکَرُم اَگام "اِ کَرا اَنجوم هادِ"، اَنجوم اَدَ.» ۱۰ عیسی وَختی اِ حرفا اُششُنُفت، حیرون بو و اُ کَسِی که اَزدُمبالَش اَدانِدِت، اُشگُت: «حکیکتاً اُ شما اَگام، ما حتی تِی اسرائیل هم اینا ایمونی اُمنِدِدِ.» ۱۱ اُ شما اَگام که خیلیا از شَرک و غرب اَدِئِت و تِی پادشاهِنِ آسِمو خود ابراهیم پیغامبر، اِسحاک و یعکوب اُ سِرِ یَک سفرَه اَنِئِت، ۱۲ ولی بَچِی اِ پادشاهِنا تِی تاریکنِ دَرِ بِستَه اَبِت، جَی که گِریخ و دُدو کُروچِه هَه.» ۱۳ پَ عیسی شُ مِ افسر رومی گُت: «اُچا! طِبک ایمونُت اَسِی تو اَنجوم بِبِه.» جِخُو نوکرُش شفا اُشگِرت.

عیسی اُ خیلیا شفا اَدَ

۱۴ وَختی عیسی اُ خونَهِ پِطرُس چو، اُشدی که مادرزانِ پطرُس تُوو اُشَه و خَتِه. ۱۵ عیسی دستُش اُشگِرت و تُووُش کَئت بو. مِ زنا هم از جاش آپابو و از عیسی پذیرایی اُشکِه.

۱۶ موگَهِ شوم، بُری از کسِی که دیو شُهاد، شُنحَدِ عیسی اَئو، و عیسی وَ یَک کَلَمَه، روحیا از آنایا شُدَر کِه و اُ هَمَهِ مریضیا شفا اُشدَ. ۱۷ اینا بو تا چِی که اِشعیایِ پیغامبر اُشگُتِستاد اُ اَنجوم بِرَسِه کِه:

«آنا مَرضیامو شاسِه
و مَریضِنیامو شُ دوش گَشی.»

بَهایِ اَزدُمِ عیسی چِدَ

۱۸ وَختی عیسی اُشدی جماعت گاتی دورُش جمع آبُستِت، فَرمو اُشدَ که: «اُ آنراوِ دریاچَه اُچِت.» ۱۹ مِ موگوا یکی از معلمِی تورات حَدِ عیسی اُمَ و اُشگُت: «استاد، هرجا اُچِش، ما تَزدُم اَدِیام.» ۲۰ عیسی جواب اُشدَ: «روبَیّا لونَه شُهَه

و پرندَئِی آسِمو خونَه شُهَه، ولی پُسِ انسان جَی اَسِی سِرَ نَدَ اُشنی.» [۲۱] یَک شاگرد دِگه شُ عیسی گُت: «سرورُم، بِهِر اول اُچام، تا وَختی که بامو مُرد شُ کَبر کِنام و بِلگام.» [۲۲] عیسی شُ آنا گُت: «اَزدُمبالَهِ ما بِدا، بِهِر مُردَیّا، مُردَیّاشو اُ کَبر کِنِت.»

عیسی اُ طیفو آروم اَدَکو

[۲۳] بعد عیسی سُوار کایکی بو و شاگردیاش هم اَزدُمبالَش چِدِت. [۲۴] تِی دریاچَه یَکدفَه طیفونِ گاتی اُمَ، اوناکِه نَزیک هاد موجیا کایکا اُ زِرِ هُو بِبِرِت. ولی عیسی خَتِستاد. [۲۵] شاگردیا چِدِت اُ عیسی بیدار شُناکِه و شُگُت: «سرور اَما، نجاتمو هادِ، هلاک بُدائِم!» [۲۶] عیسی جواب اُشدَ: «اَی کام ایمونیا، اَسِی چه اینا تِرسِدای؟» بعد آپابو و اُ باد و دریاچَه نِهِب اُشدَ و مَجا کامل آروم آبو. [۲۷] شاگردیا حیرون بُدِستاد و از هَمدِگه شوآپُرسی: «اِ چینا آدامیه؟ حتی باد و دریاچَه هم از آنا فَرمو اَبرِت!»

عیسی اُ دو مرد دیوزادَه شفا اَدَ

[۲۸] وَختی عیسی اُ ناحیه جَدَرِنیا که آنراوِ دریاچَه هاد، رَسی، اُ دوتا مرد دیوزادَه اُشدی که از کَبرستو دَر اَداندِت. آن دوتا اِگَّدَ وحشی هادِت که هِسکَه اُشناشابو از مِ رَها رَد بِبِه. [۲۹] آنایا کال شُکِه: «تو چه کَری خود اَما اُتَه، اَی پُسِ خدا؟ اُندِستِش اِکا تا کَبل از وَختُش عذابمو هاتِش؟» [۳۰] کامی دورتَه از آنایا، گَلَهِ گاتی خوک مشغول خَردَ هادِت. [۳۱] دیویا اُ عیسی التماس شُکِه و شُگُت: «اگه تَئِه مُندَر کِنِش، مُن تِی گَلَهِ خوکیا بِفرِست.» [۳۲] عیسی شُ آنایا گُت: «اُچی!» دیویا هم از جون آن دو نفر دَر اُندِت و تِی جون خوکیا چِدِت و کُلِ گَلَه از سِرَزیرِنِ مِ تُمبا اُ تِی دریاچَه شُنخیزِکِه و تِی هُو خَفَه بُدِت. [۳۳] آناکِه از خوکیا مواظبت شوآکِه گُروختِت و اُ تِی شهر چِدِت و هَمَهِ اِ اتفاکیَه‌وا نَکل شُکِه، مخصوصا اتفاکی که اَسِی دیوزادَیّا اُفتَدِستاد. [۳۴] بعد هَمَهِ مردم شهر اَسِی دِدَهِ عیسی از شهر دَر اُندِت و وَختی اُ عیسی شُدی اُ آنا التماس شُکِه که از منطکَهِ آنایا اُچِه.

۹

عیسی اُ یَک مرد فلج شفا اَدَ

[۱] عیسی سُوار کایِک بو و اُ آنراوِ دریاچَه، اُ شهرُش چو.

۲ مِ موکَوا چند نفر اُ یَک مرد فلج که لِی لیافی خَتِستاد، حَدِ عیسی شُئو. وَختی عیسی ایمون آنایا اُشدی، شُ مِ فلجا گُت: «خاطرُت جمع بِه پُسُم، گناهیات بَخشِدَ بوا!» ۳ مُشتی از معلمِی تورات شُن خوشو گُت: «اِ مَردا کُفر گُتا.» ۴ ولی عیسی که از فکرِی آنایا با خبر هاد، شُ آنایا گُت: «اَسِی چه اینا فکرِی بَدی تِی دلتو کِردای؟ ۵ کدوم یکی گُتَش آسونتَئِه: اِکِه "گناهیات بَخشِدَ بُدِ،" یا اِکِه "آپابِش و رَه اُچا"؟ ۶ ولی اَسِی اِئِه کِه بِدانی پُسِ انسان، لِی زِمی کُدرت و اختیار اُشَه که گناهیَه‌وا بِبَخشِه»- عیسی شُ مردی که فلج هاد گُت: «آپابِش، لیافُت واسِه و اُ خونَه اُچا.» ۷ مِ مَردا هم آپابو و اُ خونَه چو. ۸ وَختی جماعت اِ اتفاکا شُدی، تِرسِدِت و اُ خدایی که اِینا کُدرت و اختیاری شُ انسان بَخشِدِ، حمد و ستایش شُکِه.

عیسی اُ مَتّی دعوت اکُو

۹ وَختی عیسی از آنکا اَچو، مردی اُشدی وَ اسم مَتّی که تِی دَکَّهِ باج گِرتَه اُداستاد. عیسی شُ آنا گُت: «اَزدُمبالَهِ ما بِدا!» آنا هم آپابو و اَزدُمبالَهِ عیسی چو.

۱۰ وَختی که عیسی تِی خونَهِ مَتّی سِرِ سفرَه اُداستاد، بُری از خَراجگیریا و گُنَهکاریا اُندِت و خود عیسی و شاگردیاش سِرِ سفرَه شَستِت. ۱۱ وَختی عالمِی فِرگَهِ فَریسی اِئا شُدی، شُن شاگردِی عیسی گُت: «اَسِی چه استاد شما خود خَراجگیریا و گُنَهکاریا خوراک اَخَه؟» ۱۲ ولی وَختی عیسی اِئا اُشنُفت، اُشگُت: «آناياکِه مریضِت احتیاج اُ طبیب شُهَه نِه سالِمیا. ۱۳ اُچی و مَعنِ اِ گلوما بِفَهمی که "از رحمت مَخَش اَدا، نِه کُربونی." اَسِی که ما نِندِستام تا اُ آدامِی صالح دعوت بِکِنام، بلکه اُندِستام تا اُ گُنَهکاریا دعوت بِکِنام.»

سؤال دربارَهِ روزَه

۱۴ مِ موکَوا شاگردِی یحیی حَدِ عیسی اُندِت و شُگُت: «اَسِی چه اَما و فَریسِنیا روزَه اَگِرِم، ولی شاگردِی تو روزَه ناگِرِت؟» ۱۵ عیسی جواب اُشدَ: «مَ اَبِه مهمونِی عَیش، تا موگه‌ای که دُما خود آنایائِه، ماتام بِگِرِت؟ رازِی اَرَسِه که دُما از آنایا گِرِتَه اَبِه. مِ موکَوا آنایا هم روزَه اَگِرِت. ۱۶ هِسکَه تِکَه‌ای از پارچَهِ نو و هُو نِخَردَ اُ جُمَهِ کاهنَه پَکاوَ نازاد، چون پَکاوَ از جُمَه کادَ اَبِه و بَتَه پَرَ اَبِه. ۱۷ و هَمینا هم شراب تَزَه تِی مَشکِی کاهنَه نالِزِت، چون شراب تَزَه هَنو گاز اُشَه، اَگَه اِ کَرا بِکِنِت شراب اُ مَشکیا پَرَ اَکو و اینایی شراب اَلِزِه و مَشکیا از بین اَچِت. بلکه

شراب تَزَه اُ تِی مَشکِی نو اَلِزت تا هر دوتا سالم وامانِت.»

یَک دُت زندَه اَدَبِه و یَک زَن شفا اَگِرِ

[18] وَختی که عیسی اِ حرفیَه‌وا شُ آنایا اَگُت، یکی از رئیسِی یهودِنیا حَدِ عیسی اُمَ و جلووُش زانو اُشزاد و اُشگُت: «دُتُم هَمِ الان مُرد. ولی تو بِدا و دست شُلو نِس که زندَه اَدَبِه.» [19] عیسی آپابو و اُمرَهِ شاگردیاش اَزدُمبالَهِ مِ مَردا چو. [20] مِ موگَوا یَک زِنی که دوازده سال خونریزی اُشاد و عذاب شَکَشی، از پشت سِرِ عیسی اُمَ و دست شُ چِگِ عبای عیسی زاد. [21] اَسِی که آن زنا شُ خوش گُتِستاد: «اگَه فَکَط اُ عباش دست بِزِنام، بِه مَدَبِه.» [22] عیسی آگِشت، اُ مِ زنا اُشدی و اُشگُت: «دُتُم خاطرُت جمع بِه، ایمونُت بِه شاکِردِستِش.» مِ لحظَه‌وا آن زنا بِه شابو. [23] وَختی که عیسی داخلِ خونَهِ آن رئیسا چو و اُ کسِی که اَسِی پُرسَه نِی شوآزاد و آدامِی که گِریخ و زاری شوآکِه اُشدی، [24] اُشگُت: «اُچی دَر. اَسِی که دُتِ نِمُردِه بلکه خَتِه.» آنایا اُ عیسی رِشخاند شُکِه. [25] ولی وَختی جماعتا شُندَر کِردِت، عیسی داخل چو و دست مِ دُتا اُشگِرت و دُتِ آپابو. [26] خبر اِ اتفاکا تِی کُلِ آن منطکَه‌وا پخش بو.

عیسی اُ دو مرد کور شفا اَدَ

[27] وَختی که عیسی از آنکا رَد اَبو، دو مردِ کور اَزدُمبالَهِ عیسی چِدِت و وَصدای بلند کال شوآکِه: «اَی پُسِ داوود پادشاه، اُ اَما رحم بِکوا!» [28] وَختی عیسی اُ تِی خونَه چو، آن دوتا مَرد کور شُحَد اُندِت. عیسی از آنایا اُشپُرسی: «ایمون تُهَه که مَشابِه اِ گَرا اَنجوم هاتام؟» جواب شُدَ: «بله، سَرور اَما.» [29] بعد عیسی دست شُ لِی چَشیاشو نَه و اُشگُت: «طِبک ایمونتو اَسِی شما اَنجوم بِبِه.» [30] مِ موگَوا چَشیاشو واز آبو. عیسی بُری شُ آنایا سفارش کِه و اُشگُت: «حَواستو بِه که کسی از اِ گَضیَه‌وا باخبر نِبِه.» [31] ولی آنایا دَر چِدِت و تِی کُلِ آن منطکَه‌وا، خبر گَرِی عیسی رو پخش شُکِه.

عیسی اُ یَک مرد گُگ شفا اَدَ

[32] مِ موگَوا که مِ دوتا مَردا دَر اَچِدِت، یَک مرد گُگ که دیو اُشاد، شُنحَدِ عیسی اَئو. [33] وَختی عیسی مِ دیوا از آنا شُدَر کِه، زابُنِ مِ مردِ گُگا واز آبو. جماعت حیرون بُدِت و شوآگُت: «اینا چِی هِسوَخت تِی اسرائیل دِدَ نِبُدِا!» [34] ولی فَریسِنیا شُگُت: «عیسی اُ دیویا وَ کمک رئیس دیویا از آدامیا دَر اَکو.»

محصول بُریه و کارگر کام

[۳۵] عیسی تِی هَمَهِ شهریا و دِهیا اَگِشت و تِی عبادتگاهیاشو تعلیم شَدَ و خبر خَشِ پادشاهِنِ خدا رو اعلام شَکِه، و اُ هر درد و مریضِنی شفا شَدَ. [۳۶] وَختی عیسی آن جماعتا اُشدی، دلُش وَحالِ آنایا سُت اَسِی که چُنِ گهرِی بی گلَبو، پریشون و لِی‌لام هادِت. [۳۷] مِ موگوا عیسی شُ شاگردیاش گُت: «محصول بُریه ولی کارگر کامِ. [۳۸] پَ از صاحب محصول تُبئِه که اَسِی جمع آکِردَهِ محصولُش کارگر بِفرِستِ.»

۱۰

دوازده حَواری

[۱] مِ موگوا عیسی شُ دوازده شاگردُش جار زاد که شُحَد بِلگِت و شُ آنایا گُدرت و اختیار دَ تا روحِی ناپاکا از آدامیا دَر بِکِنِت و اُ هر درد و مریضِنی شفا هاتِت. [۲] دوازده حَواری اسمیاشو اِ هاد: اول، شَمعون که شُن آنا پِطرُس اَگُت و کاکَشو آندِریاس؛ یعکوب و کاکَشو یوحنا، که پُسِی زِبِدی هادِت؛ [۳] فیلیپُس و بَرتولُما؛ توما و مَتّای خَراجگیر؛ یعکوب پُسِ حَلْفای و تَدّای؛ [۴] شَمعون وطن پرست و یهودای اَسْخَریوط که اُ عیسی خیانت اُشکِه.

عیسی اُ دوازده حَواری اَفرِستِ

[۵] عیسی اِ دوازده شاگردا اُشفِرِستَ و شُ آنایا فَرمو دَ که: «بین غیریهودِنیا و اُ داخل هیچ‌یَک از شهرِی سامِرِنیا مَچی، [۶] بلکه حَدِ کهرِی کومِ اسرائیل اُچی که گُم بُدِستِت. [۷] هَمیناکِه تِی رَه اَچی، اعلام بِکِنی و بِگائی: "پادشاهِنِ آسِمو نَزیکِه." [۸] اُ مریضیا شفا هاتی، اُ مُردَیّا زندَه آکِنی، اُ جُذامِنیا شفا هاتی، اُ دیویا از آدامیا دَر بِکِنی. وَ مُفتی تُگِرتِه، وَ مُفتی هم هاتی. [۹] اُمرَهِ خوتو هیچ طِلا یا نُکرَه یا مس تِی کمربندیاتو مَبری [۱۰] و اَسِی سفرتو، تُبرَه یا جُمَهِ اضافی یا جِتی یا عصا آمَسِئی، چون کارگر مستحکِ روزِنِ خوشِ. [۱۱] اُ هر شهر یا دِهی که اَچی، آدام وَلمی واجُری و تا موگه‌ای که آنکا هی، تِی خونَش وامانی. [۱۲] وَختی اُ تِی خونَه‌ای اَچی، سلام بِکِنی. [۱۳] اگه آن خونَه‌وا لایِک بِه، برکت سلامتو لِی آنایا اَدا، ولی اگه لایِک نِبِه، برکت سلامتو اُ خوتو اَدَگَردِ. [۱۴] اگه کسی اُ شما کبول نِکو و یا اُ حرفیاتو گاش کَر نِکو، موگهِ چِدَ از آن خونَه یا شهرا، بَلِ لِی پَی‌یّاتو بِتُکِنی تَ بِدانِت خدا اُ

آنایا غضب اکو. ۱۵ حکیکتاً اُ شما اَگام، تِی رازِ کیامَت، تحمل مجازات اَسِی شهرِی سُدوم و غُمورَه آسونتَئِه تا اَسِی آن شهرا.
۱۶ «ما اُ شما چُنِ کَهریا اُ وسط گرگیا اَفرِستام. پَ چُنِ مار هوشیار بی و چُنِ کَموتَر سادَه. ۱۷ حَواستو اُ مردم بِه. اَسِی که آنایا تُن تحویل دادگاهیا اَتِت و تِی عبادتگاهیاشو اُ شما شَلاق اَزِنِت. ۱۸ وَخاطر ما تُن حَدِ فَرموندار‌یا و پادشاهیا اَبرِت تا جلووِ آنایا و غیر یهودِنیا شهادت هاتی. ۱۹ وَختی تُن تحویل تِت، نگرون مَبی که باید چینا حرف بِزنی یا چه بِگائی. چون مِ موگوا چِی که باید بِگائی اُ شما دَدَ اَبِه. ۲۰ چون اِ شما نِهی که حرف اَزنی، بلکه روحِ بایِ آسِمونیتوئِه که وَ زابُنِ شما حرف اَزاد. ۲۱ کاکَ اُ کاکَ و با اُ بَچُش تحویل اَدَ که اُشبِکُشِت. بَچیا وَضد با و نَنَشو اَبِت و اُ آنایا اُ کُشتَه اَتِت. ۲۲ هَمَه وَخاطر اسم ما از شما مُتَنَفر اَبِت. ولی هرکَه تا آخر طاگَت بیارِ، نجات پیدا اکو. ۲۳ وَختی تِی شهری اُ شما آزار و اذیت اَکِنِت، اُ شهر بعدی بِگُروخی. اَسِی که حکیکتاً اُ شما اَگام، کَبل از اِکِه از هَمَهِ شهرِی اسرائیل رَد بِبی، پُسِ انسان اَدا.
۲۴ «نِه شاگرد از استادُش گِپتَئِه و نِه نوکَر از اربابُش. ۲۵ اَسِی شاگرد بَسِه که چُنِ استادُشِ بِبِه و نوکَر هم چُنِ اربابُش. اَگَه اُ ارباب خونَه، بِعِلزِبول که هَمِ شیطونِه شُگُتِه، چاد بِشتَه اُ اهل خونَهِ آنا بَد نوم اَکِنِت.
۲۶ «پَ از آنایا مَترسی، چون هیچ چِی پِنهونِنی نی که آشکار نِبِه، و هیچ چِی پوشِدَه‌ای نی که معلوم نِبِه. ۲۷ مِ چِی که تِی تاریکی اُ شما اَگام، تِی روشنایی بِگائی و چِی که آروم تِی گاشتو گُتَه اَبِه، از لِی بویِ خونَه‌یّا اعلام بِکِنی. ۲۸ از کسِی که بَدَنا اَکُشِت ولی شُناشابِه روحا بِکُشِت، مَترسی؛ از آنا بِترسی که شَشابِه هم روح و هم بَدَنا تِی جهنم نابود بِکو. ۲۹ مَ کیمَتِ دو تا دَل از یَک کِرنی بِشتَئِه؟ ولی با اِ حالا، حتی یَک دَل بدون خواستَهِ بایِ آسِمونیتو اُ لِی زِمی نافتِه. ۳۰ حتی کُلِ مویِ سِرَتو شُمُردَ بُدِ. ۳۱ پَ مَترسی؛ ارزش شما بِشتَه از هزاران هزار دَلهِ.
۳۲ «هرکَه حَدِ مردم اُ زابو بیارِ که مالِ مائِه، ما هم حَدِ بامو که تِی آسِموئِه، اُ زابو اَدارام که آن آداما مالِ مائِه؛ ۳۳ ولی هرکَه حَدِ مردم اُ ما حاشا بِکو، ما هم حَدِ بامو که تِی آسِموئِه، اُ آنا حاشا اَکِنام.
۳۴ «گمون مَکِنی که اُندِستام تا صلح اُ لِی زِمی بیارام. نِندِستام تا صلح بیارام، بلکه اُندِستام تا شمشیر بیارام! ۳۵ چون اُندِستام تا:

«"اُ پُس وَضد باشو،
اُ دُت وَضد نَنَشو،

اُ بِئو وَضد نَنَهِ شوش بِکِنام.
[۳۶] دُشمن هرکَه، از اهل خونَهِ خوش اَبِه.“
[۳۷] «هرکَه خاطرِ با یا نَنَشو بِشتَه از ما اُشبِئِه، لایِکِ ما نی؛ و هرکَه هم خاطرِ پُس یا دُتُش بِشتَه از ما اُشبِئِه، لایِکِ ما نی. [۳۸] هرکَه صلیبُش آنِسی و اَزدُمبالَهِ ما نیاد، لایِکِ ما نی. [۳۹] هرکَه اُشبِئِه جونُش نِگَه بِکو، آنا از دست اَدَ ولی هرکَه وَخاطر ما از جونُش بِگذَرِ، آنا نِگَه اَکو.
[۴۰] «هرکَه اُ شما گَبول بِکو، اُ ما گَبول اُشکِردِ و کسی که اُ ما گَبول بِکو، اُ آناکِه اُشفِرِستَدِستام گَبول اُشکِردِ. [۴۱] آناکِه اُ پیغامبری گَبول بِکو وَخاطر اِکِه پیغامبرِه، اَجر یَک پیغامبرا اَگِرِ، و آناکِه اُ آدام صالحی وَخاطر اِکِه صالحِه گَبول بِکو، اَجر یَک آدام صالحا اَگِرِ. [۴۲] هرکَه اُ یکی از اِ کینگلِیّا، وَخاطر اِکِه شاگرد مائِه، حتی یَک چَکِ هاوِ یخ هادَ، حکیکتاً اُ شما اَگام، اصلا بی اَجر آنامانِه.»

۱۱

حرفِ عیسی دربارَهِ یحیایِ تعمیددَهندَه

[۱] وَختی عیسی اِ حُکمیَه‌وا شُ دوازده شاگردُش دَ، از آنکا چو تا تِی شهریاشو اُ آنایا تعلیم هادَ و حرف بِزاد.
[۲] وَختی یحیی که تِی زندان هاد، دربارَهِ کَرِی مسیح موعود اُششُنُفت، اُ شاگردیاش وَ اِ پیغوما اُشفِرِستَ [۳] تا از عیسی بِپُرسِت: «تو هَمِئِش که باید بیاد یا منتظر کَسِیدو بِم؟» [۴] عیسی شُ آنایا جواب دَ: «اُچی و مِ چِی که اَشناوی و اَبِنی اُ یحیی بِگائی: [۵] کوریا دِدات، لَنگیا رَه چِدات، جُذامِنیا شفا گِرِتات، گلیا شُنُفتات، مُردَیّا زندَه آبُدات و اُ فخیریا خبر خَش دَدَ اَبِه. [۶] خوش وَحال کسی که اُ ما شَک نِکو.»
[۷] وَختی شاگردِی یحیی چِدِت، عیسی دربارَهِ یحیی شروع اُ حرف زادَ خود جماعت اُشکِه و اُشگُت: «اَسِی دِدَهِ چه اُ بیابو چِدی؟ اَسِی دِدَهِ نِ‌ای که وَ باد اُ هر طرف اَچه؟ [۸] پَ اَسِی دِدَهِ چه چِدی؟ اَسِی دِدَهِ مردی که جُمَهِ نرم و لطیف شُبارِ؟ بِبِنی آناکِه جُمَه‌ئِی نرم و لطیف اُ بار اَکِنِت، تِی کاخِی پادشاهیا هِت. [۹] پَ اَسِی دِدَهِ چه چِدی؟ اَسِی دِدَهِ یَک پیغامبر؟ بله، اُ شما اَگام، که یحیی از یَک پیغامبرَم بَراتَئِه. [۱۰] یحیی مِ کسیه که دربارَش تِی کتاب مَلاکِی پیغامبر نوشتَه بُدِ:
«بِبِن، ما گَبل از تو کاصِدُم اَفرِستام،

آنا رَهُت جلووُت آمادَه اَدَکو.“
[۱۱] حکیکتاً اُ شما اَگام که، کسی گپتَه از یحیایِ تعمیددَهندَه از نَنَشو اُدنیا نِندِ، ولی تِی پادشاهِنِ آسِمو کسی که از هَمَه کینگِلتَئِه، از یحیی گپتَئِه.» [۱۲] از زَمون یحیایِ تعمیددَهندَه تا الان، پادشاهِنِ آسِمو از ظلم و ستم عذاب اُشکَشِدِ و ظالمیا وَ زور آنا اُ دست اَدارِت. [۱۳] چون هَمَهِ پیغامبرِیا و تورات تا زَمون یحیی دربارَهِ پادشاهِنِ خدا پیشگویی شواکِه. [۱۴] و اَگَه تُبِئِه کَبول بِکِنی، یحیی هَمِ الیاس پیغامبرِه که باید بیاد. [۱۵] هرگَه گاشِ شَنَوا اُشَه، بِشناوِ.
[۱۶] «اِ نَسلا خود چه مکاییسَه بِکِنام؟ آنایا چُنِ بَچِی هِت که تِی کوچَه و بازار اَنِئِت و اُ هَمبازِنیاشو جار اَزِنِت و اَگائِت:
[۱۷] «”اَما اَسِی شما نی مُزاد، تُنِرَخصی؛
روضَه مُخواد، گِریخ تُنِکِه.“
[۱۸] اَسِی که یحیی اُمَ که نِه اَخَه و نِه اَدَخَه؛ اَگائِت: ”دیو اُشَه.“ [۱۹] پُسِ انسان اُمَ، که هم اَخَه و هم اَدَخَه؛ اَگائِت: بِبِنی، ”یَک مرد اَشکام لاسیه و عَرَک خور، رَفیکِ خراجگیریا و گُنَهکاریا.“ ولی درست یا غلط بُدَهِ حِکمتا، نتیجَش نِشو اَدَ.»

محکوم کِردَهِ شهرِی که ایمون شُنِئوردِ

[۲۰] مِ موگَوا عیسی اُ شهرِی که بِشتَئِه معجزه‌یّاش آنکا اَنجوم اُشدَدِستاد محکوم اُشکِه، اَسِی که آنایا توبَه شُنِکِه. [۲۱] عیسی اُشگُت: «وای وَحالُت، اَی شهر خورَزین! وای وَحالُت، اَی شهر بِیت‌صِیْدا! چون اَگَه معجزه‌ئِی که تِی شما اَنجوم بو تِی شهرِی صور و صِیدون اَنجوم بُدِستاد، مردم آنکا بُرِی زودتَه از اِ، جُمَهِ عَزا شُنبار کِردِستاد و لِی بَل و خاکستر شَستِستادِت و توبَه شُکِردِستاد. [۲۲] ولی اُ شما اَگام که تِی رازِ کیامَت، تحمل مجازات اَسِی صور و صِیدون آسونتَئِه ، تا اَسِی شما. [۲۳] و تو اَی شهر کَفَرناحوم، تَئِست تا آسِمو سِرَت بلند آکِنِش؟ تا تَهِ جهنم تُ زیر اَکَشِت. چون اَگَه معجزه‌ئِی که تِی تو اَنجوم بو تِی شهر سُدوم اتفاک اَفتَه، آن شهرا تا اِراز اَدَمود. [۲۴] ولی اُ شما اَگام که تِی رازِ کیامَت، تحمل مجازات اَسِی سُدوم آسونتَئِه، تا اَسِی تو.»

ما اُ شما آرامش اَتام

[۲۵] مِ موگَوا، عیسی اعلام اُشکِه و اُشگُت: «اَی با، صاحب آسِمو و زِمی شکر تَکِنام که اِ چِی‌یَه‌وا از عاکِلیا و بافَهمیا پنهون اُتکِردِ و اَسِی بَچِی کینگِلِه آشکار اُتکِردِ؛ [۲۶] بله، اَی با، چون خواستَهِ پُر لطفُت اِینا هاد. [۲۷] بایِ آسِمونیم هَمَه

چیا شُ دست ما دَدِ. هِسکَه اُ پُس ناشناسِه غیر از با، و هِسکَه اُ با ناشناسِه غیر از پُس، و کسِی که پُس انتخاب شوآکو که با اُ آنایا آشکار بِکو.
[۲۸] «بِلگی حَدِ ما، اَی هَمَهِ زحمتکشیا و کسِی که بارتو ساگیِه، که ما اُ شما آسایش آتام. [۲۹] یوغ ما لِی کولتو هُنِسی و از ما تعلیم بِگِری، اَسِی که ما آروم و اُفتادَه دِلام، و جونتو آروم اَدَبِه. [۳۰] اَسِی که یوغ ما راحت و بار ما سُوَکِه.»

۱۲

عیسی صاحب راز شنبه مکدّسه

[۱] مِ موکَوا، تِی یَک راز شنبه مکدّس یهودِنیا، عیسی از وسط زِمِنِی گانوم رَد اَبو. شاگردیاش گُشنَه هادِت، پَ شروع شُکِه سِرِ گانومیا شُکاد و شُخَه. [۲] وَختی عالمِی فِرکَهِ فَریسی اِئا شُدی، شُن عیسی گُت: «بِبِن، شاگردیات کَری اَنجوم اَتِت که تِی رازِ شنبه شرعا روا نِی.» [۳] عیسی جواب اُشدَ: «مَ تُنِخوادِ که داوود پادشاه وَختی خوش و یاریاش گُشنَه هادِت چه اُشکِه؟ [۴] چینا داوود اُ داخل خونَهِ خدا چو و نُنی که تَکدیم خدا بُدِستاد اُشخَه، مِ نُنی که شرعا روا نِهاد خوش و یاریاش بِخورِت، بلکه فَکَط کاهِنِیا اجازَه شُهاد بِخورِت. [۵] یا مَ تِی تورات تُنِخوادِ که چینا تِی رازِی شنبه، کاهِنِیا تِی معبد وَخاطر وظیفَشو، حرمتِ شنبه‌وا نِگه ناکِنِت، ولی با اِ هَمَه تخصیر کار اُ حساب نِدِئِت؟ [۶] ما اُ شما اَگام، کسی اِکائِه که گپتَه از معبدِ! [۷] اَگَه مَعنِنِ اِ گلوما توآدانِست، که ما "از رحمت مَخَش اَدا نِه کُربونی،" دِگَه اُ بی‌گناهیا محکوم تُناکِه. [۸] چون پُسِ انسان، صاحب راز شنبئِه.»

شفای مردی که دستُش حُشک آبُدِستاد

[۹] عیسی از آنکا رَد بو و اُ عبادتگاه آنایا چو. [۱۰] مردی آنکا هاد که یَک دستُش حُشک آبُدِستاد، آنایا وَخاطر اِکِه شُبِشابِه اُ عیسی تُهمَت بِزِنِت از آنا شُپُرسی: «شفا دَدَ تِی رازِ شنبه شرعا روائِه؟» [۱۱] عیسی شُ آنایا گُت: «کدوم یکی از شما اَگَه کَهری اُشبِه و آن کَهرا تِی رازِ شنبه تِی چاه بِفتِه، ناچِه و آن کَهرا از تِی چاه شُدَر نِدارِ؟ [۱۲] اَلَه آدام چاد باارزشتَه از کَهرِه! پَ خوبی کِردَ تِی رازِ شنبه شرعا روائِه.» [۱۳] پَ عیسی شُ آن مَردا گُت: «دستُت دراز بِکو!» آنا هم دستُش دراز اُشکِه و دستُش، چُنِ دستِیدوش بِه آبو. [۱۴] ولی فَریسِنیا دَر چِدِت و اُمرَییَه شُور

شُکِه که چینا اُ عیسی نابود بِکِنِت.

خادم برگزیدَهٔ خدا

۱۵ عیسی که از اِ گَرا باخبر هاد، از آنکا چو. بُری مردم اَزدُمبالَهِ آنا چِدِت و
عیسی شُ هَمَهِ آنایا شفا دَ ۱۶ و اُ آنایا فَرمو اُشدَ که دربارَش خود کسی حرف
نِزِنِت. ۱۷ اینا بو تا چی که اِشعیایِ پیغامبر اُشگُتِستاد اُ اَنجوم بِرَسِه که:
۱۸ «اِ خادم مائِه، که انتخاب اُمکِردِ،
اِ عزیز مائِه، که جونُم از آنا راضیه.
روحُم اُ لِی آنا اَنِسام،
و آنا عدالتا اُ کومیا اعلام اکو.
۱۹ آنا نِه جَر اکو و نِه کال اکو؛
و نِه کسی صداشا از تِی کوچه‌یّا اَشناوِ.
۲۰ اُ نِی‌ای که تِرَک شاسِستِه خُرد ناکو
و فَتیلَهٔ ضعیفا، خاموش آناکو،
تا عدالتا اُ پیروزی بِرَسِنِه.
۲۱ اسم آنا، امید اَسِی هَمَهِ کومیا اَبِه.»

کفر گُتَه اُ روح کدوس خدا

۲۲ مِ موگوا مردی که دیو اُشاد و کور و گُگ هاد، شُنحَدِ عیسی اَئو و عیسی شُ
آنا شفا دَ، اینا‌کِه اُششابو هم حرف بِزاد و هم بِبِنِه. ۲۳ مردم هَمَه تعجب شُکِه و
شُگُت: «ممکنه اِ مَردا هَمِ مسیح موعود بِه، که گَرارِ از نَسل داوود پادشاه
بیاد؟» ۲۴ ولی وَختی فَریسِنیا اِئا شُشُنُفت، شُگُت: «فَگَط وَ کمک بِعِلزِبول،
رئیس دیویائِه، که اِ مَردا اُ دیویا از آدامیا دَر اکو!» ۲۵ عیسی که از فکرِی آنایا
خبر اُشاد، شُ آنایا گُت: «هر پادشاهِنی که وَضد خوش تکسیم بِبِه، نابود اَبِه و
هر شهر یا خونَه‌ای که وَضد خوش تکسیم بِبِه، دَووم نِدارِ. ۲۶ اَگَه شیطون، اُ
شیطون دَر بِکو، وَضد خوش جدایی اَبی، پَ چینا پادشاهیش دَووم اَدارِ؟ ۲۷ اَگَه
ما وَ کمکِ بِعِلزِبول اُ دیویا دَر اَکِنام، پَ شاگردِی خوتو وَ کمکِ کِه اُ آنایا در
اَکِنِت؟ پَ هَمِ شاگردیاتو اُ شما کضاوت اَکِنِت. ۲۸ ولی اَگَه ما اُ واسطَهِ روح خدا
اُ دیویا در اَکِنام، پَ بِدانی که پادشاهِنِ خدا اُ شما رَسِدِ. ۲۹ چینا کسی شَشابِه اُ
داخل خونَهِ مردی گَوی اُچِه و مال و مِنالُش چَپُو بِکو، مَگَه اِکِه اول آن مَردِ
گَوِنا اُشوابانِه. بعد واکعا شَشابِه خونَهِ آن مَردا چَپُو بِکو. ۳۰ هرگَه خود ما نی،

وَضد مائِه، و هرکَه خود ما جمع آناکو، پخش و پَلا اَکو. ۳۱ پَ اُ شما اَگام، هر گناه و کُفری که انسان اَنجوم هادَ، بَخشِدَ اَبِه، ولی کُفر گُتَه اُ روح خدا بَخشِدَ نابِه. ۳۲ هرکَه حرفی وَضد پُسِ انسان بِزاد، بَخشِدَ اَبِه، ولی هرکَه وَضد روح کدوس خدا حرفی بِزاد، بَخشِدَ نابِه، نِه تِی اِ دُنیَه‌وا و نِه تِی آن دُنیَه‌وا.

درختا از لِی میوَش شَشناسِت

۳۳ «اَگَه میوَهِ خَش تُئِه، درختتو باید خَش بِه، چون درخت بَد میوَهِ بَد اَدَ. اَسِی کِه درختا از میوَش اَبِه بِشناسِش. ۳۴ اَی شما که از تخم و تَرَکَهِ مار هی، شما که اینا شریر هی، چینا تاشابِه حرفِی خَش بِزنی؟ اَسِی که زابو از چِی که دل از آنا لَبریزِه حرف اَزاد. ۳۵ آدام خَش، از صندوکِ خَشِ دلُش خَشی دَر اَدارِ و آدام بَد از صندوکِ بَد دلُش بَدی در اَدارِ. ۳۶ اُ شما اَگام که، مردم اَسِی هر حرف مُفتی که اُ زابو بیارِت، تِی رازِ کیامَت حساب آپَس اَتِت. ۳۷ اَسِی که وَ حرفِی خوتو تَبرَئَه اَبی و، وَ حرفِی خوتو هم محکوم اَبی.»

نِشونَهِ یونس

۳۸ مِ موکَوا مُشتی از معلمِی تورات و فَریسِنیا از عیسی شُپُرسی: «استاد، مُئِه نِشونَه‌ای از تو بِبِنِم.» ۳۹ ولی عیسی جواب اُشدَ: «اِ نَسل شریر و زِناکار نِشونَه‌ای شُئِه، ولی نِشونَه‌ای اُ آنایا دَدَ نابِه، وَغیر از نِشونَهِ یونس پیغامبر. ۴۰ چون هَموناکِه یونس سه راز و سه شُو تِی اَشکام مَهِنِ گاتی هاد، پُسِ انسان هم سه راز و سه شُو تِی دل زِمی اَدَمانِه. ۴۱ مردم شهر نینوا تِی رازِ کیامَت خود اِ نَسلا زندَه اَدَبِت و اُ آنایا محکوم اَکِنِت، چون مردم نینوا وَ حرفِی یونس توبَه شُکِه، و بِبِنی کسی اِکائِه که از یونس گپتَئِه. ۴۲ مَلکهٔ سبا، تِی راز کیامَت خود مردم اِ نَسلا زندَه اَدَبِه و اُ آنایا محکوم اَکو، اَسِی که آنا، از آنراوِ دنیا اُمَ تا حکمتِ سلیمونِ پادشاها بِشناوِ، و بِبِنی کسی اِکائِه که از سلیمون گپتَئِه.

آگِشتَئِه روح ناپاک

۴۳ «وَختی روح ناپاک از کسی در اَدا، اَسِی استراحت اُ جَئِ خُشک و بِی هاو و علاف اَچِه. ولی جَی آناجُرِه. ۴۴ پَ اَگِه "اُ خونَم که از آنکا اُندِستام، اَدَگَردام." وَختی که اَدا، خونَه‌وا خالی، جارِ کِردَ و جمع و جور اَبِنِه، ۴۵ پَ اَچِه و هفتا روح شریرتَه از خوش اَدارِ. آنایا اُ تِی جون آن آداما اَچِت و آنکا اَدَمانِت. آخر عاکبت آن آداما از اولُشَم بَتَه اَبِه. آخر عاکبت اِ نسل شریرا هم اینا اَبِه.»

نَنَه و بِراسِئِ عیسی

[۴۶] موکَه‌ای که هَنو عیسی خود مردم حرف شَزاد، نَنَه و بِراسِیّاش دَر وَایستَدِستادِت و شُئِست خود عیسی حرف بِزِنِت. [۴۷] پَ یکی اُمَ و شُ عیسی خبر دَ که: «نَنَتو و بِراسِیّات در وَایستَدِستِت و شُئِه خود تو حرف بِزِنِت.» [۴۸] ولی عیسی شُ مردی که اِ حرفا اُشزاد اُشگُت: «نَنَهِ ما کِی؟ کاکَیّام کِه هِت؟» [۴۹] و دستُش شُ طرف شاگردیاش دراز کِه و اُشگُت: «اِیائِت نَنَه و کاکَئِ ما! [۵۰] چون هرکَه خواستَهِ باموکه تِی آسِموئِه اَنجوم هادَ، کاکَ و دادَ و نَنَهِ مائِه.»

۱۳

مَثَل کشاورز

[۱] مِ رازا عیسی از خونَه دَر اُمَ و لب دریاچَه شَست. [۲] اینا جماعت گاتی دورُش جمع آبُستادِت که عیسی سُوار کایکی بو و شَست، و جماعت هَمَه لب دریاچَه وَایستَدِستادِت. [۳] بعد عیسی بُری چِی‌یا وَمَثَلیا شُ آنایا توضیح دَ. آنا اُشگُت: «یَک کشاورزی اَسِی بَذر پاشِدَ دَر چو. [۴] وَختی که بَذر شَپاشی، مُشتی از بَذریا تِی رَه بَرِئِست و پرندَیّا اُندِت و آن بَذریَه‌وا شُخَه. [۵] مُشتی دِگَه از بَذریا لِی زِمِنِ سنگلاخی اُفتَدِت که بُری بَل اُشنِهاد؛ پَ جِخُو سَوُز بُدِت، اَسِی که بَل کامی اُشاد. [۶] ولی وَختی آفتُو در اُمَ سُتِت. و اَسِی که ریشَه شُنِهاد حُشک آبُدِت. [۷] مُشتی از بَذریا هم وسط خاریا اُفتَدِت، خاریا گات بُدِت و اُ آنایا خَفَه شُکِه. [۸] ولی بَکیَهِ بَذریا لِی زِمِنِ خَش اُفتَدِت و ثمر شُدَ: بعضیاشو صد برابر، بعضیاشو شصت برابر و بعضیاشو هم سی برابر. [۹] هرکَه گاش شَنَوا اُشَه، بِشناوِ.»

[۱۰] مِ موکَوا شاگردیا حَدِ عیسی اُندِت و شُپُرسی: «اَسِی چه خود مردم وَمَثَلیا حرف زَتاش؟» [۱۱] عیسی جواب اُشدَ: «اِ اُ شما عطا بُدِ تا سِرِ پادشاهِنِ آسِمونا بِفَهمی، ولی اُ آنایا دَدَ نِبُدِ. [۱۲] چون اُ آناکِه اُشَه، بِشتَه دَدَ اَبِه تا فراوون اُشبِه؛ ولی آناکِه اُشنی، حتی مِ هم که اُشَه، از آنا گِرِتَه اَبِه. [۱۳] وَخاطر هَمِ خود اِیا وَمَثَلیا حرف اَزنام، چون:

«چَش اَکِنِت، ولی نابِنِت؛
گاش اَکِنِت، ولی ناشناوِت و نافَهمِت.

[۱۴] حکیکتاً پیشگوئِنِ اِشعیایِ پیغامبر دربارَهِ آنایا اَنجوم اَبِه که اَگِه:

«"واکعا وَ گاشتو اَشناوی، ولی هِسوَخت نافَهمی

و واکعا وَ چَشتو اَبِنی، ولی هِسوَخت دَرک ناکِنی.
۱۵ چون دل اِ کوما سنگ آبُدِ،
گاشیاشو ساگی آبُدِ،
و چَشیاشو شُبَستِه،
تا نِکو وَ چَشیاشو بِبِنِت و،
وَ گاشیاشو بِشناوِت و،
وَ دِلشو بِفَهمِت،
و واگَردِت و ما شفاشو هاتام.“
۱۶ ولی خوش وَحال چَشیاتو چون اَبِنِت و خوش وَحال گاشیاتو چون اَشناوِت.
۱۷ اَسِی کِه حکیکتاً اُ شما اَگام، بُری از پیغامبریا و آدامِی صالح آرزو شُهاد چِی که شما اَبِنی، بِبِنِت و شُنِدی، و چِی که شما اَشناوی، بِشناوِت و شُنِشُنُفت.
۱۸ «پَ شما معنِنِ مَثَلِ کشاورزا بِشناوی: ۱۹ وَختی که کسی گلوم پادشاهِنِ خدا رو اَشناوِ ولی مَعنیش نافَهمِه، آن شریرا اَدا و چِی که تِی دلُش کِشتَه بُدِ، اَدُزِ. اِ هَمِ بَذریه که تِی رَه اُفتَدِ. ۲۰ بَذری که لِی زِمنِ سنگلاخی اُفتِه، چُنِ کسیه که گلوم خدا رو اَشناوِ و جِخُو وَشادی و خَشی کَبول آکو، ۲۱ ولی چون تِی خوش ریشَه اُشنی، فَکَط زَمون کامی دَووم آدارِ و وَختی وَخاطر گلوم خدا، مصیبت یا آزار و اذیت اَبِه، جِخُو از ایمون آفتِه. ۲۲ بَذری که تِی خاریا اُفتَه، چُنِ کسیه که گلوم خدارو اَشناوِ، ولی نگرونِنِی دنیا و گول مالِ دنیا خَردَ، اُ گلوم خَفَه آکو و بی‌ثمر شَکو. ۲۳ ولی بَذری که تِی زِمنِ خَش کِشتَه بو، چُنِ کسیه که گلوم خدا رو اَشناوِ و اَفَهمِه. آنا حکیکتاً باروَر اَبِه و صد برابر، شصت برابر یا سی برابر ثَمر آدارِ.»

مَثَل علافِی هَرز

۲۴ عیسی یَک مَثَل دِگه هم شُ آنایا گُت: «پادشاهِنِ آسِمو چُنِ مَردیه که تِی زِمیش بَذرِ خَش اُشکِشت. ۲۵ ولی وَختی نوکریاش شُن خُو هاد، دشمنُش اُمَ و تِی گانومیا، علافِ هَرز اُشکِشت و چو. ۲۶ پَ وَختی گانومیا سَوُز بُدِت و خوشَه‌یّاش دَر اُندِت، علافِی هَرز هم دَر اُندِت. ۲۷ نوکرِی صابخونَه چِدِت و شُگُت: ”ارباب، مَ تو بَذر خَش تِی زِمیت اُتنِکِشت؟ پَ علافِی هَرز از کُ دَر اُندِت؟“ ۲۸ ارباب شُ آنایا گُت: ”اِ کَرِ دُشمنِه.“ پَ نوکریا شُن آنا گُت: ”تَئِه اُچِم و علافِی هَرزا جمع آکِنِم؟“ ۲۹ ارباب اُشگُت: ”نَه! نِکو موکَهِ جمع آکِردَهِ علافیا، گانومیا هم خود آنایا از ریشَه دَر بیاری. ۳۰ بِهِری دوتاشو تا فصل جورُم

اُمرَییَه گات بِبِت. موکَهِ جمع آکِردَهِ محصول اُ کسِی که جورُم اَکِنِت اَگام که اول علافِی هَرزا جمع آکِنِت و دستَه دستَه بِکِنِت تا بِسُخِنِت، ولی گانومیا تِی انبارُم جمع آکِنِت.“»

مَثَل دونَهِ خُندَل و مَثَل مایَهِ خِمیر

۳۱ عیسی یَک مَثَلِ دِگه هم شُ آنایا گُت: «پادشاهِنِ آسِمو چُنِ دونَهِ خُندَلیه که یکی شاسِه و تِی زِمیش اُشکِشت. ۳۲ با اِکِه دونَهِ خُندَل از هَمَهِ دونَیا کینگِلتَئِه، ولی وَختی در اَدا از هَمَهِ گیاهِی باغ گاتتَه اَبِه و یَک درختی اَبِه، اوناکِه پرندَئِی آسِمو اَدِئِت و لِی شاخَیاش خونَه نَک اَکِنِت.»

۳۳ بعد عیسی یَک مَثَلِ دِگه شُ آنایا گُت: «پادشاهِنِ آسِمو چُنِ مایَهِ خِمیرِیه که یَک زِنی شاسِه و خود سه کِسَه هارد مخلوط اُشکِه تا هَمَهِ خِمیر اُمَ.»

۳۴ عیسی هَمَهِ اِ چِیَه‌وا وَمَثَلیا شُ جماعت گُت، و حکیکتاً بدون مَثَل هیچ چی شُ آنایا نِگُت. ۳۵ اینا بو تا چِی که پیغامبر اُشگُتِستاد اُ اَنجوم بِرَسِه که:

«وَمَثَلیا خود شما حرف اَزِنام ،
و چِی که از اول دنیا پِنهون آمودِ،
اُ زابو اَدارام.»

مَعنِنِ مَثَلِ علافِی هَرز

۳۶ بعد عیسی از جماعت جدا بو و اُ داخل خونَه چو. شاگردیاش شُحَد اُندِت و شُگُت: «مَثَلِ علافِی هَرز زِمیا اَسِی اَما توضیح هادِ.» ۳۷ عیسی جواب اُشدَ: «آناکِه بَذر خَش اَگَرِ، پُسِ انسانِه. ۳۸ زِمی، اِ دنیائِه و بَذر خَش بَچِی پادشاهِنِ خدائِت. علافِی هَرز بَچِی آن شَریرِت؛ ۳۹ و دشمنی که علافِی هَرزا اَگَرِ، ابلیسِه. فصل جورُم، آخر اِ دنیائِه؛ و کسِی که جورُم اَکِنِت، فرشتَیّا هِت. ۴۰ هَموناکِه علافِی هَرزا جمع اَدَکِنِت و تِی تَش اَسُخِنِت، آخر اِ دُنیَه‌وا هم هَمونا اَبِه. ۴۱ پُسِ انسان اُ فرشتَیّاش اَفرِستِ و آنایا هرچی که باعث گناه اَبِه و هَمَهِ آدامِی که کانون خدا رو زِرِ پا اَنِسِت، از پادشاهِنِ خدا جمع اَدَکِنِت. ۴۲ و اُ آنایا تِی کورَهِ تَش اَبِئِت، جَی که گِریخ و دُدو کُروچه هَه. ۴۳ مِ موکوا آدامِی صالح تِی پادشاهِنِ باشو، چُنِ آفتُو اَدِرَخشِت. هرکَه گاشِ شَنَوا اُشَه بِشناوِ.

مَثَلِ گَنج پِنهون و مُروارید با ارزش

۴۴ «پادشاهِنِ آسِمو چُنِ گَنجیه که تِی زِمی پنهونه، که یَک نفر آنا شاجو و

دوباره کایِم اُشکِه، مِ موکَوا از خوشحالی اَچه و هرچی اُشَه اَفرِشِه و مِ زِمِنا اَخِلِه.
[۴۵] «هَمینا پادشاهِنِ آسِمو چُنِ تاجریِه که اَزدُمِ مرواریدِی اصلِه. [۴۶] پَ وَختی مروارید باارزشی شاجو، چو و هرچی اُشاد اُشفِرَت و آن مرواریدا اُشخِلی.

مَثَلِ تور مَهیگیری

[۴۷] «هَمینا هم پادشاهِنِ آسِمو چُنِ توریِه که شُن دریا بِست و هَمَه نوع مَهی داخلُش جمع آبو. [۴۸] موکه‌ای که تور پُر بو، مَهیگیریا تورا شُن لَبِ دریا کَشی و شَستِت مَهِنِی خَشا تِی زانبیل جمع شُناکِه، ولی مَهِنِی بَدا شُندَر بِست. [۴۹] آخر اِ دُنیَه‌وا هم اینا اَبِه. فرشتَیّا اَدِئِت و اُ شریریا از آدامِی صالح جدا اَکِنِت. [۵۰] و اُ شریریا تِی کورَهِ تَش اَبِئِت، جَی که گِریخ و دُدو کُروچِه هَه.»
[۵۱] بعد عیسی اُشپُرسی: «هَمَهِ اِ چِی‌یَه‌وا تُفَهمی؟» آنایا جواب شُنادَ: «بله!»
[۵۲] عیسی اُشگُت: «پَ هر معلم توراتی که دربارَهِ پادشاهِنِ آسِمو تعلیم اُشگِرِتسبِه، چُنِ صابخونَه‌ایه که از صَندوکُش چِی‌یَی نو و کاهنَه دَر اَدارِ.»

بی‌ایمونِنِ مردم ناصِرَه

[۵۳] وَختی عیسی اِ مَثَلیَه‌وا تموم اُشکِه، از آنکا چو. [۵۴] و اُ شهر خوش آگِشت و تِی عبادتگاه آنایا شُ مردم تعلیم دَ. اینا‌کِه مردم حُشکشو اُشزادِستاد و شواَپُرسی: «اِ مَردا اینا حِکمتی از کُ شَئورِد؟ اِ معجزه‌یَّه‌وا چینا اَنجوم اَدَ؟ [۵۵] مَ اِ پُسِ آن نجّارا نی؟ مَ اسم نَنَشو مریم نی؟ مَ بِراسِی‌یّاش یعکوب و یوسف و شَمعون و یهودا نِهِت؟ [۵۶] مَ هَمَهِ خُوگِیّاش اِکا بین اَما زندگی ناکِنِت؟ پَ اِ مَردا هَمَهِ اِ چِی‌یَه‌وا از کُ شَئورِد؟» [۵۷] پَ از حرفِی عیسی شُن خَش نِمَ. ولی عیسی شُ آنایا گُت: «یَک پیغامبر مَجا حرمَت اُشَه وَغیر از شهر و خونَهِ خوش.»
[۵۸] عیسی تِی آنکا وَخاطر بی‌ایمونِنِ آنایا، بُری معجزه اُشنِکِه.

۱۴

مرگ یحیایِ تعمیددَهندَه

[۱] تِی آن زَمونا خبر کَرِی عیسی اُ گاش هیرودیسِ حاکم رَسی، [۲] آنا شُ نوکَریاش گُت: «اِ یحیایِ تعمیددَهندَئِه. از مُردّیا زندَه آبُدِ، وَخاطر اِئِه که اِینا معجزه‌ئِی اَکو.»
[۳] اَسِی که هیرودیس وَخاطر هیرودیا که زنِ کاگَشو فیلیپُس هاد، اُ یحیی

اُشکِرِتستاد و شابَستِستاد و شُ زندان بِستِستاد. [٤] اَسِی که یحیی شُ آنا اَگُت: «حلال نی که خود اِ زنا بِش.» [٥] هیرودیس شَئِست اُ یحیی بِکُشِه، ولی از مردم شَترِسی، چون مردم اُ یحیی یَک پیغامبر شوآدانِست.

[٦] ولی تِی رازِ جشن تولد هیرودیس، دُتِ هیرودیا جلووِ هَمَه اُشرَخصی. هیرودیس هم شُ خَش اُمَ [٧] اینا که کَسام شاخَه و وعدَه اُشدَ که هرچی مِ دُتا اُشبِئِه شادَ. [٨] دُتِ هم وَ راهنمائِنِ نَنَشو اُشگُت: «سِر یحیایِ تعمیددَهندَه‌وا هَمِکا تِی مَجمِئَه اُ ما هادِ.» [٩] پادشاه ناراحت بو، ولی وَخاطر کَسامُش و احترام اُ مهمونیاش فَرمو اُشدَ خواستَهِ مِ دُتا اَنجوم هاتِت. [١٠] پَ هیرودیس آدام اُشفِرِستَ و تِی زندان سِرِ یحیی از تَنُش جدا شُکِه، [١١] و سِرَش تِی مَجمِئَه شُئو و شُن دُتِ دَ. آنا هم شُحَدِ نَنَشو بو. [١٢] شاگردِی یحیی اُندِت و جَسَدُش شُبو، دَفن شُکِه و بعد چِدِت و شُن عیسی خبر دَ.

خوراک دَدَ اُ پنج هزار نفر

[١٣] وَختی عیسی اِ خبرا اُششُنُفت، سُوار کایِک بو و از آنکا اُ جَی دوری چو تا خوش یکی بِه. ولی وَختی جماعت باخبر بُدِت، از شهریاشو وَ پَی پیادَه آزدُمبالَهِ عیسی چِدِت. [١٤] وَختی عیسی از کایِک زیر اُمَ، جماعت گاتی اُشدی و دلُش وَ حال آنایا سُت و اُ مریضیاشو شفا اُشدَ.

[١٥] موگَهِ شوم، شاگردیا حَدِ عیسی اُندِت و شُگُت: «اِکا جَی پَرتیِه، وَرگارَم هَه. اُ جماعت بِفرِست تا اُ دِهِی دوروبَر اُچِت و اَسِی خوشو خوراک بِخِلِت.» [١٦] ولی عیسی اُشگُت: «نیازی نی مردم اُچِت. شما اُ اِیا خوراک هاتی.» [١٧] شاگردیا شُگُت: «اِکا فَکَط پنجتا نو و دوتا مَهی مُهَه.» [١٨] عیسی اُشگُت: «آنایا اِکا حَدِ ما بیاری.» [١٩] بعد شُ جماعت فَرمو دَ تا لِی سَبزَیا هُنِئِت. مِ موگوا عیسی پنجتا نو و دوتا مَهِنا شاسِه، شُ آسِمو چَش کِه و اُ نو و مَهی برکت اُشدَ. بعد نُنیا تِکَه اُشکِه و شُ شاگردیا دَ و شاگردیا هم شُن جماعت دَ. [٢٠] هَمَه شُخَه و سیر آبُدِت و شاگردیا دوازده زانبیل پُر از خُردَئِی نو و مَهی که آمودِستاد جمع شُناکِه. [٢١] تعداد کسِی که شُخَردِستاد، وَ غیر از زِنیا و بَچِیا، پنج هزارتا مرد هاد.

عیسی لِی هُو رَه اَچِه

[٢٢] عیسی جِخُو شُ شاگردیا گُت تا هَموناکِه خوش اُ جماعت مرخص اَکو، سُوار کایِک بِبِت و جلوتَه از آنا اُ آنراوِ دریاچَه اُچِت. [٢٣] بعد از مرخص کِردَهِ جماعت، خوش یکی اُ کاو چو تا تنها دعا بِکو. شُو بو و عیسی آنکا تنها هاد. [٢٤] مِ

موکَوا، کایک از لَبِ دریاچَه بُری دور بُدِستاد و گرفتار موج هاد، چون باد سمت مخالف آنایا اَدامَ. ۲۵ نَزیک ساعت سه شُو، عیسی هَموناکِه لِی دریاچَه رَه اَچو اُ طرفِ آنایا چو. ۲۶ ولی وَختی شاگردیا اُ عیسی هَموناکِه لِی دریاچه رَه اَچو شُدی، بُری تِرسِدِت و از تِرسِ کال شُکِه و شُگُت: «روحِه»، ۲۷ ولی عیسی جِخُو خود آنایا حرف اُشزاد و اُشگُت: «خاطرتو جمع بِه. ما هام مَترسی!»
۲۸ پِطرُس جواب اُشدَ: «سرورُم، اگَه تو هِش، فَرمو هادِ تا ما هم لِی هُو تُحَد بِلگام.» ۲۹ عیسی اُشگُت: «بِدا!» پَ پِطرُس از کایِک دَر اُمَ، لِی هُو رَه چو و حَدِ عیسی چو. ۳۰ ولی وَختی اُشدی چه باد شدیدی اُندا، تِرسی و هَمیناکِه تِی هُو اَچو کال اُشکِه: «سرورُم، نجاتُم هادِ!» ۳۱ عیسی جِخُو دستُش دراز اُشکِه و اُ آنا اُشگِرِت و اُشگُت: «اَی کام ایمون، اَسِی چه شَک اُتکِه؟» ۳۲ وَختی سُوار کایِک بُدِت، باد کَئت بو. ۳۳ کسِی که تِی کایِک هادِت، اُ عیسی سُجدَه شُکِه و شُگُت: «واکعاً که تو پُسِ خدائِش!»

عیسی اُ مریضیا تِی جِنیسارِت شفا اَدَ

۳۴ وَختی آنایا اُ آنراوِ دریاچَه رَسِدِت، تِی منطکَهِ جِنیسارِت از کایِک زیر اُندِت. ۳۵ وَختی مردمِ آنکا اُ عیسی شُشِناخت، اُ کُلِ آن منطکَه‌وا آدام شُفرِستَ و اُ هَمَهِ مریضیاشو حَدِ عیسی شُئو. ۳۶ آنایا اُ عیسی التماس شواکِه تَ بِهرِ فَکَط اُ چگِ عباش دست بِزِنِت، و هرکَه دست شَزاد، شفا شَگِرِت.

۱۵

سُنَتیا و حُکمیا

۱ بعد عالِمی فِرکَهِ فَریسی و معلِمی تورات از شهر اورشلیم حَدِ عیسی اُندِت و شُگُت: ۲ «اَسِی چه شاگردیات رَسمِی شیخیا زِرِ پا اَنِسِت؟ اَسِی که آنایا دستیاشو کَبل از خوراک خَردَ ناشُرِت!» ۳ عیسی شُ آنایا جواب دَ: «شما اَسِی چه، وَخاطر اِکِه رسم خوتو حفظ بِکِنی، حُکم خدا رو زِرِ پا اَنِسی؟ ٤ چون خدا حُکم اُشدَ که "اُ با و نَنَتو احترام هُنِس" و "هرکَه اُ با یا نَنَشو دُشمو هادَ، حتما باید کُشتَه بِبِه." ٥ ولی شما اَگائی، "اگَه کسی اُ با یا نَنَشو بِگَه: 'هر کمکی که ما باید اُ شما اُمکِردِستاد، وَکف خدا بُدِ' ٦ اینایی دِگَه اَسِی آن آداما، واجب نی که اُ باشو احترام هُنِسِه." پَ اینا شما وَخاطر رسم خوتو گلوم خدا رو باطل تُکِردِ.

۷ اَی ریاکاریا! اِشعیایِ پیغامبر دربارَهِ شما چه خَش پیشگویی اُشکِه، مِ موکَوا که اُشگُت:
۸ «"اِ کوما وَ زابُنِ خوشو اُ ما حرمت اَکِنِت،
ولی دِلشو از ما دورِه.
۹ آنایا بیخودی اُ ما پرستش اَکِنِت،
آنایا حُکمِی بَشَریا وَجَی حُکمِی خدا اُ مردم یاد اَتِت."

چه اُ آدام نجس اَکو

۱۰ بعد عیسی اُ مردم شُحَدِ خوش جار زاد و اُشگُت: «گاش گَر بِکِنی و بِفَهمی.
۱۱ چی که تِی دهن آدام اَچه اُ آنا نجس ناکو، بلکه چی که از دهن آدام دَر اَدا، اُ آنا نجس اَکو.» ۱۲ مِ موکَوا شاگردیا اُندِت و شُن عیسی گُت: «اَدانِش فَریسِنیا وختی که اِ حرفُت شُشُنُفت ناراحت بُدِت؟» ۱۳ عیسی جواب اُشدَ: «هر نَهالی که بایِ آسِمونیم اُشنِکِشتِسبِه، از ریشَه دَر اَدا. ۱۴ گَری تُن آنایا نِبِه. آنایا راهنمائِی کوری هِت. اگَه کوری اُ یَک کور دِگَه رَه نِشو هادَ، هر دوتاشو تِی چاه اَفتِت.» ۱۵ پِطرُس شُ عیسی گُت: «اِ مَثَلا اَسِی اَما توضیح هادِ.» ۱۶ عیسی جواب اُشدَ: «شما هم هَنو نافَهمی؟ ۱۷ مَ نادانی که هرچی تِی دهن اَچه، تِی اَشکام اَچه و بعد دَفع اَبِه؟ ۱۸ ولی چی که از دهن دَر اَدا، از دل آدام اَدا، اِئِه چی که اُ آدام نجس اَکو. ۱۹ چون از دِلِه که فکرِی بَد، گَتل، زِنا، بی‌عفتی، دُزی، شهادتِ دارُو و تُهمَت دَر اَدا. ۲۰ اِیائِه که اُ آدام نجس اَکو، خوراک خَردَ وَ دستِی نِشُشتَه اُ هِسکَه نجس ناکو!»

ایمون زِنِ غیریهودی

۲۱ عیسی از آنکا دَر اُمَ و اُ منطکَهِ صور و صِیدون چو. ۲۲ یَک زِنِ کَنعانی که مالِ آن منطکَه‌وا هاد، حَدِ عیسی اُمَ و وَگریخ اُشگُت: «سرورُم، اَی پُسِ داوود پادشاه، اُ ما رحم بِکوا! یَک دیوی بُری سخت اُ دُتُم گرفتار اُشکِردِ.» ۲۳ ولی عیسی یَک کلمه هم شُ آن زنا جواب نِدَ، شاگردِی عیسی اُندِت و از آنا خواهش شُکِه و شُگُت: «آن زِنا اُشبِفرِست تَ اُچه، چون کال کِردا و اَزدُمبالَهِ اَما اُندا.» ۲۴ عیسی جواب اُشدَ: «ما فَکَط اَسِی کهرِی کوم اسرائیل که گُم بُدِستِت فِرِستَدَ بُدِستام.» ۲۵ ولی آن زِنا اُمَ، جلوِ عیسی زانو اُشزاد و اُشگُت: «سرورُم، کمکُم بِکوا!» ۲۶ عیسی جواب اُشدَ: «نُنِ بَچِیا آسِستَه و جلوِ سگیا بِستَه رَوا نی.» ۲۷ آن زِنا اُشگُت: «بله، سرورُم، ولی حتی سگیا هم از خُردَ تِکه‌ئِی

که از سفرَهِ صاحِبشو اَفتِه، اَخرِت!» [۲۸] مِ موگَوا عیسی اُشگُت: «اَی زَن، ایمونُت بُری گاتِه! خواستَت تُسِه اَنجوم بِبِه!» دُتِ آن زنا مِ لحظَه‌وا شفا اُشگِرِت.

خوراک دَدَ اُ چهار هزار نفر

[۲۹] عیسی از آنکا اُ رُو اُفتَه و حَدِ دریاچَهِ جلیل اُمَ. لِی کاوِی چو و آنکا شَست. [۳۰] جماعت گاتی حَدِ عیسی اُندِت. آنایا اُمرَهِ خوشو لَنگیا، کوریا، فلجیا، گُگیا و بُری از مریضِی دِگه شُئو، جلووِ پَی عیسی شُنَه و عیسی شُ آنایا شفا دَ. [۳۱] پَ جماعت وَختی شُدی که گُگیا حرف زادات، فلجیا سالم آبُدات، لَنگیا رَه چِدات و کوریا دِدات، تعجب شُکِه و اُ خدای اسرائیل حمد و ستایش شُکِه.

[۳۲] مِ موگَوا عیسی شُ شاگردیاش حَدِ خوش جار زاد و اُشگُت: «دِلُم وَحال اِ جماعتا اَسُخِه، چون الان سه رازِ که خود ما هِت و چی اَسِی خَردَ شُنی. اُمنائِه گُشنَه شُبِفرِستام، تا نِکو یَک موگَه تِی رَه ضعف بِکِنِت.» [۳۳] شاگردیاش شُگُت: «تِی اینا جَی پَرتی از کُ ماشابِه نو اَسِی سیر آکِردَهِ اینا جماعت گاتی واجُرِم؟» [۳۴] عیسی از آنایا اُشپُرسی: «چَنتا نو تُهَه؟» آنایا شُگُت: «هفتا نو و چَنتا مَهِنِ کینگِلِه.» [۳۵] عیسی شُ جماعت فَرمو دَ تَ لِی زِمی هُنِئِت. [۳۶] مِ موگَوا هفتا نو و چَنتا مَهِنا شاسِه و بعد از شکر کِردَ، آنایا تِکَه اُشکِه و شُ شاگردیاش دَ و شاگردیا هم شُن جماعت دَ. [۳۷] هَمَه شُخَه و سیر آبُدِت و شاگردیا هفتا زانبیل پُر از خُردَئِی نو و مَهِنی که آمودِستاد جمع شُناکِه. [۳۸] تعداد کسِی که خوراک شُخَه، وَغیر از زِنیا و بَچیا، چهار هزارتا مرد هادِت. [۳۹] بعد از اِکِه عیسی اُ جماعت مرخص اُشکِه، سُوار کایِک بو و اُ منطکَهِ مَجَدان چو.

۱۶

فَریسِنیا و صَدّوقِنیا نِشونَه‌ای شُئِه

[۱] عالِمِی فِرکَهِ فَریسی و عالِمِی فِرکَهِ صَدّوقی حَدِ عیسی اُندِت تا امتحانُش بِکِنِت. وَخاطر هَمِ از عیسی شُئِست تا یَک نِشونَهِ آسِمونی اُ آنایا نِشو هادَ. [۲] عیسی شُ آنایا جواب دَ: «موگَه شوم، اَگائی "هوا خَش اَبِه، چون آسِمو سُرخِه" [۳] و صبح وَگَه اَگائی "اِراز هوا خراب اَبِه، چون آسِمو اُشبا و سُرخِه." شما وَلم اَدانی که چینا ظاهر آسِمونا تعبیر بِکِنی، ولی تُناشابِه نِشونَه‌ئِی زَمونیَه‌وا

تعبیر بِکِنی! [٤] «اِ نَسل شریر و زِناکار نِشونَه‌ای شُئِه، ولی نِشونَه‌ای اُ آنایا دَدَ نابِه، وَغیر از نِشونَهِ یونس پیغامبر.» پَ عیسی اُ آنایا وِل اُشکِه و اُ رَه خوش چو.

خِمیرمایَهِ فَریسِنیا و صَدّوقِنیا

[٥] وَختی اُ آنراوِ دریاچَه رَسِدِت، شاگردیا شُدی که شُنُزیاد چِدِ نو اُمرَهِ خوشو واسِهِت. [٦] عیسی شُ آنایا گُت: «حَواستو بِه و از خِمیرمایَهِ فَریسِنیا و صَدّوقِنیا دوری بِکِنی.» [٧] پَ شاگردیا شروع اُ بَحث کِردَ بین خوشو شُکِه، شواگُت: «عیسی اِ حرفا وَخاطر اِ اُشزاد که اُمرَهِ خومو نو مُنِئوردِ.» [٨] ولی عیسی که اِئا شَدانِست شُ آنایا گُت: «اَی کام ایمونیا، اَسِی چه بین خوتو دربارَهِ اِکِه نو تُنی بحث اَکِنی؟ [٩] هَنو نافَهمی؟ آن پنجتا نُنا اَسِی پنج هزار نفر و چَنتا زانبیل خُردَ تِکَه‌ای که جمع تُناکِه، تُن یاد نِدا؟ [١٠] یا آن هَفتا تا نو اَسِی چهار هزار نفر و چَنتا زانبیل خُردَ تِکَه‌ای که جمع تُناکِه، تُن یاد نِدا؟ [١١] چینائِه که تُنِفَهمی دربارَهِ نو خود شما حرف اُمنِزاد؟ از خِمیرمایَهِ فَریسِنیا و صَدّوقِنیا دوری بِکِنی.» [١٢] مِ موکَوا شاگردیا شُفَهمی که عیسی شُ آنایا نِگُت که از خِمیرمایَهِ نو دوری بِکِنِت، بلکه شُ آنایا گُت که از تعلیم فَریسِنیا و صَدّوقِنیا دوری بِکِنِت.

اعتراف بِطرُس دربارَهِ عیسی

[١٣] وَختی عیسی اُ منطکَهِ قیصریَهِ فیلیپی رَسی، از شاگردیاش اُشپُرسی: «مردم اَگائِت، پُسِ انسان کِی؟» [١٤] آنایا جواب شُنادَ: «مُشتی اَگائِت یحیایِ تعمیددَهندَئِه. مُشتی دِگَه هم اَگائِت الیاس پیغامبرِه، و مُشتی هم اَگائِت اِرمیایِ پیغامبر یا یکی از پیغامبریائِه.» [١٥] عیسی اُشپُرسی: «ولی شما اَگائی ما کِه هام؟» [١٦] شَمعون بِطرُس جواب اُشدَ: «تو مسیحِ موعودِش، پُسِ خدای زندَه!» [١٧] عیسی شُ آنا گُت: «خوش وَحالِ تو شَمعون، پُسِ یونا! اَسِی که اِئا جسم و خون شُ تو آشکار نِکِردِ، بلکه بامو که تِی آسِموئِه اِئا شُ تو آشکار کِردِ. [١٨] اُ تو اَگام که تو بِطرُسِش یعنی صَخرَه. و ما لِی اِ "صَخرَه‌وا" کلیسام نَک اَکِنام و کُدرت مرگ زورُش اُ کلیسا نارَسِه. [١٩] کِلیلِی پادشاهِنِ آسِمونا اُ تو اَتام. چِی که لِی زِمی وابانِش، تِی آسِمو بَستَه اَبِه و چِی که لِی زِمی واز بِکِنِش، تِی آسِمو واز اَدَبِه.» [٢٠] مِ موکَوا عیسی اُ شاگردیا بُری سفارش اُشکِه، که اُ هِسکَه نِگائِت آنا مسیحِ موعودِ.

پیشگوئِنِ عیسی دربارَهِ مرگ و زندَه آبُدَش

[۲۱] از مِ موکَوا عیسی شروع اُ نِشو دَدَهِ اِ حکیکتا اُ شاگردیاش اُشکِه که باید اُ شهر اورشلیم اُچه و آنکا شیخیا و کاهِنِی گپ معبد و معلمِی تورات بُری عذاب شاتِت و کُشتَه بِبِه و تِی رازِ سوّم زندَه آبِه. [۲۲] پِطرُس اُ عیسی شُ لَرد بو و شُ آنا نِهِب دَ و اُشگُت: «دور تَزلو سَرورُم! اینا چِی هِسوَخت تُسِرَ نِدا.» [۲۳] ولی عیسی آگِشت و شُ پطرُس گُت: «از ما دور آبِش، اَی شیطون! تو جلووِ رَهُمِش که اُمنِشابِه کَرُم اَنجوم هاتام، چون فکرِی تو فکرِی انسانِه، نِه فکرِی خدا.»

صلیبُت واسِه

[۲۴] بعد عیسی شُ شاگردیاش گُت: «اگَه کسی شَئِه اَزدُمبالَهِ ما بیاد، باید از خوش بِگذَرِ، صلیبُش واسی و اَزدُمِ ما بیاد. [۲۵] اَسِی که هرگَه اُشبِئِه جونُش نجات هادَ، آنا از دست اَدَ؛ ولی هرگَه وَخاطر ما جونُش از دست هادَ، آنا نِگَه اَکو. [۲۶] چون اَسِی آدام چه فایدَه‌ای اُشَه که هَمَهِ دُنیا وا اُ دست بیارِ، ولی جونُش از دست هادَ؟ یا آدام وَ جَی جونُش چه شَشابِه هادَ؟
[۲۷] «اَسِی کِه پُسِ انسان تِی شکوه و جلال باشو اُمرَهِ فرشتَیّاش اَدا و مِ موکَوا اُ هرگَه طِبک اعمالُش عوض اَدَ. [۲۸] حکیکتاً، اُ شما اَگام، چند نفر اِکا وَایستَدِستِت که تا نِبِنِت پُسِ انسان تِی پادشاهِنِ خوش اَدا، نامِرِت.»

۱۷

عیسی شَکلُش عوض بو

[۱] شش راز بعد عیسی، اُ پِطرُس و یعکوب و کاکَی یعکوب، یوحنا شاسِه و اُ آنایا شُ بَرَئِه کاوی بلند بو که آنکا فَکَط خوشو بِت. [۲] آنکا جلووِ چَش آنایا، عیسی شَکلُش عَوض بو: لوش چُنِ آفتُو بَلَلَک اُشکِه و جُمَه‌یّاش چُنِ نور، سفید بو. [۳] مِ موکَوا، موسی و الیاس پیغامبر اُ آنایا ظاهر بُدِت و خود عیسی حرف شوآزاد. [۴] پِطرُس شُ عیسی گُت: «سرورُم، خَشِ که اَما اِکا هِم. اگَه اُتبِئِه، اِکا سه تا سایَه بو نَک اَکِنام، یکی اَسِی تو، یکی اَسِی موسی و یکی هم اَسِی الیاس.» [۵] پطرُس هَنو حرف شَزاد که یَکدفَه یَک اَبری که شَدِرَخشی شُ لِی آنایا سایَه بِست و صدایی از مِ اَبرا اُمَ که: «اِ پُسِ عزیزومِه که بُری از آنا راضیام؛ اُ آنا گاش گَر بِکِنی!» [۶] وَختی شاگردیا اِ صدا وا شُشُنُفت بُری تِرسِدِت و وَلو، لِی زِمی

اُفتَدِت. [۷] ولی عیسی اُمَ، دست شُ لِی آنایا نَه و اُشگُت: «آپابی و مَترسی!» [۸] وَختی شاگردیا اُ بَرا چَش شُکِه، کَسِیدو شُنِدی غیر از عیسی و بَس.

[۹] وَختی که از کاو زیر اَدانِدِت، عیسی شُ آنایا فَرمو دَ و اُشگت: «چی که تُدِدِ اُ کسی مَگائی، تا موگه‌ای که پُسِ انسان از مُردَیّا زندَه آبِه.» [۱۰] شاگردیا از عیسی شُپُرسی: «پَ اَسِی چه معلمِی تورات اَگائِت که اول باید الیاس بیاد؟» [۱۱] عیسی جواب اُشدَ: «بله که الیاس اَدا و هَمَه چِیا چُنِ کَبلُش وَلم اَدَکو. [۱۲] ولی ما اُ شما اَگام که هَمِ الانَم الیاس اُندِ، و آنایا اُ آنا شُنِشناخت بلکه هر گری که شُئِست خود آنا شُکِه. هَمینا، پُسِ انسان هم از دست آنایا عذاب اَکَشِه.» [۱۳] مِ موکوا شاگردیا شُفَهمی که عیسی دربارَهِ یحیایِ تعمیددَهندَه خود آنایا حرف زَتا.

شفای پُسی که دیو اُشاد

[۱۴] آنایا وَختِی اُ حَدِ جماعت رَسِدِت، یَک مردی حَدِ عیسی اُمَ و جلووِ آنا زانو اُشزاد [۱۵] و اُشگُت: «سروُرُم، اُ پُسُم رحم بِکو. اَسِی که آنا تَشَنُجیه و بُری عذاب اَکَشِه، بُری وختیا تِی تَش و تِی هُو اَفتِه. [۱۶] آنا مُحَدِ شاگردیات اَئو، ولی شُنِشابو شفا شاتِت.» [۱۷] عیسی جواب اُشدَ: «اَی نَسل بِی ایمون و منحرف، تا کَی باید اُمرَهِ شما بام؟ تا کَی باید تَحَمل تُبِکِنام؟ اُ آنا اِکا حَدِ ما بیاری.» [۱۸] عیسی شُ دیو نِهِب زاد و دیو از مِ پُسا دَر اُمَ و پُسِ جِخُو شفا اُشگِرِت. [۱۹] مِ موکوا شاگردیا حَدِ عیسی اُندِت و تِی خلوت از آنا شُپُرسی: «اَسِی چه اَما مُنِشابو آن دیوا شُدَر کِنِم؟» [۲۰] عیسی شُ آنایا جواب دَ: «وَخاطر اِکِه ایمونتو کامِه. حکیکتاً اُ شما اَگام، اَگَه کَدِ یَک دونَهِ خُندَل ایمون تُبِه، تاشابِه اُ اِ کاوا بِگائی "از اِکا اُ آنکا اُچا" و اَچِه و هیچ گری اَسِی شما غیرممکن نابِه. [۲۱] ولی اِ نوع دیوا وَغیر از روزَه و دعا دَر ناچِه.»

دوّمین پیشگوئِنِ عیسی دربارَهِ مرگ و زندَه آبُدَش از مُردَیّا

[۲۲] وَختی که عیسی و شاگردیاش تِی منطکَهِ جلیل جمع آبُستادِت، عیسی شُ آنایا گُت: «پُسِ انسان وَ هَمِ زودِنیا اُ دست مردم تسلیم اَبِه. [۲۳] آنایا شَکُشِت و آنا تِی رازِ سوّم زندَه اَدَبِه.» شاگردیا بُری پریشون بُدِت.

مالیات معبد

[۲۴] وَختی عیسی و شاگردیاش اُ شهرِ کَفَرناحوم رَسِدِت، مأموریِ مالیاتِ دو دِرهَمِنِ معبد، حَدِ پِطرُس اُندِت و شُگُت: «استادتو مالیات معبدا نادَ؟» [۲۵] آنا

جواب اُشدَ: «بله که اَدَا!» وَختی پِطرُس اُ خونَه چو، کَبل از اِکِه چی بِگِه، عیسی شُ آنا گُت: «شَمعون، تو چه فکری اَکِنِش؟ پادشاهِی دنیا از چه کسِی خَراج یا مالیات اَگِرِت؟ از بَچیاشو یا از غریبَه‌یّا؟» [۲۶] پِطرُس جواب اُشدَ: «از غریبَه‌یّا.» عیسی شُ آنا گُت: «پَ بَچیا مُعافِت! [۲۷] ولی اَسِی اِکِه اُ آنایا توهین مُنِکِردِسبِه، اُ لب دریاچَه اُچا و کُلّاب هُبی. دهنِ اولین مَهِنی که اُتگِرِت واز بِکو، یَک خُردَهِ چهار دِرهَمی اَدَجُرِش، واسِه و خود آنا سهم ما و خوتا هادِ.»

۱۸

کِ از هَمَه گپتَئِه

[۱] مِ موکَوا، شاگردیا حَدِ عیسی اُندِت و شُپُرسی: «تِی پادشاهِنِ آسِمو کِه از هَمَه گپتَئِه؟» [۲] عیسی اُ یَک بَچی شُحَدِ خوش جار زاد و آنا شُ وسط شاگردیا نَه [۳] و اُشگُت: «حکیکتاً، اُ شما اَگام، تا عوض نِبی و چُنِ بَچیا نِبی، هِسوَخت اُ پادشاهِنِ آسِمو داخل نابی. [۴] هرگَه اُ خوش چُنِ اِ بَچا اُفتادَه بِکو، تِی پادشاهِنِ آسِمو از هَمَه گپتَئِه. [۵] هرگَه اُ اینا بَچی وَ اسم ما کَبول بِکو، شُ ما کَبول کِردِ.

[۶] «ولی هرگَه باعث بِبِه که یکی از اِ کینگِلی‌یّا که اُ ما ایمون اُشَه گناه بِکو، اَسِی آنا بِهتَه هاد که سنگِ هاس گاتی دور گردش وابانِت، و تَهِ دریا خَفَه بِبِه! [۷] وای وَحالِ دنیا وَخاطر وسوسه‌یّا که آداما اُ گناه اَبی! چون وسوسه‌یّا حتما اَدِئِت، ولی وای وَحال کسی که وسوسه اُ واسطَهِ آنا بیاد!

[۸] «اگَه دستُت یا پات باعث گناه کِردَت اَبِه، کَئتُش بِکو و شُدر بی، اَسِی تو بِهتَئِه که شَل یا لَنگ اُ زندگِنِ اَبَدی اُچِش، تا اِکِه وَ دوتا دست یا دوتا پا تِی تَش اَبَدی بِفتِش. [۹] و اگَه چَشُت باعث گناه کِردَت اَبِه، اُ دَر بیا و شُدر بی، اَسِی تو بِهتَئِه که وَ یَک چَش اُ زندگِنِ اَبَدی اُچِش، تا اِکِه وَ دوتا چَش تِی تَشِ جهنم بِفتِش.

مَثَلِ گَهری که گُم بُدِستاد

[۱۰] «حَواستو بِه که اُ هیچ‌یَک از اِ کینگِلی‌یّا کام آنِکِنی، چون اُ شما اَگام که فرشتَه‌ئِ اِیا تِی آسِمو، همیشَه لویِ بامو که تِی آسِموئِه اَبِنِت. [۱۱] چون پُسِ انسان اُمَ تا اُ کسی که گُم بُدِ نجات هادَ. [۱۲] چه گُمون اَکِنی؟ اَگَه مردی صدتا گَهر اُشبِه و یکی از گَهریا گُم بِبِه، مَ آن نود و نه تا گَهرُش تِی کاو وِل ناکو و اَزدُمبالَهِ

یَک کَهرُش که گُم بُدِ ناچه؟ [۱۳] حکیکتاً، اُ شما اَگام، اَگَه اُشواجُرِ، اَسِی آن کَهرا بِشتَه خوشحال اَبِه تا اَسِی نود و نه تا کَهری که گُم نِبُستِت. [۱۴] هَمینا هم، خواستَهِ بامو که تِی آسِموئِه اِ نی که حتی یکی از اِ کینگِلِی‌یّا هلاک بِبِت.

خطای کاکَت

[۱۵] «اَگَه کاکَتو در حَکُت گناه بِکو، اُچا و تنها بین خوتو خطاش اُ آنا بِگَه. اَگَه اُ حرفُت گاش کَر اُشکِه، کاکَتو تُدَست اَئوردِ؛ [۱۶] ولی اَگَه اُ حرفُت گاش کَر اُشنِکِه، یَک یا دو نفر دِگَه هم اُمرَهِ خوت بِبُ تا "هر حرفی وَ شهادت دو یا سه شاهد ثابت بِبِه." [۱۷] اَگَه اُشناهِست اُ آنایا هم گاش کَر بِکو، اُ کلیسا بِگَه، و اَگَه اُشناهِست حتی اُ کلیسا هم گاش کَر بِکو، پَ بِهِر اَسِی تو چُنِ یَک بُت‌پرست یا خَراجگیر بِه. [۱۸] حکیکتاً اُ شما اَگام، هر چی که لِی زِمی وابانی، تِی آسِمو بَستَه اَبِه؛ و هر چی که لِی زِمی واز بِکِنی، تِی آسِمو واز اَدَبِه. [۱۹] دَفَیدو هم اُ شما اَگام که، اَگَه دو نفر از شما لِی زِمی دربارَهِ چی که شُئِه، یَکدل بِت، از طرف بامو که تِی آسِموئِه اَسِی آنایا اَنجوم اَبِه. [۲۰] چون هر جَی که دو یا سه نفر وَ اسم ما جمع آبِت، ما آنکا بین آنایا هام.

مَثَل نوکَر بی‌رحم

[۲۱] بعد پِطرُس حَدِ عیسی اُمَ و اُشپُرسی: «سرورُم، اَگَه کاکَمو در حکُم گناه بِکو، تا چند دَفَه باید اُشبَبَخشام؟ تا هفت دَفَه؟» [۲۲] عیسی جواب اُشدَ: «اُ تو ناگام هفت دَفَه، بلکه هفتادتا هفت دَفَه.

[۲۳] «هَمینا پادشاهِنِ آسِمو، چُنِ پادشاهِیه که تصمیم اُشکِرِت خود نوکَریاش حساب کتاب بِکو. [۲۴] وَختی شروع اُ حساب کِردَ اُشکِه، یَک نفر شُنحَد اَئو که ده هزار قنطار، اُ پادشاه بدهکار هاد. [۲۵] چون آنا اُشناشابو بدهیش هادَ، اربابُش فَرمو اُشدَ، اُ آنا خود زِنَش و بَچیاش و هَمَهِ مال و مِنالُش بِفرِشت، تا طلبُش بِگِرِ. [۲۶] پَ آن نوکَرا اُ پَی ارباب اُفتَه و التماسُش اُشکِه و اُشگُت: "اُ ما مهلت هادِ، هَمَهِ بدهیم تَتام." [۲۷] ارباب آن نوکَرا دلُش وَحالُش سُت، اُ آنا آزاد اُشکِه و بدهیش اُشبَخشی. [۲۸] ولی وَختی هم مِ نوکَرا دَر اُمَ، اُ یکی از همکارِیاش اُشدی که صد دینار از آنا طلب اُشاد. پَ اُشگِرِت و خِرُش فشار اُشدَ و اُشگُت: "بدهیت هادِ!" [۲۹] همکارُش شُ پا اُفتَه و التماسُش اُشکِه و اُشگُت: "اُ ما مهلت هادِ، بدهیم تَتام." [۳۰] ولی آنا کَبول اُشنِکِه، بلکه چو و آنا شُ زندان بِست تا وختی که بدهیش هادَ. [۳۱] وَختی که بَکیَهِ همکارِیاش اِ اتفاکا شُدی، بُری پریشون بُدِت،

چِدِت و هرچی اتفاک اُفتَدِستاد اَسِی اربابشو نَکل شُکِه. [۳۲] پَ اربابُش، شُ آن نوکَرا جار زاد و اُشگُت: "اَی نوکَر شرور، ما وَخاطر اِکِه اُ ما التماس اُتکِه، هَمَهِ بدهیت اُمبَخشی [۳۳] آلَه نباید هَموناکِه ما اُ تو رَحم اُمکِه، تو هم اُ همکارُت رحم تَکِه؟" [۳۴] ارباب تَریخ بو، فَرمو اُشدَ آنا شُ زندان هُبیت تَ شکنجَه بِبِه، تا وَختی که بدهیش تا کِرنِن آخرُش هادَ. [۳۵] هَمینا، بایِ آسِمونِنِ ما هم خود هر یَک از شما اینا رفتار اکو، اَگه شما اُ کاکَتو از تَهِ دل نِبَخشی.»

۱۹

تعلیم دربارَهِ طَلاک

[۱] موگَه‌ای که عیسی اِ حرفیَه‌وا تموم اُشکِه، از منطکَهِ جلیل اُ آنراوِ رود اردُن اُ منطکَهِ یهودیَه چو. [۲] جماعت گاتی آزدُمبالَهِ عیسی چِدِت، و آنا آنکا شُ آنایا شفا دَ.

[۳] عالِمی فِرگَهِ فَریسی حَدِ عیسی اُندِت و اَسِی اِکِه امتحانُش بِکِنِت از آنا شُپُرسی: «شرعا روائِه که مرد اُ زِنَش وَ هر دلیلی طَلاک هادَ؟» [۴] عیسی جواب اُشدَ: «مَ تِی نوشتَه‌ئِی مکدّس تُنِخوادِ که، خالِکِ آنایا، از اول "اُ آنایا مرد و زَن خَلک اُشکِه."؟ [۵] و اُشگُت "وَخاطر هَمِ، مرد اُ با و نَنَشو وِل اَکو، اُ زِنِ خوش اَچَسبِه و آن دوتا یَک بدن اَبِت". [۶] پَ دِگه آنایا دوتا نَه، بلکه یَک بدنِت. پَ چی که خدا جفت اُشکِردِ، انسان جدا نِکو.» [۷] آنایا شُن عیسی گُت: «پَ اَسِی چه موسیِ پیغامبر حُکم اُشکِه، که مرد اُ زِنَش طَلاکنامَه هادَ و اُ آنا وِل بِکو؟» [۸] عیسی شُ آنایا گُت: «موسی وَخاطر اِکِه دِلتو سنگِه اُشهِشت که اُ زِنَتو طَلاک هاتی، ولی از اول اینا نِهاد. [۹] اُ شما اَگام، هرگَه وَ هر دلیلی غیر از زِنا، اُ زِنَش طلاک هادَ و زِنی دِگه بِگِر، زِنا اُشکِردِ.»

[۱۰] شاگِردیا شُن عیسی گُت: «با اِ وضعا، پَ عَیش نِکِردَ بِهتَئِه!» [۱۱] ولی عیسی شُ آنایا گُت: «هَمَه شُناشابِه اِ حرفا کَبول بِکِنِت، وَغیر از کسِی که از طرف خدا اُ آنایا عطا بُدِسبِه. [۱۲] چون بعضی از بَهتَه‌یّا هِت که از تِی اَشکام نَنَشو اینا هِت، بعضی از بَهتَه‌یّا هم هِت که وَدست مردم بَهتَه بُدِستِت، و بعضی از بَهتَه‌یّا هم هِت که وَخاطر پادشاهِنِ آسِمو اُ خوشو بَهتَه اُ حساب اَدارِت. هرگَه شَشابِه اِئا کَبول بِکو، بِهِر کَبول بِکو.»

بِهِری بَچِیا حَدِ ما بِلگِت

۱۳ مِ موکَوا مردم اُ بَچِیا حَدِ عیسی شُئو تا شُن لو دست هُنِسِه و دعا بِکو. شاگردیا شُن مردم نِهِب دَ. ۱۴ ولی عیسی اُشگُت: «بِهِری تَ بچِی کینگِلِه حَدِ ما بِلگِت و جلوشو مَگِری، اَسِی که پادشاهِنِ آسِمو مالِ اینا کسِیئِه.» ۱۵ عیسی دست شُ لِی بَچِیا نَه، شُ آنایا برکت دَ و از آنکا چو.

جَوون پولدار

۱۶ رازی یَک مردی حَدِ عیسی اُمَ و اُشگُت: «استاد، باید چه کَرِ خوبی اَنجوم هاتام تا زندگِنِ اَبَدی اُمبِه؟» ۱۷ عیسی جواب اُشدَ: «اَسِی چه دربارَهِ کَرِ خوب از ما سؤال کِرداش؟ فَکَط خدائِه که خوبِه. اگَه تَئِه اُ زندگِنِ اَبَدی اُچِش، حُکمِی خدا رو اَنجوم هادِ.» ۱۸ آن مَردا از عیسی اُشپُرسی: «کدوم حُکمیا؟» عیسی اُشگُت: «"کَتل مَکو، زِنا مَکو، دُزی مَکو، شهادت دارُو مَدِ، ۱۹ اُ با و نَنَتو احترام هُنِس" و "خاطر هُمسادَت چُنِ خوت اُتبِئِه."» ۲۰ آن جَوونا شُ عیسی گُت: «هَمَهِ اِیا اَنجوم اُمدَدِ، دِگَه چه کام اُمَ؟» ۲۱ عیسی جواب اُشدَ: «اگَه تَئِه کامل بِبِش، اُچا و هرچی اُتَه بِفرِش و اُ فخیریا هادِ، که تِی آسِمو گنج اُتَه. مِ موکَوا بِدا و از ما پیروی بِکو.» ۲۲ مِ جَوونا وَختی اِ حرفا اُششُنُفت، غمگین بو و از آنکا چو، اَسِی که بُری ثروتمند هاد.

۲۳ عیسی شُ شاگردیاش گُت: «حکیکتاً اُ شما اَگام، چاد سختِه که یَک آدام ثروتمند اُ داخل پادشاهِنِ آسِمو اُچِه. ۲۴ دَفَیدو اُ شما اَگام که، رَد بُدَهِ اُشتر از کَلَئِه سوزن آسونتَئِه تا اِکِه یَک آدام ثروتمند اُ داخل پادشاهِنِ خدا اُچِه.» ۲۵ شاگردیا وَختی اِ حرفا شُشُنُفت بُری حُشکشو اُشزاد و شُپُرسی: «پَ کِه شَشابِه نجات پیدا بِکو؟» ۲۶ ولی عیسی چَش شُ آنایا کِه و اُشگُت: «اِ اَسِی انسان غیرممکنه، ولی اَسِی خدا هَمَه چی ممکنه.»

۲۷ مِ موکَوا پِطرُس جواب اُشدَ که: «بِبِن، اَما هَمَه چیا وِل مُکِردِ و اَزدُمبالَهِ تو اُندِستِم. پَ چه مُن گیر اَدا؟» ۲۸ عیسی شُ آنایا گُت: «حکیکتاً اُ شما اَگام، تِی دنیای جدید وَختی که پُسِ انسان لِی تخت پُر جلالِ پادشاهیش هُنی، شما هم که اَزدُمبالَهِ ما اُندِستی، لِی دوازدَه تخت اَنِئی و اُ دوازدَه طایفَهِ اسرائیل حُکم اَکِنی. ۲۹ هرکَه وَخاطر اسم ما، خونَش یا کاکَیّاش یا دادَیّاش یا باشو یا نَنَشو یا بَچِیاش یا زِمنیاش وِل اُشکِردِسبِه، صد برابرُش اُدست آدارِ و زندگِنِ اَبَدی اُ ارث اَبَه. ۳۰ ولی خیلیا که اوّلِت آخر اَبِت و آنایاکِه آخرِت اول اَبِت!

۲۰

کارگرِی باغ انگور

۱ «پادشاهِنِ آسِمو، چُنِ صاحب باغیِه که صبح وَگَه از خونَه دَر چو تا اَسِی
باغ انگورُش کارگر بِگِرِ. ۲ آنا خود کارگریا گَرار اُشنَه که رازی یَک دینار شُهادَ. بعد
اُ آنایا شُ باغ انگورُش فِرِستَ. ۳ صاحب باغ نَزیک ساعت نه صبح دَر چو و
اُشدی که مُشتی آدام تِی میدون شهر بی‌گر وَایستَدِستِت. ۴ شُ آنایا گُت: "شما
هم اُ باغ انگور ما اُچی و هرچی حَکتو بِه اُ شما اَتام." ۵ پَ آنایا چِدِت. صاحب
باغ نَزیک ساعت دوازدَهِ پِشین و سه پِشین هم دَر چو و هَمِ گَرا اُشکِه. ۶ هَمینا
نَزیک ساعت پنج پَسین هم دَر چو و اُشدی که چند نفر دِگَه بی گَر
وَایستَدِستِت. از آنایا اُشپُرسی: "اَسِی چه کُلِ راز اِکا بی‌گَر وَایستَدِستی؟" ۷ آنایا
جواب شُنادَ: "چون هِسکَه شُ اَما گَر نِدَدِ." صاحب باغ شُ آنایا گُت: "شما
هم اُ باغ انگور ما اُچی." ۸ موکَهِ شوم، صاحب باغ انگور شُ سرکارگرُش گُت: " اُ
کارگریا جار بِزاد و دستمزدشو شُهادِ، از آنایایی که آخر اُندِستِت شروع بِکو تا
بِرَسِش اُ کسِی که اول اُندِستِت." ۹ کارگرِی که نَزیک ساعت پنج پَسین اُ سِرِ گَر
اُندِستادِت، هر کُدومشو یَک دینار شُگِرِت. ۱۰ وَختی نوبت کارگرِی بو که اول از
هَمَه اُندِستادِت، گمون شُکِه بِشتَه از بَکیَه پول اَگِرِت. ولی آنایا هم هر کدومشو
یَک دینار شُگِرِت. ۱۱ وَختی دستمزدشو شُگِرِت، اُ جون صاحب باغ مُک مُک
شُکِه ۱۲ و شُگُت: "تو اُ اِ آخرِنیا که فَکَط یَک ساعت گَر شُکِه، خود اَما که کُلِ
راز زِرِ آفتُووِ داغ زحمت مُگَشِدِ و گَر مُکِرِد، یکی اُتکِرِد!" ۱۳ ولی صاحب باغ شُ
یکی از آنایا جواب دَ و اُشگُت: "رَفیک، ما اُ تو ناحکی ناکِنام. مَ گَرار اَما یَک دینار
نِهاد؟ ۱۴ حَکُت بِگِر و اُچا! ما مَئِه اُ اِکِه آخر از هَمَه اُمَ چُنِ تو دستمزد هاتام.
۱۵ مَ اختیارِنِ پولُم اُمنی که هر کَری مَئِه خود آنا بِکِنام؟ چَشُت نادیکو دست و
دلوازِنِ ما بِبِنِش؟" ۱۶ پَ آنایاکِه آخرِت اوّل اَبِت و اوّلِنیا آخر!»

سوّمین پیشگوئِنِ عیسی دربارَهِ مرگُش

۱۷ موکَه‌ای که عیسی اُ طرف شهر اورشلیم اَچو، تِی رَه، دوازدَه شاگردُش شُ
لَرد بو و شُ آنایا گُت: ۱۸ «بِبِنی، اُ اورشلیم اَچِم. آنکا اُ پُسِ انسان تحویل کاهِنِی
گپ معبد و معلمِی تورات اَتِت. و آنایا اُ آنا محکوم اُ مرگ اَکِنِت ۱۹ و اُ دست
غیریهودِنیا اَتِت تا رِشخاند اُشبِکِنِت و شَلاق اُشبِزِنِت و شُ صلیب کِنِت. و آنا

تِی رازِ سوّم زندَه اَدَبِه.»

درخواست نَنَهِ یعکوب و یوحنا

[۲۰] مِ موکَوا نَنَهِ پُسِی زِبِدی اُمرَهِ دوتا پُسُش حَدِ عیسی اُمَ و جلووُش زانو اُشزاد، و از آنا شَئِست که کَری شُسِه بِکو. [۲۱] عیسی شُ آنا گُت: «چه تَئِه؟» مِ زِنا اُشگُت: «بِگِه تا اِ دوتا پُسِیام تِی پادشاهِنِ تو، یکی اُ طرف راستُت و یِکِیدو طرف چپُت هُنِئِت.» [۲۲] عیسی جواب اُشدَ: «شما نادانی چه تُئِه! تاشابِه از پیالَهِ عذابی که ما وَ زودی اَدَخورام، واخوری؟» آنایا جواب شُنادَ: «بله، ماشابِه.» [۲۳] عیسی شُ آنایا گُت: «شما هم از پیالَه‌ای که ما اَدَخورام اَدَخوری، ولی اختیارُش دست ما نی که بِگام کِ اُ طرف راست و کِ اُ طرف چپُم هُنی. اِ جَی‌یا مالِ کَسِیه که بایِ آسِمونیم اَسِی آنایا آمادَه اُشکِرد.»

[۲۴] وَختی آن ده تا شاگردا، اِ چِی‌یَه‌وا شُشُنُفت از آن دوتا کاکَ بُری تَریخ بُدِت. [۲۵] ولی عیسی اُ آنایا شُحَدِ خوش جار زاد و اُشگُت: «شما اَدانی که حاکِمِی کومِی دِگه اُ آنایا سروری اَکِنِت، و گِپتَه‌یّاشو اُ آنایا فَرمو اَتِت. [۲۶] ولی بین شما اینا نِبِه. بلکه هرکَه شَئِه بین شما گِپ بِه، باید نوکر شما بِه. [۲۷] و هرکَه شَئِه بین شما اوّل بِه، باید غُلوم شما بِه. [۲۸] هَموناکِه پُسِ انسان نِمَ تا خدمتُش بِکِنِت، بلکه اُمَ تا خدمت بِکو و جونُش اَسِی آزادِنِ خیلیا هادَ.»

شفای دوتا مرد کور

[۲۹] وَختی که عیسی و شاگردیاش از شهر اَریحا اَچِدِت، یَک جماعت گاتی اَزدُمبالَهِ عیسی اُ رَه اُفتَدِت. [۳۰] سِرِ رَه، دوتا مردِ کور اُداستادِت. وَختی شُشُنُفت که عیسی از آنکا رَد بُدا، کال شُکِه: «سرورِ اَما، اَی پُسِ داوود پادشاه، اُ اَما رحم بِکو!» [۳۱] جماعت شُن آنایا نِهِب دَ و شُگُتِت که ساکت آبِت؛ ولی آنایا بِشتَه کال شُکِه که: «سرورِ اَما، اَی پُسِ داوود، اُ اَما رحم بِکو!» [۳۲] عیسی وَایستَ و شُ آن دوتا مَردا جار زاد و اُشپُرسی: «چه تُئِه اَسِی شما بِکِنام؟» [۳۳] آنایا شُن عیسی گُت: «سرورِ اَما، مُئِه چَشیامو واز آبِبِه.» [۳۴] عیسی دلُش وَحال آنایا سُت و دست شُ لِی چَشیاشو نَه و جِخُو چَشیاشو واز آبو و اَزدُمبالَهِ عیسی چِدِت.

۲۱

ورود شاهانَهِ عیسی

۱ وَختی که عیسی و شاگردیاش اُ شهر اورشلیم نَزیک آبُدِت، اُ دِهِ بِیت‌فاجِی تِی
کاوِ زیتون رَسِدِت، بعد عیسی دو تا از شاگردیاش اُشفِرِستَ، ۲ و شُ آنایا گُت:
«اُ دِهی که تُن جلووِ اُچی. تا داخل چِدی، اُ یَک الاغ اَدَجُری که شُنابَستِه و کُرَّش
هم شُحَدِ. واز شُبِکِنی و حَدِ ما بیاری. ۳ اَگه کسی حرفی شُ شما زاد، بِگائی:
”خداوند اُ آنایا احتیاجِ اُشَه“ و آن آداما جِخُو شواَفرِستِ.» ۴ اِ اتفاکا اُفتَه تا چِی
که زکریایِ پیغامبر اُشگُتِستاد اُ اَنجوم بِرَسِه که:

۵ «اُ دُتِ کاوِ صَهیون، یعنی اُ اورشلیم بِگائی، بِبِن!
”پادشاهُت تُحَد اُندا،
اُفتادَه و سُوارِ الاغی،
آنا سُوار کُرَّه الاغی اُندا.“»

۶ آن دوتا شاگردا چِدِت و هَموناکِه عیسی شُ آنایا فَرمو دَدِستاد اَنجوم شُدَ.
۷ آنایا الاغ و کُرَّش شُئو و عباشو شُن لِی آنایا بِست و عیسی سُوار بو. ۸ بُری از
آدامِی مِ جماعتا عباشو شُن تِی رَهِ بِست و مُشتی هم شاخَه‌ئِی درختیا شواَبُلی و
تِی رَه شواَبِست. ۹ جماعتی که جلوتَه از عیسی اَچِدِت و جماعتی که از پشتِ
سِرَش اَداندِت، کال شواکِه و شواگُت:
«نجات هادِ، پُسِ داوود پادشاه!»
«مُتبارکِه آناکِه وَ اسم خداوند اَدا!»
«نجات، تِی آسِمونِ آسِمونیا!»

۱۰ وَختی عیسی اُ داخل اورشلیم اُمَ، کُلِ شهر اُ تَک و دُو اُفتَدِت و شواگُت: «اِ
کِی؟» ۱۱ و آن جماعتا جواب شواَدَ: «اِ عیسایِ پیغامبرِه، مالِ شهر ناصرَه، تِی
منطکَهِ جلیلِه!»

عیسی معبدا پاک اَدَکو

۱۲ عیسی اُ داخل معبد چو، و اُ هَمَهِ کسِی که تِی معبد خرید و فروش شواکِه،
شُدَر کِه و میز صرّافیا و بساط کَموترفروشیا شابَردِنَه. ۱۳ و شُ آنایا گُت: «تِی
کتاب اِشعیایِ پیغامبر نوشتَه بُدِ که، ”خونَهِ ما خونَهِ دعا خوادَ اَبِه،“ ولی شما
آنا ’لونَهِ دُزیا‘ تُکِردِ.»

[۱۴] تِی معبد، کوریا و لَنگیا حَدِ عیسی اُندِت، و عیسی شُ آنایا شفا دَ. [۱۵] ولی وَختی کاهِنِی گپ معبد و معلمِی تورات، معجزهئِی که عیسی اُشکِه شُدی، و هم شُدی که بَچیا تِی معبد کال شواکِه و شواگُت: «نجات هادِ، پُسِ داوود،» بُری تَریخ بُدِت. [۱۶] آنایا شُن عیسی گُت: «شُنُفتاش اِیا چه گُتات؟» عیسی جواب اُشدَ: «بله. مَ تِی کتاب زبور داوود تُنِخوادِ که،

«"بَچیا و شیرخوارَیّا هم
وَ زابوشو اُ آنا حَمد و ستایش اَکِنِت"؟»

[۱۷] بعد عیسی اُ آنایا وِل اُشکِه و از شهر دَر چو. آنا اُ دِهِ بِیت‌عَنْیا چو و شُو آنکا آمود.

عیسی اُ درخت انجیر لعنت اَکو

[۱۸] صبح شَفَک وَختی عیسی اُ شهر اَدَگِشت، گُشنَش بو. [۱۹] بغل رَه، درخت انجیری اُشدی و شُ طرف چو ولی غیر از برگ چِی لِی آنا شانِجو. عیسی شُ درخت گُت: «دِگه از اِ به بعد هِسوَخت میوَه نِتِش!» درخت انجیر جِخُو حُشک آبو. [۲۰] شاگردیا وَختی اِ اتفاکا شُدی حیرون بُدِت و از عیسی شُپُرسی: «چینا درخت انجیر جِخُو حُشک آبو؟» [۲۱] عیسی شُ آنایا جواب دَ: «حکیکتاً اُ شما اَگام، اَگه ایمون تُبِه و شک نِکِنی، نِه فَکَط تاشابِه چِی که اُ سِرِ اِ درخت انجیرا اُمَ اَنجوم هاتی، بلکه حتی اَگه اُ اِ کاوا بِگائی: "از جا کادَه بِش، اُ خوت تِی دریا هُبی،" اینا اَبِه. [۲۲] اَگه ایمون تُبِه، هر چی تِی دعا تُبِئِه، اُدست اَداری.»

کُدرت و اختیار عیسی

[۲۳] موگه‌ای که عیسی داخلِ معبد چو و شُ مردم تعلیم اَدَ. کاهِنِی گپ و شیخِی کوم شُحَد اُندِت و شُگُت: «وَ چه حَکی اِ کَریَه‌وا اَکِنِش؟ کِه اِ حَکا شُ تو دَدِ؟» [۲۴] عیسی شُ آنایا جواب دَ: «ما هم از شما سؤالی اُمَ. اَگه جواب ماتی، مِ موگوا ما هم اُ شما اَگام وَ چه حَکی اِ کَریَه‌وا اَکِنام. [۲۵] غُسل تعمیدی که یحیی شَدَ از کُ هاد؟ از طرف خدا هاد یا از طرف انسان؟» آنایا اُمرَبیَه شُور شُکِه و شُگُت: «اَگه بِگائِم "از طرف خدا هاد" اُ اَما اَگِه: "پَ اَسِی چه اُ آنا ایمون تُنِئو؟" [۲۶] ولی اَگه بِگائِم، "از طرف انسان هاد" از جماعت اَتِرسِم، چون هَمَشو اُ یحیی یَک پیغامبر اَدانِت.» [۲۷] پَ آنایا شُن عیسی جواب دَ: «نادانِم.» عیسی شُ آنایا گُت: «ما هم اُ شما ناگام وَ چه حَکی اِ کَریَه‌وا اَنجوم اَتام.

مَثَل دوتا پُس

۲۸ «نظر شما چِئِه؟ مردی دوتا پُس اُشاد. حَدِ پُسِ اولُش چو و اُشگُت: ”پُسُم، اِراز اُ باغِ انگور اُچا و آنکا گَر بِکو.“ ۲۹ آنا جواب اُشدَ: ”ناچام.“ ولی بعد نظرُش عوض اُشکِه و چو. ۳۰ باشو حَدِ پُسِیدوش چو و هَمِ شُ آنا هم گُت. پُسُش جواب اُشدَ: ”اَچام، آقا،“ ولی نِچو. ۳۱ کدوم یکی از آن دوتا پُسیا خواستَهِ باشو اَنجوم شُدَ؟» آنایا جواب شُنادَ: «اوّلی.» عیسی شُ آنایا گُت: «حکیکتاً اُ شما اَکام، خَراجگیریا و فاحشَه‌یّا کَبل از شما اُ پادشاهِنِ خدا اَچِت. ۳۲ چون یحیی اُمَ و رَهِ اِکِه چینا صالح بی شُ شما نِشو دَ و شما اُ آنا ایمون تُنِئو، ولی خَراجگیریا و فاحشَه‌یّا ایمون شُئو. شما حتی بعد از اِکِه اِ چی‌یَه‌وا هم تُدی، نظرتو عوض تُنِکِه و اُ آنا ایمون تُنِئو.

مَثَل باغبُنِی شَریر

۳۳ «اُ مَثَلی دِگَه گاش گَر بِکِنی. صاحب زِمِنی یَک باغ انگوری نَک اُشکِه و دورُش حصار اُشکَشی. آنا یَک حوضی اَسِی لَه کِردَهِ انگور و برجی اَسِی نگهبونی نَک اُشکِه. بعد باغ انگورا شُ چَنتا باغبو اجارَه دَ و خوش اُ یَک مملکت دِگه چو. ۳۴ وَختی موکَهِ آچِدَهِ ثمرُش رَسی، نوکَریاش شُحَدِ باغبُنیا فِرِستَ تا سَهمُش از میوَهِ باغ تحویل بِگِرِت. ۳۵ ولی باغبُنیا اُ نوکَریاش شُگِرِت، شُن یکی زاد و یِکیدو شُکُشت و یِکیدو هم سَنگسار شُکِه. ۳۶ صاحب باغ دَفَیدو، نوکَری بِشتَه شُحَدِ آنایا فِرِستَ، باغبُنیا خود آنایا هم، هَمونا رفتار شُکِه. ۳۷ آخرُش پُسُش شُحَدِ باغبُنیا فِرِستَ و شُ خوش گُت: ”حرمت پُسُم نِگَه اَکِنِت.“ ۳۸ ولی وَختی باغبُنیا پُسا شُدی، شُن یَه گُت:"اِ وارثِه، بِلگی اُشبِکُشِم تَ میراثُش اُ اَما بِرَسِه.“ ۳۹ پَ آنا شُگِرِت و از باغ انگور شُندَر کِه و شُکُشت. ۴۰ اَلَه وَختی صاحب باغ انگور بیاد، خود آن باغبُنیا چه اَکو؟» ۴۱ آنایا شُن عیسی گُت: «اُ آن بی وجدانیا، وَ بی‌رحمی نابود اَکو و باغ انگورا اُ باغبُنِی دِگه‌ای اجارَه اَدَ که سَهمُش موکَهِ فصل میوَش، شَتِت.»

۴۲ عیسی شُ آنایا گُت: «مَ هِسوَخت تِی کتاب زبور تُنِخوادِ که،

«”مِ سنگی که معماریا رَد شُکِه،
سنگِ اصلِنِ ساختِمون بُدِ.
خداوند اینا اُشکِردِ
و تِی نظر اَما عجیبِه.“

[۴۳] پَ اُ شما اَگام که پادشاهِنِ خدا، از شما گِرِتَه اَبِه و اُ مردمی دَدَ اَبِه که ثمرَه آنا هاتِت. [۴۴] هرکَه لِی اِ سنگا بِفتِه، تِکَه تِکَه اَبِه، و هر وَخت اِ سنگا لِی کسی بِفتِه لَه شَدَکو.»

[۴۵] وَختی کاهِنِی گپ و عالمِی فِرکَهِ فَریسی مَثَلِی عیسی شُشُنُفت، شُدانِست که عیسی دربارَهِ آنایا حرف زَتا. [۴۶] و با اِکِه اَزدُمِ اِ هادِت که اُ عیسی بِگِرِت، ولی از جماعت شواَتِرسی، چون آنایا اُ عیسی یَک پیغامبر شواَدانِست.

۲۲

مَثَل عَیش

[۱] عیسی دفَیدو وَ مَثَل خود آنایا حرف اُشزاد و اُشگُت: [۲] «پادشاهِنِ آسِمو، چُنِ شاهی اَمانِه که اَسِی پُسُش عَیش اُشگِرِت. [۳] پادشاه اُ نوکَریاش اَزدُمِ کسِی اُشفِرِستَ که اَسِی عَیش دعوت اُشکِردِستاد، ولی آنایا شُنائِست بِلگِت. [۴] دَفَیدو اُ نوکَرِی دِگه اُشفِرِستَ و اُشگُت: "اُ کسِی که دعوتِت بِگائی: بِبِنی سُفرَم آمادَه اُمکِردِ، گاویا و گوسالَهِئِ پَرواریم مُ کارد دَدِ و هَمَه چی آمادَئِه. اُ عَیش بِلگی." [۵] ولی آنایا اِعتنا شُنِکِه و هر یَک اَزدُمبالَهِ گِرِ خوش چو، یکی اُ سِرِ زِمیش و یِکیدو اُ سِرِ کاسِبیش چو. [۶] بَکیَه هم اُ نوکَرِی پادشاه شُگِرِت و وَ زشتی خود آنایا رفتار شُکِه و شُکُشت. [۷] پادشاه تَریخ بو، لشکریاش اُشفِرِستَ و اُ آن کاتِلیَه‌وا نابود اُشکِه و شهرشو تَش اُشزاد. [۸] بعد پادشاه شُ نوکَریاش گُت: "عَیش آمادَئِه، ولی آنایاکِه دعوت بُدِستادِت لیاکَت شُنِهاد. [۹] پَ اُ جادَهِئِ اصلی اُچی و اُ هرکَه تُناجو اُ عَیش دعوت بِکِنی." [۱۰] مِ نوکَریَه‌وا هم اُ سِرِ جادَه‌یّا چِدِت و اُ هرکَه شُناجو، چه خوب و چه بَد، اُمرَهِ خوشو شُئو. پَ عَیش پُرِ مِهمو بو.

[۱۱] «ولی وَختی که پادشاه اَسِی دیدن مهمونیا اُ داخل اُمَ، آنکا مردی اُشدی که جُمَهِ عَیش شُبار نِکِردِستاد. [۱۲] پادشاه از آنا اُشپُرسی: "رَفیک، چینا بدون جُمَهِ عَیش اُ اِکا اُندِستِش؟" مِ مَردا جوابی اُشنِهاد. [۱۳] مِ موکَوا پادشاه شُ نوکَریاش گُت: "دست و پاش وابانی، و شُ تِی تاریکِنِ دَر هُبِئی، جَی که گِریخ و دُدو کُروچه هَه." [۱۴] اَسِی که دعوت بُدَیّا بُری هِت، ولی انتخاب بُدَیّا کامِت.»

خَراج دَدَ اُ امپراطور روم

[۱۵] مِ موکَوا عالمِی فِرکَهِ فَریسی چِدِت و نقشَه شُکَشی که چینا اُ عیسی وَ حرفِی

خوش اُ دام هُبِئِت. ۱۶ آنایا اُ شاگردیاشو اُمرَهِ طرفدارِی هیرودیس شُن حَدِ عیسی فرِستَ و شُگُّت: «استاد، اَدانِم که تو آدام وَلمی هِش و رَه خدا رو وَ درستی یاد اَتِش و از کسی تِرسی اُتنی، اَسِی که اُ شَکل و ظاهر کسی چَش ناکِنِش. ۱۷ پَ نظرُت اُ اَما بِگِه؛ شَرعا روائِه که اُ امپراطور روم باج و خَراج هاتِم یا نَه؟» ۱۸ ولی عیسی که از نیّت بَد آنایا با خبر هاد اُشگُّت: «اَی ریاکاریا، اَسِی چه امتحانُم کِردای؟ ۱۹ یَک سکّه که وَ آنا خَراج اَتی، اُ ما نِشو هاتی.» آنایا یَک دینار شُن آنا دَ. ۲۰ عیسی از آنایا اُشپُرسی: «لِی اِ شَکل و اسم کِی؟» ۲۱ آنایا جواب شُنادَ: «امپراطور روم.» مِ موکَوا عیسی شُ آنایا گُت: «پَ مالِ امپراطورا اُ امپراطور هاتی و مالِ خدا رو اُ خدا.» ۲۲ وَختی آنایا اِ حرفا شُشُنُفت حیرون بُدِت، اُ عیسی وِل شُکِه و چِدِت.

سؤال صَدّوقِنِیا دربارَهِ زندَه آبُدَهِ مُردَیّا

۲۳ مِ رازا، عالِمِی فِرگَهِ صَدّوقی حَدِ عیسی اُندِت، صَدّوقِنِیا زندَه آبُدَهِ بعد از مرگا حاشا شواکِه، آنایا از عیسی سؤالی شُکِه، ۲۴ و شُگُّت: «استاد، موسی پیغامبر اُشگُّتِه که: "اَگَه یَک مردی بِمِری و بَچ و باری اُشنِبِه، کاکَشو باید اُ مِ بِوَه‌وا بِگِرِ تا نَسلی اَسِی کاکَشو هُنِسِه." ۲۵ آلَه بین اَما هَفتا کاکَ هادِت. کاکَی اَوَلیشو زِنَ اُشکِه و بدون اِکِه بَچ و باری اُشبِه مُرد، پَ بِوَش اَسِی کاکَشو اُشنَه. ۲۶ دوّمی و سوّمی، تا هفتمین کاکَ هَمینا بو. ۲۷ بعد از هَمَهِ آنایا، آن زنا هم مُرد. ۲۸ آلَه اینایی موکَه‌ای که مُردَیّا زندَه اَدَبِت، آنا زِنِ کدوم یکی از هفتا کاکَئِه؟ چون آنایا هَمَشو، آن زنا شُگِرِتستاد.»

۲۹ ولی عیسی شُ آنایا جواب دَ: «شما اشتباه اَکِنی، اَسِی که نِه نوشتَه‌ئِی مکدسا اَدانی و نِه کُدرت خدا روا! ۳۰ چون موکَه‌ای که مُردَیّا زندَه اَدَبِت، آنایا نِه زِنَ اَکِنِت و نِه شو اَکِنِت، بلکه چُنِ فرشتَه‌ئِی آسِمو هِت. ۳۱ ولی دربارَهِ زندَه آبُدَهِ مُردَیّا، مَ تُنِخوادِ که خدا شُ شما چه گُتِه؟ ۳۲ خدا اُشگُّتِه که، "ما هام خدای ابراهیم و خدای اِسحاک و خدای یعکوب". خدا، خدای مُردَیّا نی، بلکه خدای زندَیّائِه.» ۳۳ جماعت وختی اِ حرفیَه‌وا شُشُنُفت، از تعلیم آنا حُشکشو اُشزاد.

گاتتَرین حُکم

۳۴ وَختی فَریسِنیا شُشُنُفت که عیسی چینا وَ جوابُش دَهنِ صَدّوقِنِیا شابَستِه، دورِیَه جمع آبُدِت. ۳۵ یکی از آناياکِه کاضِنِ شریعت هاد، و اِ نیّتا که اُ عیسی

امتحان بِکو، از آنا اُشپُرسی: [۳۶] «اَی استاد، کدوم یکی از حُکمِی تورات از هَمَه گاتتَئِه؟» [۳۷] عیسی جواب اُشدَ: «"خاطر خداوندْ خدات وَ تَموم دلُتُ، وَ تَموم جونُتُ وَ تَموم فکرُت اُتبِئِه." [۳۸] اِ اوّلین و گاتتَرین حُکمِه. [۳۹] دوّمین حُکم هم چُنِ حُکم اوّلیه: "خاطر هُمسادَت چُنِ خوت اُتبِئِه." [۴۰] اِ دوتا حُکم، اساس کُلِ تورات و نوشتَه‌ئِ پیغامبریائِه.»

مَسیح پُسِ کِی؟

[۴۱] وَختی که فَریسِنیا دورِیَه جمع آبُدِستادِت، عیسی از آنایا یَک سوالی اُشپُرسی [۴۲] و اُشگُت: «نظر شما دربارَهِ مسیح چِئِه؟ آنا پُسِ کِی؟» آنایا جواب شُنادَ: «پُسِ داوود پادشاه.» [۴۳] عیسی شُ آنایا گُت: «پَ چینائِه که داوود اُ واسطَهِ روح خدا، اُ مسیح، خداوند جار آزاد و آگِه:

[۴۴] «"خداوند شُ خداوندِ ما گُت:
«اُدست راست ما هُنی،
تا وَختی که دشمنیات تُ زِرِ پا هُبیام."

[۴۵] پَ اَگَه داوود اُ آنا "خداوند" جار آزاد، چینا مسیح پُسِ داوودِ؟» [۴۶] هِسکَه اُشنِشابو یَک کلمَه هم اُ آنا جواب هادَ و بعد از آن رازا، دِگَه کسی جرأت اُشنِکِه سؤالی از عیسی بِکو.

۲۳

وای وَحالتو

[۱] مِ موگوا عیسی شُ جماعت و شاگردیاش گُت: [۲] «معلمِی تورات و عالمِی فِرگَهِ فَریسی جَی موسی پیغامبر اُدائِت. [۳] پَ چِی که اُ شما اَگائِت آنجوم هاتی و اُجا بیاری؛ ولی کَرِی که آنایا اَکِنِت شما مَکِنی! چون آنایا چِی که اُ مردم اَگائِت، خوشو آنجوم ناتِت. [۴] آنایا بارِی ساگِنی که کَشِدَش سختِه، اَدَبانِت و اُ لِی کولِ مردم اَنِسِت، ولی خوشو حاضر نِهِت اَسِی حرکت دَدَه آن باریَه‌وا حتی کِلیکشو تَکون هاتِت. [۵] هر کَری که اَکِنِت اَسِی اِئِه که اُ چَشِ مردم بِلگِت: آنایا نوشتَه‌ئِ مکدسا تِی جا دعایِی اَنِسِت و اُ باهی و پِشانِشو اَدَبانِت و چگِ عباشو دراز نَک اَکِنِت. [۶] آنایا دوست شُهَه تِی مهمونِنیا بَرَئِه مجلس هُنِئِت و تِی عبادتگاهیا بهترین جا شُبِه. [۷] و مردم تِی کوچَه و بازار اُ آنایا سلام بِکِنِت و اُ آنایا "استاد"

بِگائِت. [۸] ولی شما مَهری کسی اُ شما "استاد" بِگَه، چون فَکَط یَک استاد تُهَه، و هَمَتو اُمرَبیَه کاکَ هی. [۹] اُ هِسکَه هم لِی زِمی "با" مَگائی، چون فَکَط یَک با تُهَه، که تِی آسِموئِه. [۱۰] و مَهری کسی "معلم" تُبِگَه، چون فَکَط یَک معلم تُهَه که مسیحِه. [۱۱] آناکِه بین شما از هَمَه گپتَئِه، باید نوگرتو بِه. [۱۲] هرگَه خوشا گپ بِکو، کوچک اَبِه و هرگَه اُ خوش افتادَه بِکو گپ اَبِه.

[۱۳] «ولی وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا! اَی ریاکاریا! چون شما درِ پادشاهِنِ آسِمونا، از لِی مردم اَدَبانی؛ نِه خوتو داخل اَچی و نِه اَهِری گَسِی که شُئِه، داخل اُچِت. [۱۴] «وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا، اَی ریاکاریا! چون شما از یَک طرف خونَهِ بِوَهیّا چَپُو اَکِنی و از طرفِیدو وَخاطر اِکِه اُ خوتو خَش نِشو هاتی دعاتو طولانی اَکِنی. اَسِی هَمِ، مجازاتِ شما بُری سختتَه اَبِه

[۱۵] «وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا، اَی ریاکاریا! اَسِی که شما دریا و حُشکیا اَگَردی تا یَک نفرا مرید خوتو بِکِنی و وَختی آن آداما مرید شما بو، اُ آنا دو برابر بِشتَه از خوتو، لایِکِ جهنم اَکِنی.

[۱۶] «وای وَحالتو اَی راهنمائِی کور، که اَگائی: "اگَه کسی اُ معبد گَسام واخَه مشکلی نی، ولی اَگَه اُ طِلای معبد گَسام واخَه، باید لِی گَسامُش وامانِه. [۱۷] اَی نادونِی کورا! کُدوم مُهمتَئِه؟ طِلا یا معبدی که اُ طِلا مکدّس اکو؟ [۱۸] و هم اَگائی که: "اگَه کسی اُ کُربونگاه گَسام واخَه، مشکلی نی، ولی اَگَه اُ کُربونِنی که لِی کُربونگاهِه گَسام واخَه، باید لِی گَسامُش وامانِه." [۱۹] اَی کوریا! کُدوم مُهمتَئِه؟ کُربونی یا کُربونگاه که اُ کُربونی مکدّس اکو؟ [۲۰] پَ کسی که اُ کُربونگاه گَسام اَدَخَه، اُ کُربونگاه و هر چی که لِی آنائِه گَسام شاخَردِ. [۲۱] و هرگَه اُ معبد گَسام اَدَخَه، اُ معبد و خدایی که تِی آنا اَدَمانِه گَسام شاخَردِ. [۲۲] و هرگَه اُ آسِمو گَسام اَدَخَه، اُ تخت خدا و خدایی که لِی آنا اَنی گَسام شاخَردِ.

[۲۳] «وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا! اَی ریاکاریا! اَسِی که شما حُکم دَهیَک دَدَهِ توراتا حتی اَسِی نعناع و شِوِد و زِرَ، اَنجوم اَتی، ولی تِی حُکمِی مَهمتَئِه تورات که عدالت، رحمت و امانتداریه، کوتاهی اَکِنی. واجبِه که اُ اِیا اَنجوم هاتی بدون اِکِه تِی آنایا کوتاهی بِکِنی. [۲۴] اَی راهنمائِی کورا! شما اُ پَشَه از صافی رَد اَکِنی، ولی اُشترا اُ زیر اَتی!

[۲۵] «وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا، اَی ریاکاریا! اَسِی که شما دَرِ پیالَه و صَحنا پاک اَدَکِنی، ولی داخلُش پُر از طَمَع و ناپَرهیزیِه. [۲۶] اَی فَریسِنیَی کور، اول داخل پیالَه و صَحنا پاک آکِنی، که دَرُش هم پاک اَدَبِه.

۲۷ «وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا، اَی ریاکاریا! اَسِی که شما چُنِ
کَبرِی هی که سَفیدکاری شُکِردِ و از دَر جوهو اُ نَظَر اَدا، ولی داخلُش پُر از
استخونِ مُردَیّا و هَمَه نوع چِیزِیَ نجسِه! ۲۸ هَمینا هم شما از دَر آدام صالحی اُ
نَظَر دِئی، ولی داخلتو پُر از ریاکاری و کَرِی بَدِ.
۲۹ «وای وَحالتو اَی معلمِی تورات و فَریسِنیا، اَی ریاکاریا! اَسِی که شما اَسِی
پیغامبریا مَکبَرَه نَک اَکِنی و کَبر آدامِی صالحا جوهو اَکِنی ۳۰ و اَگائی: "اگه تِی زَمونِ
بابَیّامو زندگی موآکِه، هِسوَخت تِی لِتَئِه خون پیغامبریا خود آنایا شریک نابُدِم."
۳۱ پَ اینا، وَ ضد خوتو شهادت اَتی که بَچِی کسِی هی که اُ پیغامبریا شُکُشت.
۳۲ اَلَه که اینائِه، پَ کَری که بابَیّاتو شروع شُکِه، شما تَموم بِکِنی. ۳۳ اَی ماریا! اَی
تخم و تَرَکَهِ اَفعِنِیا! چینا از مجازات جهنم اَگُروخی؟ ۳۴ اَسِی که ما اَسِی شما
پیغامبریا و آدامِی حکیم و معلمِی تورات اَفرِستام و شما اُ بعضی از آنایا اَکُشی و اُ
صلیب اَکِنی، اُ بعضیا تِی عبادتگاهیا شَلاق اَزنی و شهر وَ شهر اَچی و اُ آنایا آزار و
اذیت اَکِنی. ۳۵ پَ خون هَمَهِ آدامِی صالح که لِی زِمی لِتِه تُن گردِئِه، از خون
هابیلِ صالح تا خونِ زکریا پُسِ بَرَخیا، که اُ آنا بین جَی مکدّس معبد و کُربونگاه
تُکُشت. ۳۶ حکیکتاً اُ شما اَگام، هَمَهِ اِ چِیَیَه‌وا اُ سِرِ اِ نَسلا اَدا.
۳۷ «اَی اورشلیم، اَی اورشلیم، اَی شهری که اُ پیغامبریا اَکُشِش و اُ آنایایی که
حَدُت فِرِستَدَ اَبِت سنگسار اَکِنِش! چند دَفَه مَئِست چُنِ مرغی که اُ چیکَلَیّاش
زِرِ فَلیاش جمع اَدَکو، اُ بَچِیات یَکجا جمع آکِنام ولی تو اُتناهِست! ۳۸ بِبِنی،
خونَتو خالی و مَتروک آمودِ. ۳۹ اَسِی که اُ شما اَگام که دِگه اُمنابِنی تا موگه‌ای که
بِگائی: "مُتبارکِه آناکِه وَ اسم خداوند اَدا."»

۲۴

نشونَئِه تموم بُدَهِ اِ دُنیَه‌وا

۱ عیسی از معبد دَر اُمَ، هَمیناکِه اَچو، شاگردیاش شُحَد اُندِت تا ساختمونی
معبدا شُ نُشو تِت. ۲ ولی عیسی شُ آنایا گُت: «هَمَهِ اِ چِیَیَه‌وا دِدای؟ حکیکتاً اُ
شما اَگام، سَنگ لِی سَنگی آنامانِه، بلکه هَمَه اَبَرِئی.»
۳ وَختی عیسی لِی کاوِ زیتون اُداستاد، شاگردیاش تِی خلوت شُحَد اُندِت و
شُگُت: «اُ اَما بِگِه اِ اتفاکیَه‌وا کَی اَفتِه و نشونَهِ اُندَهِ تو و تَموم بُدَهِ اِ دُنیَه‌وا
چِئِه؟» ۴ عیسی شُ آنایا جواب دَ: «حَواستو بِه تا کسی گمراه تُنِکو. ۵ چون

خیلیا وَ اسم ما اَدِئِت و اَگائِت، "ما مسیح موعودام" و اُ خیلیا گمراه اَکِنِت.
[۶] شما دربارَهِ جنگیا اَشناوی و خبر جنگیا اُ گاشتو اَرَسِه. حَواستو بِه که پریشون نِبی، اَسِی که باید اِ اتفاکیَه‌وا بِفتِه، ولی هَنو آخر زَمون نی. [۷] اَسِی که ملتی وَضد ملتی دِگه و پادشاهِنی وَضد پادشاهِنِ دِگه بلند اَدَبِه، و تِی جَئی مختلف گَحطِنیا و زلزَله‌یّا اَدا. [۸] ولی هَمَهِ اِیا فَکَط شروع دردِی زایمونِه. که فاصلَهِ بین دَردیا، کامتَه و کامتَه اَدَبِه.
[۹] «تِی آن زَمونا تُن تحویل اَتِت تا بُری مصیبت بِکَشی و توآگُشِت، و هَمَهِ ملتیا وَخاطر اسم ما از شما متنفر اَبِت. [۱۰] تِی آن زَمونا خیلیا ایمونشو از دست اَتِت و اُ یَه خیانت اَکِنِت و از یَه متنفر اَبِت. [۱۱] بُری پیغامبرِی دارُوی اَدِئِت، و اُ خیلیا گمراه اَکِنِت. [۱۲] بَدی اِگَّد زیاد اَبِه که محبتِ بُری از آدامیا اُ یَه سَرد اَدَبِه. [۱۳] ولی هرکَه تا آخر طاگَت بیارِ نجات پیدا اَکو. [۱۴] و اِ خبر خَشِ پادشاهِنِ خدا تِی کُلِ دنیا اعلام اَبِه تا شهادتی اَسِی هَمَهِ ملتیا بِه، و مِ موگوا دنیا اُ آخر اَرَسِه.
[۱۵] «پَ موگَه‌ای که تُدی آن نابود کنندَهِ زشت و نجس که دانیال پیغامبر دربارَش اُشگُتِه، تِی جَی مکدّس معبد شُنَدِ-(بِهِر خوانندَه بِفَهمِه) [۱۶] مِ موگوا کسِی که تِی منطکَهِ یهودیَه هِت، اُ کاوِیا بِگُروخِت؛ [۱۷] کسی که لِی بوئِه، اَسِی آسِستَئِه چِی که تِی خونَشِه زیر نیاد؛ [۱۸] و کسی که سِرِ زِمیِه، اَسِی آسِستَئِه عباش آنِگَردِ. [۱۹] وای وَحال زِنی که تِی آن رازیا، حاملَه هِت و زِنی که شیر اَتِت! [۲۰] دعا بِکِنی که گُروختَتو تِی زِمستو یا رازِ شنبه مکدّس نِبِه. [۲۱] چون تِی آن زَمونا، اینا مصیبت گاتی اَدا که چُنِ آنا از شروع دنیا تا الان اتفاک نِفتَدِ، و هِسوَخت هم اتفاک نافتِه. [۲۲] اَگه آن رازِیَه‌وا کوتاه آنابو، هیچ آدامی جونِ سالم شُدَر نابو. ولی وَخاطر کسِی که انتخاب بُستِت،آن رازِیَه‌وا کوتاه اَدَبِه.
[۲۳] «تِی آن زَمونا، اَگه کسی اُ شما بِگَه، "بِبِنی، مسیح اِکائِه!" یا "آنکائِه!" باور مَکِنی. [۲۴] اَسِی که مسیحِی دارُوی و پیغامبرِی دارُوی اَدِئِت، نِشونَه‌یّا و معجزه‌ئِی گاتی اَنجوم اَتِت تا اَگه بِبِه، حتی اُ کسِی که انتخاب بُدِستِت هم گمراه بِکِنِت.
[۲۵] بِبِنی، جلو جلو مُ شما گُتِه. [۲۶] پَ اَگه اُ شما بِگائِت، "بِبِنی مسیح تِی بیابوئِه" آنکا مَچی و اَگه بِگائِت، "بِبِنی مسیح تِی جَی کلَّئِه،" باور مَکِنی. [۲۷] چون هَموناکِه داصَه از شَرک آسِمو اَزاد و نورُش تا غرب اَرَسِه، اُندَهِ پُسِ انسان هم اینا اَبِه.
[۲۸] هرجا لاشَه‌ای بِه، لاشخوریا هم آنکا جمع اَدَبِت.
[۲۹] «جِخُو، بعد از مصیبت آن رازیا
«"خورشید تاریک اَدَبِه

و ماه دِگه نور نادَ؛
اِستَرَیّا از آسِمو اَفتِت،
و کُدرتِی آسِمونیا اَلَرزِت.“
۳۰ مِ موگوا نشونَهِ پُسِ انسان تِی آسِمو ظاهر اَبِه و هَمَهِ طایفَهئِی لِی زِمِی ماتام اَگِرت و اُ پُسِ انسان اَبِنت که وَ کُدرت و شکوه و جلالی گات لِی اَبرِی آسِمو اَدا.
۳۱ آنا اُ فرشتَیّاش وَصدای بلندِ شیپور اَفرِستِ و آنایا اُ انتخاب بُدَئِی آنا از چهار گوشَهِ دنیا، از اِرُو تا آنراوِ آسِمو جمع اَدَکِنِت.

درسی از درخت انجیر

۳۲ «از درخت انجیر اِ درسا یاد بِگِری: تا شاخَهئِی آنا جَوونَه اَزاد و برگ اَدَ، اَفَهمی که تاوِستو نَزیکِه. ۳۳ پَ هَمینا هم، وَختی هَمَهِ اِ چِیَیَه‌وا تُدی، بِفَهمی که اُندَهِ پُسِ انسان نَزیکِه، دُمِ دَرِ. ۳۴ حکیکتاً اُ شما اَگام، تا هَمَهِ اِ اتفاکیَه‌وا نِفتِه اِ نَسلا از بین ناچِه. ۳۵ آسِمو و زِمی از بین اَچِه ولی حرفِی ما هِسوَخت از بین ناچِه.

کسی از آن راز و ساعتا خبر اُشنی

۳۶ «هِسکَه غیر از بایِ آسِمونی آن راز و ساعتا نادانِه؛ حتی فرشتَهئِی آسِمو و پُس هم از آنا خبر شُنی. ۳۷ اُندَهِ پُسِ انسان هم چُنِ زَمونِ نوح اَبِه. ۳۸ اَسِی که تِی آن رازِیا، گَبل از اِکِه طیفو بیاد، تا رازی که نوح سُوار کشتی بو، مردم شوآخَه و شوآدَخَه، زِنَ شوآکِه و شو شوآکِه، ۳۹ و شُنادانِست که چه اَبِه، تا اِکِه سیل اُمَ و اُ هَمَه آنایا خود خوش اُشبو. اُندَهِ پُسِ انسان هم اینا اَبِه. ۴۰ تِی آن زَمونا از دوتا مردی که سِرِ زِمی هِت، یکی اَبرِت و اُ یِکیدو اَنِسِت. ۴۱ و از دوتا زنی که اُمرَبیَه هاس اَکِنِت، یکی اَبرِت و اُ یِکیدو اَنِسِت. ۴۲ پَ بیدار وامانی، چون نادانی خداوند شما چه رازی اَدا. ۴۳ ولی اِئا بِدانی که اَگه ارباب خونَه شَدانِست چه ساعتی از شُو دُز اَدا، بیدار اَدَمود و اُشناهِشت خونَش دُز بِزاد. ۴۴ پَ شما هم باید آمادَه بی، اَسِی که پُسِ انسان، تِی ساعتی اَدا که انتظارُش تُنی.
۴۵ «آن نوکَر وفادار و دانا کِی که اربابُش آنا شُ وَرِ سِرِ اهل خونَش نَدِ تا سِرِ وَخت اُ آنایا خوراک هادَ؟ ۴۶ خوش وَحال نوکَری که وَختی اربابُش اَدا، بِبِنِه آنا سِرِ کَرُشِه. ۴۷ حکیکتاً اُ شما اَگام، اربابُش آنا اُ وَرِ سِرِ هَمَهِ مال و مِنالُش اَنِسِه.
۴۸ ولی اَگه آن نوکَرا شرور بِه و اُ خوش بِگِه که ”اربابُم وَرگار شاکِرِد،“ ۴۹ و شروع اُ زادَهِ نوکَرِی دِگه بِکو، و خود عَرَک خوریا بِخَه و واخَه، ۵۰ ارباب مِ نوکرا تِی

رازی که آنا انتظارُش اُشنی و تِی ساعتی که نادانِه اَدا! [۵۱] و اُ آنا تِکَه تِکَه اَکو و خود ریاکاریا، اُ یَکجا اَبی، جَی که گِریخ و دُدو کُروچِه هَه.

۲۵

مَثَل ده باکرَه

[۱] «پادشاهِنِ آسِمو چُنِ دَه تا دُتِ باکرَئِه که رَفیکِی بِئو هِت، آنایا چراغیاشو شُناسِه و اُ جلووِ دُما چِدِت. [۲] پنج نفر از آنایا نادون و پنج نفر دِگشو دانا هادِت. [۳] دُتِی نادون چراغیاشو شُناسِه، ولی روغن اُمرَهِ خوشو شُنِبو. [۴] ولی دُتِی دانا، اُمرَهِ چراغیاشو ظرفِی پُر از روغن هم شُبو. [۵] وَختی دُما وَرگار شاکِه، هَمَه چَشیاشو ساگی بو و شُن خُو چو. [۶] ولی نصفِ شُو، صدای بلندی اُمَ که شَگُت: "دُما اُندا! شُ جلو اُچی!" [۷] مِ موکَوا هَمَهِ آن دُتِی باکرَه آپابُدِت و چراغیاشو آمادَه شُکِه. [۸] نادونیا شُن دُتِی دانا گُت: "هیلَی از روغنیاتو اُ اَما هاتی، چون چراغیامو خاموش آبُدا." [۹] ولی دُتِی دانا جواب شُدَ: "اِ روغنی که مُهَه اَسِی اَما و شما بَس نابِه. بِهتَئِه حَدِ فروشندَیّا اُچی و اَسِی خوتو روغن بِخِلی." [۱۰] وَختی که آنایا اَسِی خِلِدَهِ روغن اَچِدِت دُما اُمَ و دُتِی که آمادَه هادِت، اُمرَه آنا اُ عَیش چِدِت و در بَستَه بو. [۱۱] بعد از آنا، باکرَهئِی دِگه هم رَسِدِت و شُگُت: "سرور اَما، سرور اَما، دَر مُنُزلو واز بِکوا!" [۱۲] ولی دُما شُ آنایا گُت: "حکیکتاً اُ شما اَکام، تُناشناسام." [۱۳] پَ حَواستو بِه، اَسِی که شما نِه از آن رازا خبر تُهَه و نِه از آن ساعتا.

مَثَلِ قَنطاریا

[۱۴] «پادشاهِنِ آسِمو چُنِ مَردیِه که شَئِست اُ سفر اُچِه. آنا شُ نوکَریاش جار زاد و مال و مِنالُش شُ تحویل آنایا دَ؛ [۱۵] اُ هر نوکَر وَ اندازَهِ تواناییش اُشدَ، شُ یکی پنجتا قَنطار دَ، شُ یکی دوتا قَنطار و اُ یِکیدو هم یَک قَنطار اُشدَ. مِ موکَوا اُ سفر چو. [۱۶] مِ نوکری که پنجتا قَنطار اُشگِرتِستاد، چِخُو چو خود آنا کَر اُشکِه و پنجتا قَنطار دِگه سود اُشکِه. [۱۷] هَمینا هم، آناکِه دوتا قَنطار اُشاد، دوتا قَنطار دِگه هم سود اُشکِه. [۱۸] ولی آناکِه یَک قَنطار اُشگِرتِستاد، چو زِمی اُشکاد و پول اربابُش کایم اُشکِه.

[۱۹] «بعد از بُری وَخت، ارباب آن نوکَریا اُمَ و شَئِست خود آنایا حساب کتاب

بِکو. [۲۰] مِ نوکَری که پنجتا قَنطار اُشکِرتِستاد اُمَ، پنج قَنطار دِگَه هم شَئو و اُشگُت: "ارباب، تُما پنجتا قَنطار دَ، بِفَرما اِ هم پنجتا قَنطار دِگه که سود اُمکِردِ." [۲۱] اربابُش شُ آنا گُت: "آفرین، آی نوکَر خَش و وفادار! اَسِی که تِی یَک چِی کینگِلِه وفادار بُستِش، بُری چِی‌یا تُ دست آتام، بِدا و تِی شادِنِ اربابُت شریک بِش!" [۲۲] نوکَری که دوتا قَنطار اُشکِرتِستاد هم اُمَ و اُشگُت: "ارباب، تُما دوتا قَنطار دَ، بِفَرما اِ هم دوتا قَنطار دِگَه که سود اُمکِردِ." [۲۳] اربابُش شُ آنا گُت: "آفرین، آی نوکَر خَش و وفادار! اَسِی که تِی یَک چِی کینگِلِه وفادار بُستِش، بُری چِی‌یا تُ دست آتام، بِدا و تِی شادِنِ اربابُت شریک بِش!" [۲۴] نوکَری که یَک قَنطار اُشکِرتِستاد هم اُمَ و اُشگُت: "ارباب، ما مَدانِست تو یَک مرد سختگیری هِش، از جَی که اُتنِکِشتِه جورُم اَکِنِش و از جَی که دونَه اُتنِپاشِدِ جمع اَدَکِنِش، [۲۵] وَخاطر هَم تِرسِدام و چِدام قَنطارُت تِی زِمی کایم اُمکِه، بِفَرما اِ هم مالُت!" [۲۶] ولی اربابُش جواب اُشدَ: "آی نوکَر شرور و تَنبل! تو که تَدانِست از جَی که اُمنِکِشتِه جورُم اَکِنام و از جَی که دونَه اُمنِپاشِدِ جمع اَدَکِنام، [۲۷] پَ اَسِی چه پولُم تُ صرّافیا نِدَ تا وَختی از سفر اَدَگَردام آنا اُمرَه سودُش آپَس گِرام؟ [۲۸] پَ قَنطارا از آنا واسِهی، و اُ آناکِه ده تا قَنطار اُشَه هاتی. [۲۹] چون اُ هرکَه اُشَه، بِشتَه دَدَ اَبِه تا فراوون اُشبِه؛ ولی آناکِه اُشنی، حتی مِ که اُشَه هم، از آنا گِرِتَه اَبِه. [۳۰] اُ اِ نوکَر بی‌فایدَه‌وا، اُ تاریکِنِ دَر هُبِئی، جَی که گِریخ و دُدو کُروچِه هَه."

رازِ کیامت

[۳۱] «موکَه‌ای که پُسِ انسان تِی شکوه و جلالُش اُمرَه هَمَهِ فرشتَیّا اَدا، مِ موکوا لِی تخت پُرشکوهُش آنی. [۳۲] هَمَهِ ملتیا جلوِ آنا جمع اَدَبِت، و آنا چُنِ چِیپُنی که اُ کَهریا از پَهیا جدا اَکو، اُ مردم هم اَزیَه جدا اَدَکو. [۳۳] آنا اُ کَهریا طرف راستُش اَنِسِه ولی اُ پَهیا طرف چپُش. [۳۴] مِ موکوا پادشاه اُ کسِی که طرف راستُش هِت اَگِه: "شما اَی کسِی که بامو برکتو اُشدَدِ، بِلگی و آن پادشاهِنا اُ ارث بِبری که از شروع دنیا اَسِی شما آمادَه بُدِ. [۳۵] چون گُشنَه هادام تُن ما خوراک دَ؛ تشنَه هادام تُن ما هُو دَ؛ غریب هادام تُن ما جا دَ. [۳۶] لخت هادام جُمَه تُنبار کِردام؛ مریض هادام، مُ تُر اُندی؛ تِی زندان هادام، مُ دیدن اُندی." [۳۷] مِ موکوا آدامِی صالح اُ آنا جواب اَتِت: "سرور اَما، کَی گُشنَه مُدِدِش و خوراک مُدَدِش، یا تشنَه مُدِدِش و هُو مُدَدِش؟ [۳۸] کَی غریب مُدِدِش و جا مُدَدِش و یا لُخت مُدِدِش، جُمَه مُنبار کِردِش؟ [۳۹] کَی مریض یا تِی زندان مُدِدِش و تُ تُر اُندِم؟" [۴۰] پادشاه اُ

آنایا جواب اَدَ: "حکیکتاً اُ شما اَگام، هر کَری که اَسِی یکی از کاکَئِی کینگِلتَئِه ما تُکِه، اَسِی ما تُکِه." ۴۱ مِ موکَوا پادشاه اُ کسِی که طرف چپُش هِت اَگِه: "اَی ملعونیا، از ما دور آبی و تِی تَشِ اَبَدی اُچی که اَسِی ابلیس و فرشتَیّاش آمادَه بُدِ. ۴۲ چون گُشنَه هادام، خوراک تُن ما نِدَ؛ تشنَه هادام، هُو تُن ما نِدَ؛ ۴۳ غریب هادام، جا تُن ما نِدَ؛ لخت هادام، جُمَه تُنبار نِکِردام؛ مریض هادام، زندانی هادام، مُ تُر نِندی." ۴۴ پَ آنایا هم جواب اَتِت: "سرور اَما، کَی گُشنَه یا تشنَه، غریب یا لُخت، مریض یا تِی زندان مُدِدِش و اُ تو خدمت مُنِکِه؟" ۴۵ مِ موکَوا پادشاه جواب اَدَ: "حکیکتاً اُ شما اَگام، هر کَری که اَسِی یکی از کاکَئِی کینگِلتَئِه ما تُنِکِه، اَسِی ما تُنِکِه." ۴۶ پَ اِیا اُ مجازات اَبَدی اَچِت، ولی آدامِی صالح اُ زندگِنِ اَبَدی.»

۲۶

نقشَهِ کشتَهِ عیسی

۱ وَختی عیسی هَمَهِ اِ حرفیَه‌وا تموم اُشکِه، شُ شاگردیاش گُت: ۲ «اَدانی که دو رازِ دِگه، عید پِسَخِه و اُ پُسِ انسان تحویل اَتِت تَ لِی صلیب کُشتَه بِبِه.»
۳ پَ کاهِنِی گپ معبد و شیخِی کوم، تِی کاخ گپترین کاهِن که اسمُش قیافا هاد، جمع آبُدِت ۴ و اُمرَییَه نقشَه شُکَشی که وَ حُکَه بازی، اُ عیسی بِگِرِت و اُشبِکُشِت. ۵ ولی آنایا شُگُت: «نباید اِ کَرا تِی رازِی عید اَنجوم هاتِم، نِکو یَک وَخت مردم شورش بِکِنِت.»

عیسی تِی بِیت‌عَنْیا

۶ وَختی که عیسی تِی دِهِ بِیت‌عَنْیا خونَهِ شَمعون جُذامی هاد، ۷ زِنی شُحَد اُمَ، مِ زنا یَک عطر بُری گِرو که تِی ظرفِ مرمری هاد اُمرَهِ خوش شَئوردِستاد و موکَه‌ای که عیسی سِرِ سفرهَ اُداستاد، عطرا شُ لِی سِرِ عیسی لِت. ۸ شاگردیا وَختی اِئا شُدی بُری تَریخ بُدِت و شُگُت: «اِ اسرافا اَسِی چِئِه؟ ۹ اَسِی که شَبو اِ عطرا وَ کیمَت گِرو فِرَتَه بِبِه و پولُش اُ فخیریا دَدَ بِبِه.» ۱۰ ولی عیسی که اِئا شَدانِست شُ آنایا گُت: «اَسِی چه اُ اِ زنا ناراحت کِردای؟ اَسِی که اِ زنا کَرِ جُهُنی اَسِی ما اُشکِردِ. ۱۱ اَسِی که اُ فخیریا همیشَه خود خوتو تُهَه، ولی اُ ما همیشَه تُنی. ۱۲ اِ زنا وَ لِتَئِه اِ عطرا لِی بدنُم، اُ ما اَسِی دَفن آمادَه اُشکِردِ. ۱۳ حکیکتاً اُ شما اَگام،

هر جَی تِی کُل دنیا که اِ خبر خَش پادشاهِنِ خدا اعلام بِبِه، کَری که اِ زنا اُشکِردِ هم اُ یادُش گُتَه اَبِه.»

یهودا اُ عیسی خیانت اکو

۱۴ مِ موکَوا یهودای اَسْخَریوط، که یکی از دوازده شاگرد هاد، حَدِ کاهِنِی گپ چو ۱۵ و شُ آنایا گُت: «اَگَه اُ عیسی تحویلتو هاتام، چه اُ ما اَتی؟» آنایا سی سکَهِ نُکرَه شُن یهودا دَ. ۱۶ از مِ لحظه‌وا، یهودا اَزدُمِ فرصتی هاد تا اُ عیسی تحویل هادَ.

شومِ پِسَخ خود شاگردیا

۱۷ اولین رازِ عید نُنِ فَطیر، شاگردیا حَدِ عیسی اُندِت و شُپُرسی: «کُ تَئِه شومِ پِسَخا اَسِی تو آمادَه بِکِنِم تَ بِخورِش؟» ۱۸ عیسی اُشگُت: «اُ شهر حَدِ فُلان آدام اُچِت و اُ آنا بِگائِت: "استاد اَگِه، وَختُم نَزیک آبُدِ. شومِ پِسَخا خود شاگردیام تِی خونَهِ تو اَخورام."» ۱۹ شاگردیا هَموناکِه عیسی فَرمو اُشدَدِستاد، اَنجوم شُدَ و شومِ پِسَخا آمادَه شُکِه.

۲۰ شوم بو و عیسی اُمرَهِ دوازده شاگردُش سِرِ سفرَه شَست. ۲۱ موکَه‌ای که شوم شوآخَه، عیسی اُشگُت: «حکیکتاً اُ شما اَگام، یکی از شما اُ ما خیانت اَکو.» ۲۲ شاگردیا بُری غمگین بُدِت و یکی بعد از یِکیدو از عیسی شُپُرسی: «سَروزُم، ما مِ آداما هام؟» ۲۳ عیسی جواب اُشدَ: «آناکِه دستُش خود ما تِی تاس اُشکِردِ، مِ اُ ما تحویل اَدَ. ۲۴ پُسِ انسان اَچِه، هَموناکِه تِی نوشتَه‌ئِی مکدّس دربارَهِ آنا نوشتَه بُدِ، ولی وای وَحال کسی که اُ پُسِ انسان تحویل دشمن اَدَ. اَسِی آن آداما بِهتَه هاد که هِسوَخت اُدنیا نِندِستاد.» ۲۵ یهودا، کسی که شُئِست اُ عیسی تحویل هادَ، از آنا اُشپُرسی: «استاد، ماهام؟» عیسی جواب اُشدَ: «تو اینا اُتگُت!»

۲۶ وَختی که خوراک شوآخَه عیسی نُنا شاسِه و بعد از شکر کِردَ، تِکَه اُشکِه و شُ شاگردیا دَ و اُشگُت: «بِگِری بِخوری، اِ بدن مائِه.» ۲۷ بعد عیسی پیالَه‌وا شاسِه و بعد از شکر کِردَ شُ آنایا دَ و اُشگُت: «هَمَهِ شما از اِ واخوری. ۲۸ اَسِی که اِ خون مائِه که وَ آنا اِ عهد تازه‌وا مُهر اَکِنام. خون ما لِتَه اَبِه تا گناهِی بُری از آدامیا بَخشِدَ بِبِه. ۲۹ اُ شما اَگام که، دِگه از اِ ثَمَرَهِ انگورا آناخورام تا رازی که خود شما تِی پادشاهِنِ بایِ آسِمونیم، تَزَش واخورام.»

پیشگوئِنِ حاشا کِردَهِ پِطرُس

۳۰ آنایا بعد از اِکِه یَک سرود حمد و ستایش شُخواد، اُ طرف کاوِ زیتون اُ رَه اُفتَدِت. ۳۱ مِ موکَوا عیسی شُ شاگردیاش گُت: «اِشُو هَمَتو وِل مَکِنی. چون تِی کتاب زکریایِ پیغامبر نوشتَه بُدِ،

«"اُ چِیپو اَزِنام
و کَهرِی گَلَه پخش و پَلا اَبِت."

۳۲ ولی بعد از اِکِه زندَه آبُدام، کَبل از شما اُ منطکَهِ جلیل اَچام.» ۳۳ پِطرُس جواب اُشدَ: «حتی اَگَه هَمَه وِل اُتبِکِنِت، ما هِسوَخت وِل اُتناکِنام.» ۳۴ عیسی شُ پطرُس گُت: «حکیکتاً، اُ تو اَگام که هَمِ اِشُو کَبل از بُنگ خروس، تو سه دَفَه اُ ما حاشا اَکِنِش!» ۳۵ پِطرُس شُ عیسی گُت: «حتی اَگَه لازم بِه خود تو بِمِرام هم، اُ تو حاشا ناکِنام.» هَمَهِ شاگردیا هم اینا شُگُت.

دعای عیسی تِی باغ جِتْسیمانی

۳۶ مِ موکَوا عیسی اُمرَهِ شاگردیاش اُ جَی وَ اسم جِتْسیمانی چو و شُ آنایا گُت: «اِکا هُنِئی تَ ما اُچام آنکا دعا بِکِنام.» ۳۷ عیسی اُ پِطرُس و دوتا پُسِی زِبِدی، اُمرَهِ خوش اُشبو. آنا غمگین و پریشون بو، ۳۸ بعد شُ آنایا گُت: «جونُم تا حَدّ مرگ غمگینه. اِکا وامانی و خود ما بیدار بی.» ۳۹ بعد عیسی هیلَی جلوتَه چو و لو شُ لِی زِمی نَه و اینا دعا اُشکِه: «اَی بایِ ما، اَگَه اَبِه بِهِر اِ پیالَهِ عذاب از ما بِگذَرِ، ولی بازَم خواستَهِ ما اَنجوم نِبِه بلکه خواستَهِ تو اَنجوم بِبِه.» ۴۰ بعد عیسی اُ حَدِ شاگردیا آگِشت و اُشدی که آنایا خَتِستِت. پَ شُ پِطرُس گُت: «تُناشابو یَک ساعت خود ما بیدار وامانی؟ ۴۱ بیدار وامانی و دعا بِکِنی تا تِی امتحان نِفتی. حکیکتاً که روح مشتاقِه، ولی جسم جو اُشنی.» ۴۲ عیسی اَسِی دومین دَفَه چو و اینا دعا اُشکِه: «اَی بایِ ما، اَگَه امکان اُشنی که اِ پیالَهِ عذابا بدون اِکِه واخورام از ما بِگذَرِ، پَ چِی که خواستَهِ توئِه اَنجوم بِبِه.» ۴۳ دَفَیدو عیسی آگِشت و اُشدی که آنایا خَتِستِت، چون چَشیاشو ساگی بُدِستاد. ۴۴ پَ دَفَیدو اُ آنایا وِل اُشکِه و چو، و اَسِی سوّمین دَفَه مِ دعا وا تکرار اُشکِه. ۴۵ بعد عیسی حَدِ شاگردیا اُمَ و شُ آنایا گُت: «هَنو خَتِستی و استراحت کِردای؟ بِبِنی ساعتی که تعیین بُدِستاد نَزیکِه و اُ پُسِ انسان دست گُنَهکاریا تسلیم اَکِنِت. ۴۶ آپابی، اُچم. بِبِنی کسی که شَئِه اُ ما تحویل هادَ، اُندا.»

دستگیرِنِ عیسی

۴۷ عیسی هَنو حرف شَزاد که یهودا، یکی از آن دوازده تا شاگرد، اُمرَهِ جماعت گاتی که وَ شمشیر و چُماق هادِت اُندِت. آنایا از طرف کاهِنی گپ و شیخِی کوم اُندِستادِت. ۴۸ کسی که شُ عیسی خیانت کِه، شُ آنایا نِشونَه‌ای دَدِستاد و اُشگُتِستاد: «اُ آناکِه اَدَبوسام، خوشِه؛ اُشبِگِری.» ۴۹ یهودا یَک راست اُ حَدِ عیسی اُمَ و اُشگُت: «سلام، استاد!» و شابوسی. ۵۰ عیسی شُ یهودا گُت: «اَی رَفیک، کَری که اُندِستِش اَنجومُش هاتِش اَنجوم هادِ.» مِ موکَوا آنایا اُندِت و اُ لِی سِرِ عیسی لِتِت و شُگِرِت. ۵۱ مِ موکَوا، یکی از کسِی که اُمرَهِ عیسی هاد، شمشیرُش اُشکَشی و ضَرَبَه‌ای شُ نوکَرِ گپترین کاهِن زاد و گاشُش اُشبُلی. ۵۲ پَ عیسی شُ آنا گُت: «شمشیرُت تِی جاش هُنِس، چون هرکَه شمشیر بِکَشِه، وَ شمشیر هم کُشتَه اَبِه. ۵۳ گمون اَکَنِش اُمناشابِه الان از بایِ آسِمونیم اُمبِئِه که بِشتَه از دوازدَه تا لشکر فرشتَه اُ کُمَکُم بِفرستِ؟ ۵۴ ولی مِ موکَوا، چینا نوشتَه‌ئِی مکدّس اُ اَنجوم اَرَسِه که اَگِه باید اِ اتفاکیَه‌وا بِفتِه؟» ۵۵ مِ ساعتا عیسی شُ آن جماعتا گُت: «مَ ما راهزَنام که وَ شمشیر و چُماق اَسِی گِرتَم اُندِستی؟ ما هر راز تِی معبد اَشَستام و تعلیم مَدَ و تُنِگِرتام. ۵۶ ولی هَمَهِ اِ اتفاکیَه‌وا اُفتَدِ تا نوشتَه‌ئِی مکدّس پیغامبریا اَنجوم بِبِه.» مِ موکَوا هَمَهِ شاگردیا اُ عیسی وِل شُکِه، گُروختِت.

عیسی جلووِ قیافا و شورای یهود

۵۷ بعد کسِی که اُ عیسی شُگِرتِستاد، آنا شُنحَدِ قیافا، گپترین کاهِن بو. آنکا معلمِی تورات و شیخیا جمع آبُدِستادِت. ۵۸ پِطرُس دورادور اَزدُمبالَهِ عیسی اَچو تا اُ مِنسِرایِ خونَهِ گپترین کاهِن رَسی. پَ داخل چو و خود نگهبونیا شَست تا بِبِنِه آخر اِ کَرا چه اَبِه. ۵۹ کاهِنی گپ و هَمَهِ اعضای شورا اَزدُمبالَهِ شهادت دارُو وَضد عیسی هادِت تا اُشبِکُشت؛ ۶۰ با اِکِه بُری شاهدِی دارُوی اُندِت، ولی آنایا دلیلِی شُنانِجو که شُبشابِه اُ عیسی اُ مرگ محکوم بِکِنِت. بلاخره دو نفر اُندِت و ۶۱ شُگُت: «اِ مَردا اُشگُت، "ما مَشابِه معبد خدا رو خراب بِکِنام و سه رازَ آنا از نو نَک بِکِنام."» ۶۲ گپترین کاهِن آپابو و شُ عیسی گُت: «هیچ جوابی ناتِش؟ اِ چِئِه که اِ مَردیَه‌وا وَضدُت شهادت دَدات؟» ۶۳ ولی عیسی ساکت آمود. گپترین کاهِن شُ عیسی گُت: «اُ خدای زندَه کَسام تَتام، اَگه تو مسیح موعود، پُسِ خدائِش اُ اَما بِگِه؟» ۶۴ عیسی جواب اُشدَ: «تو اینا اُتگُت! ولی اُ شما اَگام که از اِ

به بعد، اُ پُسِ انسان اَیِنی که اُ دست راست خدایِ کادر اُدائی و لِی اَبری آسِمو اَدا.» [۶۵] مِ موکَوا گپترین کاهِن یَکَّهِ جُمَش پَرَ اُشکِه و اُشگُت: «کُفر اُشگُت! دِگه چه نیازی اُ شاهد مُهَه؟ هَمِ الان کُفر گُتَش تُشُنُفت، [۶۶] حُکم شما چِئِه؟» آنایا جواب شُنادَ: «لایِکِ مَرگِه!» [۶۷] مِ موکَوا آنایا تُف شُن لِی لویِ عیسی بِست و شُزاد. مُشتی هم شُن زِرِ گاشِ آنا اَزاد، [۶۸] و شواگُت: «اَی مسیح، اَسِی اَما پیشگویی بِکوا! کِه شُ تو زاد؟»

پِطرُس اُ عیسی حاشا اَکو

[۶۹] پِطرُس، دَر تِی مِنسِرا اُداستاد. یَک کنیز جَوونی شُحَد اُمَ و اُشگُت: «تو هم اُمرَهِ عیسایِ جلیلی هادِش.» [۷۰] ولی پطرُس جُلووِ هَمَه حاشا اُشکِه و اُشگُت: «نادانام چه گُتاش!» [۷۱] وختی پطرُس اُ طرف دَرِ دالو چو. یَک کَنیزِ جَوونیدو اُ آنا اُشدی و شُ کسِی که وَایستَدِستادِت گُت: «اِ مَردا اُمرَهِ عیسایِ ناصری هادا!» [۷۲] پِطرُس دَفَیدو حاشا اُشکِه و کَسام شاخَه که: «ما اُ اِ مَردا ناشناسام.» [۷۳] کامی بعدتَه، کسِی که آنکا وَایستَدِستادِت جلو اُندِت و شُن پِطرُس گُت: «شکی نی که تو هم یکی از آنایا هِش! اَسِی که از لَهجَت معلومِه!» [۷۴] مِ موکَوا پِطرُس شُ خوش لَعنت کِه و کَسام شاخَه اُشگُت: «ما اُ اِ مَردا ناشناسام!» مِ لحظَه‌وا خروس بُنگ اُشدَ. [۷۵] پِطرُس حرفِ عیسی شُیاد اُمَ که شُ آنا گُتِستاد: «کَبل از بُنگِ خروس، تو سه دَفَه اُ ما حاشا اَکِنِش!» پطرُس دَر چو و زار زار گریخ اُشکِه.

۲۷

اُ عیسی تحویل پیلاتُس اَتِت

[۱] وختی صبح بو، هَمَهِ کاهِنی گپ معبد و شیخِی کوم جمع آبُدِت و اُمرَییَه شُور شُکِه که اُ عیسی بِکُشِت. [۲] آنایا اُ عیسی دست بَستَه شُبو و شُن تحویل پیلاتُس، فَرموندار رومی دَ.

[۳] وَختی یهودا، کسی که اُ عیسی خیانت اُشکِه، اُشدی که اُ عیسی محکوم شُکِرد، از کِردَش پشیمون آبو و سی سکَه نُکرَه‌ای که از کاهِنی گپ و شیخیا اُشگِرتستاد شاپَس دَ [۴] و اُشگُت: «گناه اُمکِه، و خون یَک آدام بی‌گناها تسلیم شما اُمکِه.» آنایا اُ یهودا جواب شُدَ: «اُ اَما چه؟ خوت اَدانِش!» [۵] پَ یهودا

سکَه‌ئِ نُکرَه‌وا، تِی معبد شُ لِی زِمِی بَرِنَه و از آنکا دَر چو، و چو اُ خوش آوِزو اُشکِه و اُشکُشت. [۶] ولی کاهِنِی گپ سکَه‌ئِ نُکرَه‌وا از لِی زِمِی جمع شُناکِه و شُگُت: «شرعا روا نی که اِ سِکَیا تِی خزانَهِ معبد هُبِئِم، اَسِی که اِ پول خونِه.» [۷] پَ آنایا اُمرَیِیَه شُور شُکِه و خود آن سِکَیا، زِمنِ کوزَه‌گرا شُخِلی تا اُ آنکا کَبرستُنِ غریبَیا بِکِنِت. [۸] وَخاطرِ هَمِ تا وَ اِراز اُ آن زِمنا 'زِمنِ خون' اَگائِت. [۹] پَ اینا، چِی که اِرمیایِ پیغامبر اُشگُتِستاد، اَنجوم بو که: «آنایا سی سکَهِ نُکرَه‌وا شُناسِه، یعنی کیمَتی که کوم اسرائیل شُن لِی آنا نَه، [۱۰] و خود آنا زِمنِ کوزَه‌گرا شُخِلی، هَموناکِه خداوند شُ ما فَرمو دَ.»

عیسی جلووِ پیلاتُس

[۱۱] عیسی جُلووِ پیلاتُس فَرموندار وَایستَ. فَرموندار از عیسی اُشپُرسی: «تو پادشاه یهودِنیائِش؟» عیسی جواب اُشدَ: «تو اینا اُتگُت.» [۱۲] ولی موکَه‌ای که کاهِنِی گپ و شیخیا، شُن عیسی تهمت آزاد، عیسی هیچ جوابی اُشنِدَ. [۱۳] مِ موکَوا پیلاتُس شُ عیسی گُت: «نِشُنُفتاش چاد وَضِدُت شهادت دَدات؟» [۱۴] ولی عیسی جوابُش اُشنِدَ، حتی اُ یَک تهمت هم جواب اُشنِدَ، اوناکِه فَرموندار بُری تعجب اُشکِه.

[۱۵] فَرموندار رسم اُشاد که موکَهِ عید پِسَخ یَک زندانی وَخواست مردم شُنسِه آزاد بِکو. [۱۶] تِی مِ زَمونا زندانِنِ معروفی وَ اسم باراباس هاد. [۱۷] پَ وَختی که مردم جمع آبُدِت، پیلاتُس شُ آنایا گُت: «کِه تُئِه اَسِی شما آزاد بِکِنام، اُ باراباس یا عیسی که اُ آنا مسیح اَگائِت؟» [۱۸] پیلاتُس اِ حرفا وَخاطر اِ اُشزاد که شَدانِست اُ عیسی از لِی حسودی شُن تحویل آنا دَدِ. [۱۹] از اِ گذشتَه، موکَه‌ای که پیلاتُس جَی که حُکم شَکِه اُداستاد، زِنَش پیغومی اَسِی آنا اُشفِرِستَ که: «تو خود اِ مرد صالحا کَری اُتنِبِه، چون اِراز دربارَهِ آنا خُووی اُمدی که، بُری عذاب اُمکَشی.» [۲۰] کاهِنِی گپ و شیخیا، اُ جماعت مُجاب شُکِه تا شُبِئِه باراباس آزاد بِبِه و عیسی نابود بِبِه. [۲۱] فَرموندار دَفَیدو شُ آنایا گُت: «تُئِه کَدوم یکی از اِ دوتا اَسِی شما آزاد بِکِنام؟» آنایا جواب شُنادَ: «اُ باراباس.» [۲۲] پیلاتُس شُ آنایا گُت: «پَ خود عیسایی که مسیح شَگائِت، چه بِکِنام؟» آنایا هَمَه شُگُت: «لِی صلیب اُشبِکُش!» [۲۳] پیلاتُس اُشگُت: «اَسِی چه؟ مَ چه بَدِنی اُشکِردِ؟» ولی آنایا بلندتَه کال شُکِه که: «لِی صلیب اُشبِکُش!»

[۲۴] پَ وَختی پیلاتُس اُشدی که نِه تنها حرفُش فایدَه‌ای اُشنی بلکه شورش بُدا،

فَرمو اُشدَ هُو بیارِت و جلووِ چَشِ جماعت دستیاش اُششو و اُشگُت: «خون اِ مَردا اُ گردِی ما نی. خوتو اَدانی!» [۲۵] هَمَهِ مردم جواب شُنادَ: «خون آنا اُ گردِی اَما و بَچ و باریامو بِه!» [۲۶] پَ پیلاتُس، باراباسا اَسِی آنایا آزاد اُشکِه و فَرمو اُشدَ اُ عیسی شَلاق بِزِنِت و شُ تحویل دَ تا شُ صلیب کِنِت.

عیسی رِشخاند اَبِه

[۲۷] پَ سربازِی فَرموندار، اُ عیسی شُن صَحنِ کاخِ فَرموندار بو و هَمَهِ گروه سربازیا دورُش جمع آبُدِت. [۲۸] آنایا اُ عیسی لخت شُکِه و یَک عبای سُرخی شُنبار کِه. [۲۹] تاجی از خار نَک شُکِه و شُن لِی سِرِ عیسی نَه و عصایی از نِی شُن دست راستُش دَ. جلووُش زانو شوآزاد و وَ رِشخاند شُن آنا اَگُت: «سلام، اَی پادشاه یهودِنیا!» [۳۰] تُف شُن لِی عیسی بِست و عصایی که اُشباراد از دستُش شُناسِه و شُن سِرَ زاد. [۳۱] بعد از اِکِه اُ عیسی رِشخاند شُکِه، مِ عبا وا شُنُزبار دَر اَئو و جُمَهِ خوش شُنبار کِه. بعد شُبو تا شُ صلیب کِنِت.

اُ صلیب بُدَهِ عیسی

[۳۲] وَختی که تِی رَه هادِت، مردی وَ اسم شَمعون که مالِ شهر قیرَوان هاد، شُن گیر اَئو و مجبور شُکِه صلیب عیسی بِبَه. [۳۳] وَختی آنایا اُ جَی وَ اسم جُلجُتا، که معنیش جَی جُمجُمَئِه، رَسِدِت، [۳۴] شُن عیسی شرابی دَ که مایع بُری تهری شُ تِک هاد. ولی وَختی عیسی مَزَه اُشکِه، اُشناهِست واخَه. [۳۵] موگه‌ای که عیسی شُن صلیب کِه، سربازیا اَسِی تکسیم کِردَهِ جُمَش بین خوشو کُرعَه شُبست [۳۶] بعد آنکا شَستِت و نگهبونی شُدَ. [۳۷] آنایا جُرم عیسی هم لِی تَختَه‌ای شُنِوشت و شُن وَرِ سِرَش زاد که: «اِئِه عیسی، پادشاه یهودِنیا.»

[۳۸] مِ موکوا دوتا راهزَن هم اُمرَهِ عیسی اُ صلیب بُدِت، یکی طرف راست عیسی و یِکیدو طرف چپُش. [۳۹] کسِی که از آنکا رَد اَبُدِت شُن عیسی دُشمو اَدَ و سِرَشو تَکون شوآدَ و [۴۰] شوآگُت: «تو که تَئِست معبدا خراب بِکِنِش و سه رازَ از نو نَک بِکِنِش، اُ خوت نجات هادِ! اَگه پُسِ خدائِش از صلیب زیر بِدا!» [۴۱] هَمینا هم کاهِنِی گپ و معلمِی تورات و شیخیا، اُ عیسی رِشخاند شوآکِه و شوآگُت: [۴۲] «اُ بَکیَه نجات اُشدَ، اُشناشابِه اُ خوش نجات هادَا! اَگه پادشاه اسرائیلِه، بِهِر الان از صلیب زیر بیاد اَما اُ آنا ایمون اَدارِم. [۴۳] مَ اُ خدا توکل اُشنِهاد؟ پَ اَگه خدا خاطرُش شَئِه، بِهِر تَ الان نجات شادَ، چون آنا اُشگُت: "ما پُسِ خدا هام"!» [۴۴] آن دوتا راهزَنیا هم که اُمرَهِ عیسی اُ صلیب بُدِستادِت، هَمینا اُ آنا دُشمو

شواَدَ.

مرگ عیسی

[۴۵] از ساعت دوازدَه پِشین تا سه پِشین، کُلِ مِ سرزمینا تاریک بو. [۴۶] نَزیک ساعت سه پِشین عیسی وَصدای بلند کال اُشکِه: «ایلی، ایلی، لَمّا سَبَقْتَنی؟» یعنی «خدای ما، خدای ما، اَسِی چه وِل اُتکِردِستام؟» [۴۷] مُشتی از کسِی که آنکا وَایستَدِستادِت وَختی اِئا شُشُنُفت، شُگُت: «اِ مَردا اُ الیاس پیغامبر جار زَتا.» [۴۸] یکی از آنایا جِخُو شُخیزِکه، اَبری شَئو و شُ تِی شراب تُرُش بُدَ زاد، شُ سِرِ داری نَه و شُ جلووِ دهن عیسی بو تَ واخَه. [۴۹] ولی بَکیَه شُگُت: «صبر بِکِنی، بِهِر بِبِنِم الیاس اَدا نجات شادَ؟» [۵۰] عیسی دَفَیدو وَصدای بلند کال اُشکِه و جو اُشدَ. [۵۱] مِ موکَوا، پردَهِ معبد از بَرا تا زیر دو تِکَه بو. زِمی لَرزی و سَنگیا تِرَک شُخَه. [۵۲] گَبریا هم واز آبُدِت. بُری از آدامِی مکّدس که مُردِستادِت، زندَه آبُدِت [۵۳] و از گَبریا دَر اُندِت، بعد از زندَه آبُدَهِ عیسی، اُ شهر مُکدّس یعنی اورشلیم چِدِت و اُ خیلیا ظاهر بُدِت. [۵۴] وَختی مِ افسر رومِنا و کسِی که مأمورِ نگهبونی از عیسی هادِت، زلزلَه و اتفاکِی که اُفتَه شُدی، تِرس شُن جو اُفتَه و شُگُت: «واکعا که آنا پُسِ خدا هاد.»

[۵۵] بُری از زِنیا هم آنکا هادِت که از دور چَش شواکِه. آنایا از منطکَهِ جلیل اَزدُمبالَهِ عیسی اُندِستادِت و اُ آنا خدمت شواکِه. [۵۶] بین آن زِنیا، مریم مَجْدَلیَّه، مریم نَنَهِ یعکوب و یوسف، و نَنَهِ پُسِی زِبِدی هم هادِت.

دفن عیسی

[۵۷] موگَهِ شوم، یَک مرد پولداری وَ اسم یوسف که مالِ شهر رامَه هاد اُمَ، آنا هم یکی از شاگردِی عیسی هاد، [۵۸] یوسف حَدِ پیلاتُس چو و از آنا شَئِست که جسد عیسی شادَ. پیلاتُس هم فَرمو اُشدَ که جَسَدا شاتِت. [۵۹] یوسف جَسَد عیسی شاسِه و تِی کَفَنِ کَتونِنِ پاکی اُشپیچی [۶۰] و تِی مکبَرَهِ جدیدی، که اَسِی خوش تِی صخره‌ای اُشکادِستاد اُشنَه، بعد یوسف سنگ گاتی لاح اُشدَ و شُ جلووِ دَهَنَهِ مَکبَرَه نَه و چو. [۶۱] مریمِ مَجْدَلیَّه و آن مریم دِگه، آنکا جلووِ مَکبَرَه اُداستادِت.

نگهبونی از مَکبَرَه

[۶۲] صباش، یعنی یَک راز بعد از رازِ آمادَه بُدَ اَسِی عید پِسَخ، کاهِنِی گپ و

عالمِی فِرکَهِ فَریسی حَدِ پیلاتُس جمع آبُدِت [۶۳] و شُگُت: «کُربان! مُنیادِ که آن حُکَه بازا وَختی هَنو زندَه هاد، شَگُت، "ما بعد از سه راز زندَه اَدَبام." [۶۴] پَ فَرمو هادِ که تا رازِ سوّم جلووِ مَکبَرَه نگهبونی هاتِت، نِکو شاگردیاش اُچِت و جَسَدا بِدُزِت و اُ مردم بِگائِت که آنا از مُردَیّا زندَه آبُدِ، که آگَه اینا بِبِه، اِ گَلَکِ آخر از گَلَکِ اوّل بَتَه اَبِه.» [۶۵] پیلاتُس جواب اُشدَ: «شما خوتو سربازِی نگهبون تُهَه. اُچی و هرچی تاشابِه نگهبونی هاتی.» [۶۶] پَ چِدِت و سنگِ مَکبَرَه‌وا مُهر و موم شُکِه و نگهبونِی آنکا شُنَه تا از مَکبَرَه محافظت بِکِنِت.

۲۸

زندَه آبُدَهِ عیسی

[۱] بعد از رازِ شنبه مکدّس یهودِنیا، اولین رازِ هفتَه، صبح شَفَک مریمِ مَجْدَلیَّه و آن مریمِ دِگه چِدِت که مَکبَرَه‌وا بِبِنِت . [۲] یَکدفَه زلزَلِهِ گاتی اُمَ، چون یَک فرشتَهِ خداوند از آسِمو زیر اُمَ و مِ سَنگ گاتا از جلووِ مَکبَرَه شُ لَرد زاد و لِی آنا شَست. [۳] شَکلِ مِ فرشتَه‌وا چُنِ برکِ آسِمو بَلَلَک شَکِه و جُمَش چُنِ برف، سفید هاد. [۴] وَختی نگهبونیا اُ آنا شُدی از تِرس لَرزَه شُن جو اُفتَه و چُنِ مُردَیّا بُدِت! [۵] ولی مِ فرشتَه‌وا شُ زِنیا گُت: «مَترسی! چون اَدانام که اَزدُمِ عیسایی هی که شُن صلیب کِه. [۶] آنا اِکا نی، چون هَموناکِه اُشگُت، زندَه آبُدِ! بِلگی و جَی که جَسَدُش شُنَدِستادا بِبِنی، [۷] بعد جِخُو اُچی و اُ شاگردیاش بِگائی که "آنا از مُردَیّا زندَه آبُدِ و کَبل از شما اُ منطکَهِ جلیل اَچِه و اُ آنا آنکا اَبِنی." بِبِنی مُ شما گُتِه!» [۸] پَ زِنیا وَ تِرس و شادِنِ گاتی جِخُو از مَکبَرَه دَر اُندِت و شُنخیزکِه تا اِ اتفاکا اُ شاگردِی عیسی خبر هاتِت. [۹] یَکدفَه عیسی خود آنایا روبَرو بو و اُشگُت: «سلام!» زِنیا جلو اُندِت و اُ پَیِ عیسی اَفتَدِت و اُ آنا پَرستِش شُکِه. [۱۰] مِ موکَوا عیسی شُ آنایا گُت: «مَترسی! اُچی و اُ کاکَیّام بِگائی که اُ جلیل اُچِت. آنکا اُ ما اَبِنِت.»

گزارش نگهبونیا

[۱۱] موکَه‌ای که زِنیا تِی رَه هادِت، چَنتا از نگهبونیا اُ شهر چِدِت و هَمَهِ اتفاکِی که اُفتَدِستاد، شُن کاهِنِی گپ معبد گُت. [۱۲] بعد از اِکِه کاهِنِی گپ و شیخیا جمع آبُدِت و اُمرَیِه شُور شُکِه، بُری پول شُن سربازیا دَ، [۱۳] و شُن آنایا گُت: «اُ

مردم بِگائی که "شاگردیاش موکَهِ شُو اُندِت و وَختی که اَما خَتِستادِم، جَسَدِ آنا شُدُزی." [14] و اَگَه اِ خبرا اُ گاش فَرموندار بِرَسِه، اَما خومو راضی شَکِنِم و ناهِرِم اَسِی شما مشکلی پیش بیاد.» [15] پَ نگهبونیا پولا شُناسِه و گَری که آنایا شُگُتِستاد، اَنجوم شُدَ. اِ کِصَه‌وا تا وَ اِراز بین یهودِنیا هَه.

مأموریت گات

[16] مِ موکَوا یازده شاگرد عیسی اُ جلیل، اُ کاوی که عیسی شُ آنایا گُتِستاد، چِدِت. [17] آنایا وَختی اُ عیسی شُدی، اُ آنا پرستش شُکِه. ولی بعضیا شَک شُکِه. [18] عیسی اُمَ و شُ آنایا گُت: «هَمَهِ کُدرت تِی آسِمو و لِی زِمِی اُ ما دَدَ بُدِ. [19] پَ اُچی و اُ هَمَهِ ملتیا شاگرد بِکِنی، و اُ آنایا وَ اسم با، پُس و روح کدوس خدا غُسل تعمید هاتی [20] و اُ آنایا تعلیم هاتی تا هَمَهِ فَرمونِی که مُ شما دَدِ، اَنجوم هاتِت. بِبِنی ما همیشَه تا آخر اِ دُنیَه‌وا خود شما هام!»